

SÖKAREN

NR1

1988 ÅRGÅNG 25

PRIS 20:00 INKL. MOMS

En ny tidsålder för jorden

New Age: vi är alla bröder och systrar och jorden är vårt gemensamma hem. Foto Per Frisk.

Nya Tidsåldern

Vad är New Age-rörelsen egentligen? En ny religion? En ockult lära? Ett förbund med djävulen? En tro på livet och människans möjligheter?

En kristen röst

I den kristna tidningen Hemmets Vän, 24 september 1987, finns en artikel om New Age, Nya Tidsåldern. Det påstås att det i New Age-rörelsen handlar om "ett förbund mellan Lucifer, djävulen, och människan", i regnbågens tecken...

Artikelförfattaren har tittat in i bokhandeln Vattumannen i Stock-

holm och sedan skrivit:

"Bortsett från några få undantag i utbudet av böcker, så kan den kristne se direkt vad det handlar om — 'onda andars läror'. Österländsk religionsmystik, magi, reinkarnation, yoga, astrologi, spådom, shamanism osv. - - - Källan är densamma, mörkrets makter opererar och står bakom kuliserna — och Medel-Svensson är intet ont anande! - - - I skyltfönstret skulle

det kunnat stå att läsa: Lämna kristendomen och det kristna arvet, pröva något nytt! Nu står det i stället 'New Age Bookshop'. Det gäller att locka in människor i en ny sfär, in i en ny tidsålder, den kristna skall lämnas - - -"

"Ridån skall gå upp, publiken förbereds, sinnena bearbetas, spänningen stiger — det kommer en ny tidsålder. Vem skall träda fram på

Nya tidsåldern: en vision av en värld i kärlek.

världsarenan? Ridån går upp och på scenen står den djävulska inkarnationen — Antikrist! Föreställningen kan börja. Vildjuret, Antikrist skall hyllas. Ingen i publiken får vara passiv, alla skall delta. Delta eller dö!"

En ny livssyn

I en tid när traditionell kristen tro omfattas av endast omkring tio procent av landets befolkning, är det knappast fråga om att försöka förmå folk att lämna kristendomen för New Age, utan snarare gäller det att erbjuda sökande människor något nytt som fyller tomrummet efter den kristna tron och ger livet mening.

Men det är klart att New Age-rörelsen utmanar resterna av den traditionella kristendomen — genom att den inte är kristen, inte intresserar sig nämnvärt för Bibeln, Jesus, kristen frälsning och idéerna om evig salighet och evig förtäppelse. New Age-folket uppfattar människan och hennes situation i världen annorlunda än de kristna. De ser inte människan som full av synd och skuld och, för att undgå straff, i behov av försoning och frälsning genom tro på en till jorden nedstigen Gud. De uppfattar i stället människan som i grunden god och full av möjligheter att skapa ett gott liv.

Tyvärr är det inte sällan man på kristet håll beskriver New Age-rörelsen som ond och tillbedjare av Antikrist. Den främsta inspiratören till detta synsätt är en amerikansk bibelfundamentalist, Constance Cumbey, som skrivit en bästsäljare mot New Age-rörelsen, "The Hidden Dangers of the Rainbow" (1983). (Se Sökaren nr 2, 1985!) I Sverige har en frireligiös pastor, Torbjörn Freij, bland kristna människor spritt samma uppfattning — främst genom sin bok "New Age — de nygamla lögnerna från Eden" (1984).

Pan

Vad innefattas nu egentligen i begreppet New Age? Ja, det är ju omöjligt att dra upp konturerna till New Age och säga: detta är det! Ty Nya Tidsåldern innebär litet olika saker för olika människor. (Jag har min uppfattning om vad den är för mig.) Men vill man veta vad New Age-folket intresserar sig för, vad som i praktiken är New Age i Sverige, så kan man titta efter i Café Pans program. Pan är ju ett stort center på Götgatan i Stockholm. Där framträder nära nog alla kända New Age-profiler i Sverige och den anglo-

saxiska världen.

Här följer en uppräknings av det som de flesta föredragen och kurserna på Pan har handlat om.

En holistisk världsbild. Allt utgör en enhet, hänger samman, påverkar vartannat och är beroende av vartannat. På ett djupt plan är alla livsformer i botten av sitt väsen ett med alla andra. Kosmos är medvetet, tänkande och skapande. — Det rör sig om ett slags *enhetsmystik*, som är en kärna i New Age-tänkandet.

Den nya fysiken. Det finns stora likheter mellan österländsk mystik, en holistisk världsbild och den nya fysiken, där inte materia utan energi är universums innersta natur.

Kärleken, "den nya tidens energi". Universums skapande och upprätthållande kraft är kärlek. Grunden i vårt mänskliga väsen är också kärlek.

Meditation. Metoder som TM, vipassana och zen ger djup kunskap om det egna jaget och dess relation till kosmos, samt inre frid och säkerhet.

Positivt tänkande. Det är ett centralt inslag i Nya Tidsålderns idéer att det är möjligt att åstadkomma en positiv förvandling av det egna livet och av världen. **Visualiseringstekniker** ger oss med inre bilder hjälp att uppnå bestämda mål i livet. Med **affirmationer** bekräftar vi på ett suggererande sätt att vi har vissa egenskaper, som är gynnsamma för oss.

Självkänedom/inre personlig utveckling/självförverkligande. Olika metoder hjälper oss att ta ansvar för vårt liv och makten över det. **Wäxthusrörelsen** visar vägar till bland annat harmoni/inre frid. **Rebirthing** är en metod

att genom hyperventilering frigöra sig från mentala och känslomässiga blockeringar. I **reinkarnationsterapi** söks orsaker till livsproblem i erfarenheter under tidigare inkarnationer, i **prenatal and birth psychology** söks orsaker i fostrets upplevelser och barnets erfarenheter i samband med födelsen. Genom **drömtolkning** vill man förstå och tolka sina drömmar för att vinna ökad självkänedom.

Kroppsbehandlingar. Vissa metoder har välgörande verkan på kropp och själ, såsom tragemassage, rolfing, shiatzu, alexandertekniken, rosenmetoden.

Healing. Exempelvis färghealing är välgörande. Färgerna påverkar människan. Även handpåläggning. Mediumistisk kirurgi.

Vegetarisk kost. Vegetarism är ett väsentligt inslag i Nya Tidens medvetenhet. Det är etiskt, estetiskt och ekonomiskt riktigt och ger en bättre hälsa.

Holistisk medicin. Människan ses som en psykofysisk enhet. Man behandlar *hela* människan, inte enstaka symptom.

Alternativmedicin. Här finns mycket av intresse, såsom zonterapi, ki-

New Age är en sammansvärjning i Vattumannens tidsålder för att rädda världen. Konspirationsplats på bilden: Café Pan. Foto Per Frisk.

Peter Russell

I mitt innersta är jag av samma väsen som du och hela universum. Våra individuella medvetanden är som vattendroppar tagna ur havet: varje droppe är en unik, individuell droppe med egen identitet och egna speciella egenskaper; ändå är varje droppe också av samma väsen eller natur som havet — vatten. Denna upplevelse av alltings enhet är kärnan i enhetsmystiken: i vårt innersta är vi alla förenade. Vårt väsen är Varandet självt. När vi inser detta, då upplöses individualiteten och ger plats för ett gränslöst varande — denna förlust av personligheten är ingen verklig

förintelse, utan den är det enda sanna livet. Att dö bort från det vanliga begränsade jaget är att vakna upp och finna att ens verkliga, innersta jag genomsyrar universum och alla andra varelser.

Om vi verkligen upplever denna vår enhet med allt — inte bara intellektuellt fattar den — då påverkar det vårt liv och skapar ett nytt samhälle där vi inte förstör vår värld, inte misshandlar oss själva och inte fortsätter mot katastrofen.

Insikten att allt är ett är Upplysning. Den upplysta människan upplever en spontan kärlek till allt.

ropraktik, homeopati, örtmedicin, Bachs blomessenser, ögondiagnostik, auraavläsning. Genom förändrad livsattityd och genom visualisering kan hälsa vinnas.

Parapsykologi. Detta möter stort intresse hos New Age-folket: paranormala fenomen och parapsykologisk forskning, ut-ur-kroppen-upplevelser, nära-döden-upplevelser, reinkarnation, hur vi kan minnas tidigare inkarnationer.

Channeling. Budskap genom medier uppfattas som kontakt med andevärlden eller med en *högre medvetenhet*. Exempel: Ambres undervisning, Lin David Martins transtal.

UFO. De oidentifierade flygande föremålen i luften är en gåta som intresserar en del inom New Age-rörelsen.

Religion. Intresset för religion, inte minst österländsk, är stort inom New Age. Ny andlighet. Guruer. Sai Baba. Martinus. Steiner. Krishnamurti. Swedenborg. Representanter för kristendomen saknas inte på Pan, men de som framträder där, är speciella personligheter, såsom Hans Hof, som har berättat om den kristne mystikern mästare Eckhart, Ma Otfedal, som har pratat om förändringar inom religionen i nutiden, inom och utanför den kristna tron, och Elis Wikström, som är biskop i Fria Katolska Kyrkan och teosof.

Astrologi. Begreppet Vattumannens tidsålder har astrologisk anknytning, eftersom det anses att jorden nu håller på att gå över från Fiskens tidsålder (fisker är kristendomens symbol) till Vattumannens tidsålder.

Astrologin ger oss förståelse av vår karaktär och våra förutsättningar. Astropsykologi.

Numerologi. Nummervärdet hos bland annat vårt namn ger oss en nyckel till vår personlighet och vårt öde.

Yoga: En väg till inre balans och själsharmoni.

New Age Economics: Ett Nya Tidens sätt att se på företagande — man visar socialt ansvar, har inte bara ett vinstintresse, utan ser också till vad som är nyttigt för samhället, vänligt mot människor och miljö.

Vidare har bland annat följande ämnen tagits upp på Pan: Hur vi utvecklar vår intuition, hur vi blir kreativa, hur vi blir topppresterare, hur vi utnyttjar hjärnan maximalt; psykisk träning, livskvalitet, peak performance (toppupplevelser), shamanism, greenpeace, miljöreligion.

Djävulsdyrkan — inte i New Age

Inga representanter för satanismen har uppträtt på Pan. New Age är naturligtvis en motsats till djävulsdyrkan. Verkliga djävulsdyrkare finner vi däremot i några naiva kristna sekter, vars medlemmar gärna läser Hemmets Vän! Dessa människor tror att allsmäktig Gud har inrättat — eller godkänt — ett helvete, där djävulen regerar och där osaliga människor plågas i evighet, allt medan de saliga fröjdar sig i himmelen. Dessa enkla kristna ger Gud delvis djävulska egenskaper: han är inte bara god, utan han är allond också: han utövar en maximal ondska mot dem som inte kunnat begripa hur de skall leva och vad de skall tycka för att få kliva in genom himmelrikets pärleportar.

Men New Age-rörelsen är fin. Den har charm, intelligens och godhet, även om en del är flummigt, en del är värdelöst och en del är riktigt dåligt. Men där finns några av de bästa tankarna i nutiden om människan och livet.

Kvastads bild av New Age

En norrman, Nils Bjørn Kvastad, har skrivit en bok om New Age. Den kom förra året på Solums Forlag i Oslo och heter "En ny tid i Vannmannens tegn?". Kvastad är varken för eller mot New Age. Han förhåller sig neutral, tycker att en del är bra och en del

inte bra i New Age-rörelsen.

Kvastad skriver bland annat att New Age-rörelsen ibland kallas *den holistiska rörelsen*. Holism eller helhetslära har, förklarar han, flera betydelser, men i New Age definierar man gärna holismen så att allt, djupast sett, är en helhet eller enhet. Också människan ingår i denna helhet. Ingen människa är en ö. Allt hänger samman och har en verkan på allt annat. Allting är egentligen Ett. Vi har en djupare förening med vår omgivning än vi har klart för oss. Detta är centrala New Age-idéer, skriver Kvastad, och han tillägger att enhetstanken inte är något som man spekulerar sig fram till eller tror på rätt ut i luften, utan alltings enhet är något som upplevs. Det rör sig om en inre erfarenhet, inte om tro eller teori. Man upplever att det hårda skallet runt jaget försvinner — du är som en ballong som plötsligt brister, och det är inte längre någon skillnad mellan luften utanför och innanför!

En annan viktig New Age-tanke är enligt Kvastad att människan inte vet vad hon egentligen är. Hon känner inte sin verkliga natur, har inte "funnit sig själv". Hon är som en boxare som är så groggy att han vacklar omkring i ringen och letar efter sig själv! Många av metoderna för inre personlig utveckling i New Age syftar till att individen skall finna sitt sanna jag. Man talar i New Age också om "det högre jaget" och "det rena medvetandet". "Finner du ditt verkliga jag, då öppnar du dig också mot kosmos, ja blir ett med det..."

Rötterna

Nils Bjørn Kvastad menar att New Age-rörelsen tog sin början med hippierna och motkulturen på 1960-talet. San Francisco i Kalifornien var ett slags motkulturens huvudstad. Den 14 januari 1967 drog 10.000 unga mot Golden Gate Park. De var skäggiga och långhåriga, hade bjällror i kläderna, blommor och fjädrar i håret... De såg sig själva som blomsterbarn. I undergroundtidningen *The City of San Francisco Oracle* betecknades den samlingen som inledningen till Vattumannens tidsålder och de 10.000 som de första människorna i en ny tid!

Snart dök det upp hippier överallt. 1967 beräknade man deras antal till 250.000 bara i USA.

Hippierörelsens vagga var — berättar Nils Bjørn Kvastad — stadsdelen Height-Ashbury i San Francisco —

ofta kallad Height-Hashbury, där många egenartade existenser samlades.

1967 var det *Flower power*-sommaren i San Francisco, och många strömmade till, anhängare, sympatisörer, nyfikna och även kritiskt inställda personer, bortrymda tonåringar och kriminella.

Knarket spred sig bland hippierna, och med det ett elände.

I oktober 1967 förklarades hippierörelsen död och begravdes symboliskt under en dundrande fest. (Men många kallade sig hippier årtal senare.)

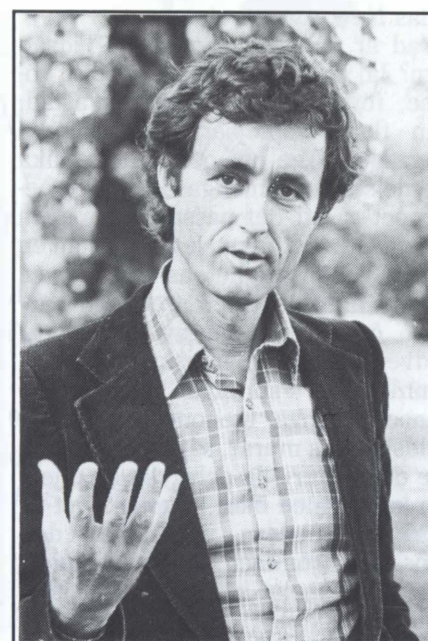
Även om hippierna i stort sett försvann, blev motkulturen kvar. Den fick sitt genombrott i Kalifornien 1967. Det var främst hippier och radikala studentaktivister som skapade den. Den innefattade många alternativa strömningar. Karakteristiska drag var att man vände sig mot det moderna industrisamhället och mot den teknik och vetenskap som det bygger på, samt mot meritokratin, karriärjagandet och slavarbetet för att tjäna pengar, och även mot Vietnamkriget.

Många i motkulturen var också emot själva den vetenskapliga mentaliteten, mot tron på objektivitet och förnuft. Bara förnuft var för ensidig kost, menade de. I förnuftets ställe framhävdes konsten, i synnerhet musiken, och fantasin. En höjdpunkt i den motkulturella rörelsen var Woodstock-festivalen 1969, där 400.000 människor i tre dygn levde utomhusliv med rockmusik och kaos.

Det fanns också i motkulturen ett intresse för ockultism, parapsykologi och österländsk religion — samt för knark. En del människor i motkulturen såg på psykedelika som visdomsdroger, vilka ledde till djupa insikter i människans och kosmos natur, en upplevelse av universums helhet och saligheten i att förena sig med allt. Hippierna hade sina haschpipor, mer avancerade drogbrukare använde exempelvis LSD, en starkt verkande, farlig psykedelisk drog.

Den mest kände psykedelikaentusiasten var Timothy Leary, professor i psykologi vid Harvarduniversitetet, innan han blev LSD-profet och avsattes från sin lärartjänst. Han menade att både alkoholen och privatbilismen gjorde mer skada än LSD.

(Men många i motkulturen var starkt emot knark, och för hälsokost. SM)

Fritjof Capra

Vi börjar inse att vi lever i en värld där allt hänger samman och är beroende av vartannat. Denna syn på världen kallas holistisk. För att riktigt kunna beskriva världen behöver vi nu ett nytt paradigm, en genomgripande förändring i vår verklighetsbild, vår livssyn, våra värderingar.

Väsentligt i det nya paradigm är den nya fysikens syn på materien. Man uppfattar världen som en mycket sammansatt väv av samband. De partiklar som atomerna består av framstår inte som separata och isolerade, utan de ses som delar i ett nätverk av skeenden, där delarna påverkar varandra. De subatomiska partiklarna har ingen materiell substans; de har bestämd massa, men massan är en form av energi. Energin har med processer, aktivitet att göra. De subatomiska partiklarna är buntar av energi, eller möster av aktivitet. Allt ingår i en sammanhängande kosmisk process, och ingenting kan förstås skilt från sin omgivning. Allt är ett helt. Delarna i helheten påverkar ständigt varandra och förändras.

New Age

New Age-rörelsen har alltså rötter i motkulturen på 60-talet, men även i bland annat alternativrörelserna på 70-talet. Under 70-talet blev det vanligt att en del grupperingar som hade räknats till motkulturen betraktades som tillhörande vad som nu började

kallas New Age-rörelsen.

Vad är då New Age, Nya Tidsåldern? Ja, egentligen är det inte en rörelse, förklarar Nils Bjørn Kvastad, utan flera, som har gemensamma drag. New Age har också flera olika betydelser, och många använder begreppet så att det passar deras egna syften. Ofta ser man New Age som en ny era i mänsklighetens historia, en gyllene tidsålder med fred och harmoni, öppen mot en ny och högre medvetenhet, då människan på allvar kommer att spränga kunskapens gränser, tränga igenom den gamla världsbildens murar, sätta det andliga före det materiella och fylla en eljest tom kultur med äkta innehåll. Det är alltså en modern variant av den mänskliga drömmen om en guldålder, vilken har spelat så stor roll i historien.

Kvastad skriver: "I svensk radio definierades New Age så här i december 1981: 'Termen New Age - - kommer från USA, där den används till att beteckna det mesta som utger sig för att vara alternativ till dagens industrivilisation. I USA för man in under New Age-begreppet sådana företeelser som ekologi, feminism, terapi och personlig utveckling, österländsk livsfilosofi, den nya atomfysikens världsbild och det så kallade paradigmskiftet, miljö- och antikärnkraftsrörelsen, freds-rörelsen, den gröna vågen, alternativ medicin, biologiska och giftfria odlingsmetoder, producent- och konsumentkooperation och allt annat som på något sätt kan kallas alternativt.'"

New Age-rörelsen är alltså en del av olika idéer och strömningar i tiden, med vissa gemensamma egenskaper. Rörelsen är inte sammanhållen, och den har ingen chefsideolog eller bibel som alla erkänner.

Enbart i Nordamerika finns över 10.000 New Age-grupper. Anhängarna kan räknas i miljoner.

Ofta känner de olika grupperna ge-

men-skap med varandra, men en del grupper vill inte sammankopplas med andra och inte med New Age-begreppet, som i några människors föreställning luktar av ovetenskaplighet och ockultism.

1975

Från vilken tid kan man nu räkna New Age-rörelsens uppkomst? Kvastad skriver att det inte är lätt att tidsbestämma uppkomsten av andliga strömningar. Men Constance Cum-bey menar att 1975 var ett avgörande år. Då framträdde pionjärer som Mark Satin (författare till "Politik för en ny tid"), Marilyn Ferguson (författare till "Mot en ny tidsålder"), David Spangler och andra centrala personer och organisationer på allvar i USA och gjorde rörelsen mer känd. (I Sverige blev New Age-begreppet mer allmänt känt omkring 1980; det året hölls exempelvis den första konferensen "Levande företag i en ny tid". SM)

Starkast är New Age-rörelsen idag i USA, framför allt där den började, i Kalifornien.

Ett karakteristiskt inslag i New Age är flera olika metoder för personlighetsutveckling. Personligheten skall mogna, få ett rikare liv med större livskvalitet och en djupare förståelse av det egna jaget och världen omkring. Man vill också utveckla människors dolda förmågor, särskilt av skapande art.

I New Age talas det mycket om medvetandeutveckling och högre medvetenhet. För att nå den högre medvetenheten används särskilda psykotekniker, som lanseras av olika grupper, bland annat olika former av meditation, och anses ge en djupare upplevelse av verkligheten.

Positivt och negativt

Vi har nu mjölkat en hel del goda upplysningar om New Age ur Nils Bjørn Kvastads bok. Till sist skall bara nämnas några av de negativa och positiva drag i New Age-rörelsen som han anser finns där.

Negativa drag: Mycket lättroghet. Anhängarna hoppar ofta på alltför löst grundade teorier. Det tror att de står i ett guldregn av goda idéer, och de öppnar sig passivt och kritiklöst som blommor öppnar sina kronblad mot allt. Många New Age-grupper lovar också för mycket. Många ledare prisas med litet för stora ord.

Positiva drag: Mycket som New

New Age-folk på Findhorn i Skottland.

Age-grupper lär ut, har berikat mångas liv, höjt deras livstemperatur och varit ljus på livsvägen. Många psykotekniker har haft en positiv betydelse för väldigt många människor.

Nils Bjørn Kvastad slutar sin bok med bedömningen att New Age-rörelsen troligen inte är något kortvarigt fenomen, utan innehåller idéer som har kommit för att stanna i den västerländska kulturen.

SM

Författaren Nils Bjørn Kvastad.

KALENDER

1988

Kurser och föredrag på
Wäxthuset Kaprifol

Branneby, 450 71 Fjällbacka. Tel. 0524-700 75

- 25-27 jan. *FELDENKRAISMETODEN — MEDVETENHET GENOM RÖRELSE. FORTSÄTTNINGSKURS.* Barbro Fosseus, sjukgymnast.
- 28-31 jan. *KROPP, KÄNSLOR, SJÄL OCH ANDE — FRIGÖRANDE ANDNING — REBIRTHING*
- 12-14 febr. *BILDTERAPI — SKAPA INIFRÅN DINA SKATTGÖMMOR.* Gunnel Dering.
- 20/2-5/3 *MEDITATIONSRESA TILL EGYPTEN*
- 18-20 mars *A COURSE IN MIRACLES — ÖPPNA DITT FÖNSTER.* Johan Wretman.
- 20/2-5/3 *BERÖRINGENS MAGI - INNEBÖRD.* Eva Nyström, psykolog.
- 31/3-4 /4 *REGRESSIONSTERAPI — MÖT EN DEL AV DIN EGEN HISTORIA.* Jan-Erik Sigdell.
- 8-10 april *AKUPUNKTUR.* Leg. läk. Per Nittve.
- 14 april *HÄLSA FÖR ALLA.* Lars Lagerstedt.
- 14-17 april *KROPP, KÄNSLOR, SJÄL OCH ANDE — FRIGÖRANDE ANDNING — REBIRTHING — GESTALT.* L. Lagerstedt.
- 22-24 april *BILDTERAPI, del 3.* Gunnel Dering.
- 30/4-1/5 *ARBETSHELG, vårarbete med jord, skog-ved och hus m m.*
- 8-15 maj *VÄRFÄSTA — HELTARMSRENSNING*
- 15 maj *FÖREDRAG* med Mikael Nordfors, leg.läk, om vad som inspirerat honom till hälsa.
- 16-18 maj *BÖN — AFFIRMATION — FRIGÖRANDE ANDNING — VÄRLDSREGERING — KARMA — DJURFÖRTRYCK* m m. Mikael Nordfors, leg. läk.
- 21-22 maj *SVÄRDSKONST, TAICHI, KI, ZENMEDITATION.* Carlos Martinez.
- 28-29 maj *FELDENKRAIS, se ovan.* Nybörjare. Barbro Fosseus, leg. sjukgymnast.
- 2-5 juni *KROPP, KÄNSLOR, SJÄL OCH ANDE, se ovan.* Lars Lagerstedt.
- 5 juni *FÖREDRAG: KROPP, KÄNSLOR, SJÄL OCH ANDE.* Lars Lagerstedt. Kl. 18.00. 40:-
- 10-12 juni *PSYKODRAMA.* Karin Wiklund, socionom och Kristina Ek-Andersson, socionom.
- 18-19 juni *FÄRGERS PSYKOLOGI OCH KVALITÉER.* Karl Ryberg, psykolog.
- 24-26 juni *MIDSOMMARSUFIDANS.* Amelea Ylva Bång, levande musik.
- 1-3 juli *BILDTERAPI — SKAPA INIFRÅN DINA SKATTGÖMMOR OCH UTIFRÅN DINA VISIONER.* Nybörjarkurs. Gunnel Dering.
- 10 juli *FÖREDRAG OM NÄRA-DÖDEN-UPPLEVELSER.* Göran Grip, överläkare. Kl. 18.00. 40:-
- 11-21 juli *BARA VARA-DAGAR — DU LAGAR DIN EGEN MAT.* 50:- logi, 40:- medlemmar.
- 23-24 juli *FELDENKRAISMETODEN, Nybörjare, se ovan.*
- 30-31 juli *POSITIVT TÄNKANDE OCH KREATIV VISUALISERING.* Gunnel Dering.
- 7-12 aug. *EN VECKA ATT FIRA LIVET MED ANDNING, KREATIVITET, MEDITATION.* Deva Ullas.
- 17-18 sept. *ARBETSHELG. ALLA SOM VILL HJÄLPA TILL ATT HÅLLA KAPRIFOL IGÅNG ÄR VÄLKOMNA. TANKE — VILJA — HJÄRTA — HANDLING.*
- 22-25 sept. *KROPP, SJÄL, KÄNSLOR OCH ANDE —FRIGÖRANDE ANDNING — REBIRTHING —GESTALT.* L. Lagerstedt.
- 30/9-2/10 *SAGA-MYT.* Agneta Sjöholm.
- 7-9 okt. *AKUPUNKTUR, FORTSÄTTNINGSKURS.*
- 21-23 okt. *KVINNA, BÖRJA LEVA NU.* Joy Lagerstedt och Margareta Marmberg.
- 25-27 nov. *FELDENKRAISMETODEN, FORTSÄTTNING.*
- 1-4 dec. *KROPP, KÄNSLOR, SJÄL OCH ANDE — FRIGÖRANDE ANDNING —GESTALT, DEL 3.*

VÄLKOMMEN ATT BEGÄRA PROGRAM! VÄLKOMMEN ATT GÖRA ETT BESÖK!

Två målvärdetna kvinnor: Lena Kristina Tuulse, arrangör, och Sandy Levey, kursledare. Foto Åsa Freij.

Sandy Levey

"den magiska damen"

vill få oss att nå våra mål

Av Åsa Freij

"The magical lady", den mirakulösa damen, har varit i Sverige och satt fart på ambitioner, självförtroende, kärleksförmåga — samt som en följd av detta på inkomsterna, får man förmoda, för enligt Sandy Levey, som den amerikanska kvinnan med mirakel-epitetet heter, hänger allt detta ihop. Pengar är inget fult, understryker hon, och står inte i någon motsats till andlighet. Tvärtom: *pengar är*

energi — precis som kärlek. Sandy Levey vänder sig också till stor del till företagare. Men om dessa tror att de kunskaper som Sandy förmedlar ska hjälpa dem att hitta smarta sätt att få kunder till onödiga produkter genom att appellera till människors svagheter, då har de inget att hämta.

Sandy arbetar i stället med att stärka människors självförtroende och känsla att de inte behöver något extra för att duga. Hon vill få oss att tycka om oss själva så att vi därmed också skall kunna tycka om andra och

på så sätt få kraft och vilja att sätta in oss själva i mänsklighetens tjänst.

Hennes undervisning — eller snarare förmedling av sin egen inspiration och övertygelse — går visserligen mycket ut på att man ska lära sig övertala eller värva andra till det man själv vill, men hon försäkrar att detta som hon kallar *enrolment* på sitt modersmål och som det är svårt att finna en rättvis svensk översättning till, är något helt annat än att manipulera, skapa konstlade behov, förföra eller sälja bara för säljandets skull. Skillnaden, det betonade hon starkt, ligger

Sandy Leveys undervisning handlar om framgångens inre dynamik.

främst i att vi verkligen ärligt tror på värdet av det vi erbjuder.

Det uppstod en hel del känslor, en del förvirring och litet opposition kring Sandys tal och övningar i *enrolment*. Men mot slutet föreföll alla, eller nästan alla, att vara införstådda med att *enrolment* handlade om att kärleksfullt sätta sig helt in i motpartens situation, hans tankar, känslor och verkliga behov — och att nå fram med erbjudande om hjälp eller stöd. Sandy talade hellre om stöd än om hjälp, för det är vi själva, menade hon, som kommer till insikt och gör jobbet för oss själva; några hjälptagare är vi inte, men stöd och uppmuntran behöver vi alla.

De flesta av de cirka 70 deltagarna på Väddökursen var redan övertygade idealister i den meningen att de sysslade med något som gav dem personlig tillfredsställelse och känsla av meningsfullhet och även var ägnat att befrämja andra människors personliga utveckling och hälsa. Flera i den svenska New Age-världen väl kända terapeuter fanns på plats. En del hade kommit för att bli mera klara över vad de egentligen ville med sitt liv och för att komma till rätta med egna negativa livsmönster och känslomässiga svårigheter. Det visade sig också att det inte handlar om antingen — eller, utan oftast om både — och, dvs både om att hjälpa andra och att klara av de egna problemen.

Många som ger andra terapi och stöd i sitt dagliga arbete har själva djupt rotade negativa livsmönster, ofta ångestskapande och begränsande hämningar från barndomen.

— Men villigheten att se egna brister och ändra sig själv gör att de egna problemen blir till värdefulla insikter i stället för begränsningar i arbetet. Det sa Lena Kristina Tuulse, drivande kraft vid växthuset (för människor) på Väddö, som arrangerade Sandys Sverigebesök.

Lena Kristina bekände också vid en introduktion till ett av Sandys framträdanden att så erfaren psykolog hon än är, upptäcker hon fortfarande den ena psykologiska knuten efter den andra hos sig själv. Men hon framhöll också att ingen så som Sandy har fått henne att se och släppa verkligt envisa beteendemönster, såsom tendensen att aldrig få pengar över — något som hon menade att hon tagit efter sin mor. "Jag förväntade mig aldrig att få något över, därför fick jag det aldrig", för vi skapar med våra tankar vår egen verklighet, hävdade Lena — liksom också Sandy gjorde.

Sandy beskriver oss vanliga människor och vår livssituation såsom att vi lever i en personlig liten låda, begränsad av tak, väggar och golv, gjorda av *belief systems* och *core beliefs*, dvs grundläggande personliga trossystem eller uppfattningar om verkligheten. Målet — liksom medlet för att uppnå målet — är då förstås att flytta ut dessa väggar och göra lådan större — eller ännu hellre att flytta sig helt utanför väggarna och bli "gränslös". Enligt Sandys ivrigaste sympatisörer kan hon åstadkomma just sådana mirakulösa gränssprängningar inom människor, vilket föranlett många att kalla henne "den magiska damen", ett smeknamn som hon gärna bär... för hos Sandy finns ingen plats för falsk blygsamhet. Att ge sig själv, liksom andra, erkännande utgör en av hörnstenarna i Sandys alla psykologiska byggnadsverk.

Sitt eget genombrott som människa fick Sandy 1977, och hon räknar sig som född först då. Därefter började hon dela med sig av sina insikter till andra. Viss hjälp hade hon av sitt pedagogiska kunnande som bland annat f d lärare, men — säger hon — ännu mer av en nu upptäckt intuitiv förmåga att se var andra människor befinner sig i sin utveckling och vad deras speciella problem är. Hon hade också provat på flera av de metoder som finns inom området personlig utveckling, varvid primalterapi hade gett henne en värdefull öppning — dock inte hjälp nog att bli befriad från sina neuroser. Det jobbet fick hon göra själv.

Deltagarna i Väddökursen fick på ett påtagligt sätt erfara Sandys förmåga att se igenom dem, samtidigt som de fick bryta igenom åtminstone en rädsla, den att framträda inför publik. Genom hela kursen gick som en röd tråd samtal med Sandy på scenen inför alla de övrigas ögon och öron. Och Sandy visade mycket riktigt prov på en förmåga att sätta fingret på ömma punkter. Någon generande psykologisk avklädning var det dock inte fråga om, för alltsammans var förstås frivilligt. Det var deltagarna själva som fick anmäla sitt intresse för att diskutera ett problem eller att dela med sig av en nyvunnen insikt eller en känsla som de antligen vågade släppa fram. Många modiga grät offentligt i strålkastarljuset, men gick också ner från estraden synbart lättade efter genomgången process, där Sandy med intensiv närvaro hjälpt till att "trycka igenom de ömma punkterna".

Ur reklamen för Sandy Leveys kurser och seminarier:

Vill du se din framgång växa? Känner du att ditt arbete och din livsstil uttrycker dina livsmål? Ger du ut glädje, ljus, kärlek och framgång i den utsträckning du vill? Vill du öka dina inkomster? SANDY LEVEY från San Francisco är känd som "mirakulös" därför att hon skapar magiska resultat i människors liv. --- Hon visar hur du kan förälska dig i ditt arbete och ditt liv och se vad som är ditt nästa steg mot att lätt och motståndslöst leva öppet, rakt och framgångsrikt på alla plan. Sandy har hjälpt tusentals människor att skapa lyckade och intressanta verksamheter och affärer. Som personlig konsult hjälper hon dig att finna dina sanna visioner och livsmål, att skapa den karriär och det arbete som är i harmoni med hela din personlighet, dina drömmar och din önskan att bidra till uppbyggandet på jorden.

Ibland var det stor show och mycket skratt, när Sandy på både skämt och allvar i ett slags rollspel tillsammans med någon deltagare åskådliggjorde vad hon menade med *enrolment* eller att känna sig in i någon annans verklighet. Alltihop videobandades, vilket inte gjorde nervositeten hos deltagarna mindre, men kanske prestationen och tröskelöverskridandet större. Man fick köpa sitt band för att sedan hemma i lugn och ro kunna se sin process och sina manér.

Surrender var ett annat begrepp som togs upp gång på gång under de tre intensiva dygnet i den vackra kursgården på den höstfriska roslagsön, där intensiteten inomhus varvades med promenader och rök-, prat- eller tystnadspaus utomhus. Bastu, vegetarisk mat och samtal utanför programmet med gamla och nya vänner hjälpte till att smälta känslor och tankar som rörts upp. *Surrender* är viktigt för oss alla, menade Sandy och ägnade en hel del tid åt att förklara detta också svåröversatta begrepp — och än mer åt att få in känslan för vad som menades. För när det gäller vår knepiga psykologi är det inte bara att gå till ordboken och bland betydelseerna finna "kapitulera", "ge upp", "överlämna". "Släppa taget om det man håller fast vid av rädsla, avstå och våga bara vara och låta ske och leva" kanske kommer närmare san-

ningen. Deltagarna hjälpte till med olika tolkningar, och några fick processa sin svårighet att just våga *surrender* — under tårar och Sandys ledning. Hjälptill *surrendering* var kanske också morgnarnas "heliga danser", modell Findhorn, och sång och spel av bland annat familjen Tuulsee.

Alla fick tillfälle att inför publik presentera sig själv och någon tjänst eller produkt som de ville skapa intresse för — och så en kort presentation av en annan kursdeltagare som man intervjuade under en lunchrast.

Alla deltagarna fick alltså tillfälle att pröva scenen någon gång, men det blev också, som det ofta blir, några få som hamnade i fokus titt och tätt, medan andra kom nästan helt i skymundan. Men även andras processer — som man fick följa till en större helhetsbild — kunde de tysta ha nytta av. För vi är ju i grund och botten så lika i våra tankar och känslor, och i våra behov av framför allt kärlek.

Mer ska inte här avslöjas om Sandy Leveys teorier och metoder, för även om hon vill sprida kärlekens budskap, så gör hon affärer också. Hennes material är belagt med *copyright*, och deltagarna får börja med att skriva un-

Bertil Martinsson, själv livslärare, var en av dem som fick pröva scenen tillsammans med Sandy. Foto Åsa Freij.

der på att inte sprida det vidare — annat än som levande exempel på hennes metoders verkan, får man förmoda...

(Tredagarskursen på Vaddö kostade

1.800:—. Till detta kom kost och logi 275:— per dygn.)

Det kan tilläggas att Sandy Levey återkommer till Sverige i vår.

SHAMANIX

Informationsblad för indiansk shamanism.

Viveca Lammers
Törnbacken 2
171 66 Solna
Tel. 08-85 27 39

Meditationsnätverket för Världsfred

Vi kan ej hoppas på en fredlig värld om vi inte själva inriktar oss på att utveckla en attityd av kärlek, fred och samarbete gentemot allt levande.

Självklart måste vi göra allt vi kan för att verka för politiska och sociala förändringar, men dessutom måste vi se på och börja förändra oss själva.

Ty kärnvapen är inte det verkliga problemet. De är endast resultatet av våra mentala och emotionella attityder, resultatet av att se oss själva som åtskilda och utan förbindelse med andra.

Genom meditation kan vi ändra på dessa djupt rotade sätt att se på världen. Vi lär oss att samverka harmoniskt med andra, att beakta deras välfärd lika väl som vår egen. Vi kan börja ana mänsklighetens odelbarhet. Först då kan vi börja hoppas på Världsfred...

Genom att utveckla vårt eget medvetande påverkar vi på ett positivt sätt mänsklighetens kollektiva medvetande. Vi försvagar förstörelsens, hatets och konfliktens krafter och stärker Livets, Kärlekens och Förståelsens...

Information och meditationsformulär (på svenska o. engelska) från:

Meditationsnätverket för Världsfred
G. Wessén, Pl 5252, 815 00 Tierp

Trandaredsgatan 1 A
502 50 Borås
Tel. 033-10 12 34

Psykologi och psykoterapi på ande—vetenskaplig grund

För personlig och social utveckling.
Hjälptill kriser och relationsproblem
fobier, oro och nervositet
psykiska och psyko-somatiska besvär
m m
Med speciell inriktning på
existentiella— och livsåskådningsproblem.

- Individualterapi
- Gruppterapi

- Samtalsgrupper
- Avslappning
- Beteendeträning
- Konsultationer

Psykolog Viljo Mentu

Ivan Troëng: MAGNETTERAPINS GRUNDER

På ett instruktivt och lättfattligt sätt beskrivs den vetenskapliga bakgrunden, utrustning och grundregler för behandling. I avsnittet magnetterapins A-B-C finns rekommendationer för behandling av mer än 150 sjukdomar.

Sätt in 50:- på vårt postgiro 12 81 00-5, så kommer boken portofritt. Gratis skickar vi dessutom häftet **Magnetism — ett effektivt hälso- och läkemedel** och vår prislista.

Terapimagneter AB
Måsvägen 65, 312 06 Mellbystrand
Tel. 0430-250 10, 258 25

PERSONLIG MARKNADSFÖRING

THE ART OF PERSONAL MARKETING

en unik kurs med

(läs artikel inne i tidningen)

SANDY LEVEY

SANDY LEVEY från San Francisco är känd som "mirakulös" därför att hon skapar magiska resultat i människors liv. Med sin mediala och intuitiva medvetenhet kan hon förmedla kunskap om hur vi reagerar utifrån vårt omedvetna. Hon visar hur du kan förälska dig i ditt arbete och ditt liv och se vad ditt nästa steg skall vara mot att lätt och friktionsfritt leva öppet, rakt och framgångsrikt på alla plan. Hon har hjälpt tusentals människor till att skapa lyckade och intressanta verksamheter och affärer.

Som personlig konsult hjälper hon dig att finna dina sanna visioner och livsmål, att skapa den karriär och det arbete som är i harmoni med hela din personlighet, dina drömmar och din önskan att bidra till uppbyggandet på jorden. Sedan lär hon dig konsten att föra ut dig själv på ett personligt och framgångsrikt sätt.

SANDY LEVEY

EN
DYNAMISK
FRAMGÅNGSMETOD
SOM GER DIG DET
DU ÖNSKAR
I LIVET

Personlig marknadsföring bygger på den människa du verkligen är i din "kärna". Du kommer i kontakt med dina trosföreställningar om ditt arbete, om dina pengar, om att visa dig "där ute", så att andra kan få del av dina talanger.

Personlig marknadsföring hjälper dig att presentera dig själv såsom du *verkligen* är i stället för såsom du tycker du *borde* vara.

I Personlig marknadsföring talar du alltid sanning — din egen sanning — inte din chefs eller någon annans. Traditionell marknadsföring arbetar mer med ytan än det som finns inuti.

Datum	20 maj-23 maj 1988	
Plats	Bergby gård, Hallstavik	
Pris	Företagsfaktura	3.800:-
	Enskilda/Studerande	2.250:-
Anmälan	Kost o. logi per dygn från 330:-	
	billigare logi kan erbjudas	
Anmälan	Skicka anmälningsavgift	
	500:- till Wäxthuset, Vaddö	
Anmälan	pg 39 45 17-7	
	bg 816-8965	

RING OCH BEGÄR SPECIALBROSCHYR FRÅN
WÄXTHUSET 0175-314 85

Bengt Wilhelm, till höger, tillsammans med ett par kursdeltagare. Foto Åsa Freij.

Bli vad du vill!

Av Åsa Freij

Jag är på kurs igen. Den här gången gäller det att ta reda på vad man verkligen vill — och så göra det. På köpet kan det hända att man hittar en livspartner. För kursen lär ut så mycket om relationer och man lär känna varandra så väl samtidigt som många är ensamstående, förklarar Bengt Wilhelm, som har sammanställt kursen och leder den.

Tidigare gick han ut med partnerfinnande i kursprogrammet, men fick så många deltagare som bara kom och kollade om det var någon som dög — och om inte, snabbt hoppade av. Så det slutade han med.

Kursen heter "Planera din framtid", och av mina femton kurskamrater är det tolv som har någon som väntar hemma sedan gammalt. Flera talar om att vara en bra make/maka som ett livsmål, och många frågor i de testformulär som vi får fylla i handlar om relationerna till vår partner.

Någon frågar: "Om man inte har

någon partner då?", men får inget riktigt tillfredsställande svar.

Innan kursen sätter igång får vi läsa igenom vad andra har tyckt om den. Bara bra, förefaller det. Men själv är jag skeptisk, särskilt inför uttryck i prospektet som att man "ska få uppleva den fantastiska känslan av att själv styra den lustyacht, som är man själv". Och min skepsis ökar under första träffens gång, när det talas om att nå mål som "att bli avdelningschef", "skaffa sig mercedesen man drömt om", "lyckas i affärer" och "bli bäst på skidor".

Jag undrar om det här är något skoj. Inte finns det väl psykologer som inte har klart för sig att allt det där är surrogat för inre styrka, medel som man felaktigt tror ska ge lycka... Eller är jag "miljöskadad" av att ha gått alltför många kurser och läst alltför mycket psykologi och filosofi i jobbet som sökarreporter och glömt hur folk med mindre livsåskådningskonsumtion i allmänhet tänker till vardags? Är jag en andlig-teoretisk snobb? Eller vet han precis vad han gör, Wilhelm? Har han finurligt lagt upp detta med början i det egois-

tiska-materiella för att skickligt under kursens gång lotsa oss fram till insikten att våra egentliga hov har med de djupare existentiella frågorna att göra?

Jag frågar något i den vägen i en paus. Han svarar att "nej, här meddelas ingen som helst religion" och "jag är ganska amoralisk".

Jag blir litet irriterad. Men så småningom erinrar jag mig från tidigare lärdomar att denna irritation finns inom mig, är mitt ansvar och säger mer om mig än om kursen. Så jag beslutar att fortsätta och se vad som händer. Deltagarna verkar också trevliga. Och riktigt trevligt är det att vi får komma till kurslokalen, Bengt Wilhelms egen mysiga men rymliga lägenhet, så tidigt vi vill, ta oss fika i baren, lägga oss på en soffa och vila, prata med andra tidiga deltagare eller läsa i en bok.

Vi håller på mellan 18.30 och 24.00 en gång i veckan i åtta veckor med ett flertal raster. Vi fyller i papper om hur vår livslinje sett ut hittills med upp- och nedgångar, hur den ska se ut i framtiden, var vi befinner oss nu och en värdering av vår tidsbudget. Och

Planera din framtid, gör det bästa av ditt liv!

vi ombeds föreställa oss att just det vi vill ska hända, har hänt.

Till slut säger Bengt Wilhelm, liksom vore det ett sent svar på mina tidigare frågor:

— Det är inte fult att göra det man vill, för min erfarenhet är att ingen som gör vad han verkligen vill, är till skada för någon. Mot den bakgrunden predikar jag egoism.

Något bättre till mods känner jag mig efter detta närmande till den filosofiska humanismen och får skjuts hem av en glad kurskompis som just kommit igång med lyckosam försäljning av en ny motionsartikel och "egentligen inte behöver gå här".

Nästa gång fyller vi i fler papper. Vi har haft i hemläxa att läsa ett sammandrag av en bok om raka kommunikationer — en handbok i konsten att bli jämlik, mest för kvinnor. Papprena innehåller också frågor om vad man värderar högst: att ha handlingsfrihet, att kunna kontrollera och styra andra, att ha ansvar, att utföra det man känner är ens plikt, att ha en trevlig arbetsplats, att hjälpa andra att tillfredsställa sina behov, att vara kändis inom sitt område...

Några av oss tycker att utveckling till en mognare människa är grunden till allt annat. Det är svårt att prioritera på listan. Det beror på... skulle jag vilja svara på det mesta.

I smågrupper får vi beskriva oss själva för varandra.

Någon beskriver sig som make, säljare, 40 år, medellång, skäggig, seglare, sällskapsmänniska...

Jag beskriver mig som feg, modig, entusiastisk, modlös, lat, arbetsam, ärlig, manipulativ...

— Typiskt kvinnligt, säger Wilhelm och förklarar att det är vanligare att kvinnor beskriver sig motsägelsefullt än att män gör det. Och att de beskriver de inre egenskaperna snarare än de yttre.

Men Kjell i samma grupp har beskrivit sig på delvis samma sätt. Men så är han också en nyväckt sökare, mår ganska dåligt, reagerar mot allt det negativa i massmedia, likriktningen i samhället och styrningen av informationen — och han har slängt ut TV:n. Han verkar vänlig. Men är ändå svår att få kontakt med.

Jag åker hem med Harry, samma glada man som sist. Hans fästmo har gått kursen tidigare.

— Inte märker jag någon skillnad på henne, säger han. Men visst är det trevligt!

När vi träffades nästa gång hade Bengt Wilhelm gått igenom våra pärmor och våra önsknings. Det gjorde att han tyckte om oss, sa han. "Så

mycket mänsklig strävan..." Ju mer han visste om oss, desto mer tyckte han om oss, sa han.

Själv hade han reagerat mot en önskan i ett av frågeformulären första gången han såg den. Det var att vilja tjäna andra. "Det lät högrävande och långsökt." Men så hade han kommit underfund med att det var ju "just hans stora grej". Och det var det nog egentligen för många.

Han fortsatte med att säga att vi alla var välkomna till honom med våra problem när som helst. Han berättade hur tidigare klienter kommit till honom och hans fru, promenerat, åkt pulka i parken, målat båt eller bakat kakor och samtidigt rätt ut relationer och andra problem.

Bengt Wilhelm framhöll att han inte ansåg sig vara expert på något, att han inte ens ville kalla sig konsult, utan bara var en mycket intresserad medmänniska. "Jag vill att ni ska känna det."

Det var ju en sympatisk inställning. Jag tänkte att jag skulle ta fasta på det och komma och prata en dag... På kursen blev det ju faktiskt inte så mycket tillfälle till det. Wilhelm underströk detta själv genom att förklara att "nu blir det inte något mer av de mysiga grupparbetena", och så delade han ut fler papper. "Knaster-torra uppgifter idag", sa han själv.

Vi gjorde prestationskurvor kring våra jobb. När har det känts bäst? När har du presterat mest? När har du tjänat mest? Pricka för på en lista med 160 yrken vilka du skulle vilja prova på! Vilka uppgifter har du trivts bäst med? Sådana som har med data, ting eller människor att göra? Är du bra på att övertala folk?

Och så gällde det att tänka efter och skriva ned slutsatser om vad jobbet ger och inte ger, vad man vill ändra på och varför osv. — allt för att man skulle komma underfund med vad man verkligen ville.

Undersökningen var amerikansk. Jag antecknade i kanten: Jag tycker frågorna bidrar till att sänka ambitionsnivån, mänskligt sett. Är det verkligen riktigt att försöka ändra det yttre, så att det blir som man vill ha det, och göra precis det man vill? Är det inte tvärtemot så, som till exempel i den buddhistiska tanken, att man bör "vilja det man gör" och ägna sig åt att öva upp det man är svag på, arbeta bort sina motstånd?

— Jag tror inte på martyrinställningen, sa Wilhelm som kommentar till vissa kommentarer.

— För mig känns det bra, om jag gör ett jobb bra, vad det än är, sa jag. — Skriv det då! sa Wilhelm. Det är

väl en bra slutsats du kommit fram till.

Jag skrev det och kände att det var sant men att jag sällan följde denna sanning. Inte gjorde jag det bästa av den här kursen till exempel... brydde mig inte ens om att skriva ned svar på en massa "dumma" frågor.

— Bara det du skriver ned har du nytta av, sa Wilhelm som om han läst mina tankar. Vi tror att vi vet ändå, att vi har ordning på det hela i huvudet. Men så är det inte!

I bilen hem funderade Harry och jag över om man skulle våga gå efter svaren som den amerikanska undersökningen gav en. Där fick man till exempel i vissa fall fram att man egentligen var en annan typ än man hade trott och borde syssla med något annat än det man gjorde.

En stor procent människor lär ju ha bytt jobb, brutit upp från äktenskap osv efter att ha gått igenom denna sorts kurs.

Trodde man inte på testerna, var det ju ingen idé att gå kursen. Trodde man på dem, gällde det ju verkligen att de var bra — i annat fall kunde följderna bli fatala... som att följa dåliga veckotidningshoroskop: "Och jag som trodde att jag var lyckligt gift, och här står det att jag inte passar ihop med en vädur! Bäst att skiljas!" Nästa gång gick jag på onsdagen i stället för tisdagen, då jag haft förhinder.

Wilhelm hade parallella kurser fyra dagar i veckan, och det var tillåtet att hoppa mellan dem.

Och minsann kom inte Harry också. Även han hade haft förhinder dagen innan. Och där var Berndt, som väger 100 kilo och vill bli miljonär och tror att alla människor vill ha det bättre än andra och att pengar gör att man kan må gott — äta gott och så...

Jag försökte, utan att verka lärarinna eller besserwisser och utan att vara oförsämd, påpeka att det inte var så säkert att man mätte bättre med mycket pengar. Jag sa:

— När jag haft gott om pengar har jag upptäckt att jag gör för många saker, bara för att det är så lätt. Jag blir stressad och otillfredsställd. Jag blir isolerad därför att jag åker taxi eller egen bil istället för att cykla eller åka kollektivt. Det ger mig också dålig kondition. Och jag äter för mycket... Men när jag haft ont om pengar, har jag ätit mindre, motionerat mer, umgåtts mer genom samäkning...

Vi satt i soffan och pratade i väntan på att alla skulle komma. Wilhelm satte fram päron. Jag var på ett alldeles ovanligt gott humör, skämtsamt, nästan sprallig, och nästan fräck. Det

hade jag varit i flera dagar — av någon underlig anledning, sedan det inträffat något som borde ha gjort mig deppig. Men jag tog det med humor. Det gör jag inte alltid. Men jag erinrade mig nu att jag skrivit HUMOR på ett av alla papper vi fått att fylla i, där det gällde att nämna sin allra bästa egenskap!

Jag mådde bra de här dagarna för att jag gick omkring med humor! Det var som att sväva på en magisk matta en bit ovanför alla vassa stenar...

Det blev annars i stort sett bara pappersinfyllande den här gången också. Det var papper som liksom summerade upp det vi hade svarat på tidigare papper.

— Aha, jag börjar ana vartåt det lutar, sa Harry, fast jag var skeptisk i början.

Han såg nöjd och glad ut.

Wilhelm talade om hur man ofta skjuter upp det man egentligen vill göra genom att göra allt möjligt annat som ger ett falskt intryck av verksamhet och av att man är förhindrad att göra det där viktiga. Jag kände att detta var alldeles sant.

— Gör inte det i fortsättningen! sa Wilhelm. Och så delade han ut ett papper där det stod med stora bokstäver: *Vad är det bästa jag kan göra med min tid just nu?*

Näst sista gången vi träffades under kursen sa Bengt Wilhelm inledningsvis att det är skillnad på mål och dagdrömmar.

— Mål kan du beskriva i detalj, för du vet hur de ser ut när de blir uppfyllda. Mål kan man arbeta för, och du uppnår alltid det du vill om 1. du beskriver målet, 2. listar det som ska utföras, 3. skaffar de resurser som behövs och 4. gör upp en tidsplan och arbetar efter den.

— Så enkelt får det väl inte vara? sa han, och fortsatte: Men så enkelt är det faktiskt! Den planen fungerar till hundra procent, om den följs.

Men han la till att mål som lycka och självförverkligande inte var några konkreta mål, som passade in i den här planeringen. De var abstraktioner. Lycka är en följd av att du skaffat dig det du satt upp som mål.

På den sista sammankomsten redogjorde deltagarna för sina första steg mot något mål. De hade satt upp hylor, läst en bok, annonserat efter lägenhet osv.

— Tid är din främsta resurs, sa Wilhelm. Att få tid är att planera. Om du har vanan att planera är du alltid effektiv. Planera på morgonen, så att du har din plan i färskt minne. På kvällen bör du perspektivplanera; då ger du ditt undermedvetna möjlighet

att arbeta åt dig under natten, medan du sover. Planera alltså både morgon och kväll. Femton minuter är väl tilltagen tid för planering; fem minuter är ofta tillräckligt. En bra plan ska inte ha varje minut upptagen. Ha alltid stora glapp — annars spricker planen, bara du spiller ut kaffet!

— När man inte planerar, flamsar man oftast med allt möjligt för att lura sig själv att man gör något.

— Planera! Använd professionell företagsplanering i ditt privatliv! Planering är att flytta framtiden till nuet.

Det blev några nya papper att fylla i, en avslappningsövning och så...

... dröjde det ett par månader, innan vi träffades igen — för "läxförhör". Det var en "uppföljningskväll" efter den egentliga kursens slut.

Alla skulle nu ha gjort något som de föresatt sig. De flesta hade åtminstone lyckats med en del av vad de hade satt upp som mål under ledrubrikerna:

Vid uppföljningsträffen

äger jag...

kan jag...

har jag utfört...

har jag egenskapen...

har jag upplevt...

Även denna gång blev det papper att fylla i, papper som var avsedda att visa vilka sätt man helst använde i konfliktsituationer.

Det fanns fem sätt: konkurrens, samverkan, kompromiss, undvikande, anpassning. Därefter gissade vi om varandra, vilka beteenden vi hade.

Wilhelm framhöll återigen att målinriktning med tidsplan och tillvägagångssätt alltid fungerar. "Vilja och fantasi i kombination är en oslagbar kraft."

Det var alltså självsuggestion det handlade om, och att programmera sig rätt.

Bengt Wilhelm påpekade att bön bygger på samma psykologiska fenomen. Man försätter sig i viss stämning och påverkar sig själv — och därmed påverkar man vissa skeenden i viss riktning.

Men det är bara sig själv man kan påverka, underströk han. Du kan inte påverka situationen för de svältande barnen i Indien med din bön.

Jag tyckte att man inte kunde vara så säker på det. Men några metafysiska diskussioner var det som vanligt inte utrymme för. Wilhelm menade att det i alla fall var bättre att hålla sig till det mer närliggande, som man kunde konstatera fungerade.

Tillsammans konstaterade vi att den livsstil vi nu kanske började följa lika gärna kunde ha påbörjats före

kursen som efter den, såsom ett resultat av kursen. Att vi anmälde oss till denna kurs för personlig utveckling kunde ses som ett resultat av att vi redan hade slagit in på en livslinje, där vi ville börja styra våra liv själva.

— Kursen är kanske därför helt onödig, sa Wilhelm glatt.

Ja, kanske det. Men kanske behöver man gå den för att förstå det...

Numer har Bengt Wilhelm kurser endast för personal vid företag.

ELISABETH HAICH

TAROT

TAROT Människans tjugotvå medvetenhetsnivåer.

Boken och 22 vackra TAROTkorten

Den världsberömda mystikern Elisabeth Haich har skrivit ett pedagogiskt mästerverk om livsinvigningen i sin lättillgängliga och djuplodande tolkning av de vackra Tarotkorten.

Boken rör vid människosjälens dolda skikt och väcker till liv sådant som annars skulle slumra i det fördolda i själens djup. Förståelse av de korten öppnar vägen till insikt om förbindelsen mellan vårt inre väsen och vårt öde samt vår uppgift i livet.

☐ TAROT stc.
å 211 kr (pf. avg. tillk.)

Namn: _____

Adress: _____

SHKL ry Pb 792 SF-00101 HELSINKI
(FÖRENINGEN FÖR ANDLIG
UTVECKLING I FINLAND r.f.)

Citat ur "Självbetraktelser"

av Marcus Aurelius (121-180) romersk kejsare

Gräm dig inte över vad som fattas dig utan se på det bästa av vad du har och tänk på hur ivrigt du skulle eftersträva det, ifall det saknades. Men akta dig på samma gång, att inte din tillfredsställelse förleder dig att överskatta detta goda, så att du skulle oroas av dess förlust.

Hur mycket tyngre är inte den börda, som vreden och sorgen över vissa händelser pålägger oss, än den som händelserna själva utgör.

Vad det ligger vikt på är inte att du ordar om hurudan en god man bör vara, utan att du *är* en sådan.

Du felar ofta själv och är således inte bättre än de andra. Och om du också avhåller dig från vissa förseelser, så har du dock anlagen till dem, och det är kanske feghet, ärelystnad eller någon annan dålig egenskap, som avhåller dig från dem.

Föraktar någon mig? Det är hans sak. Min sak är att tillse, att jag ej gör eller säger något som är värt förakt. Hatar han mig? Det är också hans sak. Min är att vara kärleksfull och välvillig mot alla och särskilt mot honom, beredvillig att visa honom på hans förseelse, men utan att skymfa honom eller låta honom känna mitt överseende, utan vänligt och okonstlat.

Förmågan att leva lyckligt ligger i vår själ; det fordras blott att den gentemot likgiltiga ting verkligen förhåller sig likgiltig.

Vill aldrig något, som behöver väggar och förhängen.

Jag har ofta undrat, hur det kommer sig att människan, som dock älskar sig själv mer än alla andra, fäster mindre vikt vid sitt eget omdöme om sig än vid andras.

Blicka in i ditt innersta! Där är det godas källa; gräv beständigt, så sprudlar den beständigt.

Den som ser det nu existerande har sett allt som har existerat och någonsin kommer att existera. Ty allt är av samma väsen och form.

Vilken obetydlig del av den oändliga och omätliga tiden som är var och en tillmätt! Och hur snabbt svinner den ej i evigheten! Vilken ringa del av allväsendet äro vi ej, vilken ringa del av världssjälen!

Inom kort kommer ingen och intet av vad du nu ser att finnas till, ingen av de nu levande. Allt är av naturen bestämt till förvandling, förändring och undergång, för att annat må komma i dess ställe.

Även döden är en av våra livsuppgifter. Sök därför att lyckligt lösa även den!

Översättning av Ellen Wester

Forumbiblioteket nr 40 (1953)

Mejeristen som fick en uppenbarelse

Av Hans Olsson

Martinus talar vid sin födelsedagsfest 1973.

Färjan började kränga sig ut ur färjeläget i Helsingborg. Året var 1975 och vi var några Martinus-entusiaster, vars tre timmar långa resa till Kosmos Ferieby på nordvästra Själland just börjat. Det senaste halvåret hade vi startat Martinus-verksamhet i Helsingborg med föredrag en gång i månaden av kosmologen Inge Sörensen från Köpenhamn, en intressant kvinna, som fungerat som sekreterare åt Martinus under många år. För att tränga ytterligare in i kosmologin beslöt vi ta oss till feriebyn, där intressanta föredragsserier hågrade.

Birgit, som varit med i rörelsen ända sedan början av 50-talet, berättade under överfarten till Helsingör om tidigare vistelser i feriebyn och om hur Martinus tidigare om åren själv haft gruppsamtal med deltagarna, högtidsstunder i en vismans närhet. Entusiasmerade av dessa skildringar hoppades vi att Martinus skulle vara närvarande även denna sommar trots sin höga ålder.

Martinus, eller som hans borgerliga namn är: Martinus Thomsen, föddes år 1890 i den lilla jylländska byn Sindal som son till en ogift moder. Om man vill se symbolik kring hans födelse kan det noteras att han föddes vägg i vägg med ett djurstall, liksom en annan visman 2.000 år före honom. Martinus, som var en vänlig och omtyckt person i sin hembygd, sattes från tidiga år att vakta boskap. Skolgången omfattade endast tre år i folkskola. Några studier utöver dessa har

Martinus inte bedrivit, med undantag av den yrkesutbildning till mejerist som han senare genomgick.

Martinus blev anställd på mejeriet Enigheten i Köpenhamn och gjorde sig även där känd som en vänlig, men inåtvänd och grubblande själ. Han säger själv att han inte kan minnas någon dag i sitt liv, då han inte bett till Gud.

Under Köpenhamnstiden fick Martinus en stark önskan att hjälpa mänskligheten på något sätt och hade planer på att bli missionär. En dag rekommenderade en arbetskamrat honom att ta kontakt med en bekant till denne som var teosof. Martinus följde rådet och sammanträffade med teosofen, en gammal man. Efter deras möte bjöd han Martinus farväl med orden: "Ni skall få se, att ni snart kommer att bli min lärare."

Martinus hade av sin nye vän teosofen fått låna en bok om meditation. En kväll när han läste i boken, blev han föranledd att meditera på Gud. Plötsligt fick han en stark känsla av upphöjdhed. En liten lysande punkt blev synlig i fjärran och började långsamt komma närmare. Martinus såg, att ljuset kom från ett kristusliknande väsen, som framträdde i ett bländande vitt sken med blå detaljer. Ljuset avtog en kort stund och mörker inträdde, men så visade sig gestalten åter. Martinus berättar själv i sin bok Kring min missions födelse:

"Jag såg rätt in i en gestalt av eld. Ett kristusväsen av bländande sol-

sken rörde sig nu emot mig med armarna lyftade som till omfamning. Jag var fullständigt lamslagen. Utan att kunna utföra den minsta lilla rörelse stirrade jag rakt in i det strålände väsendets bältregion som nu var alldeles framför mig och i jämnhöjd med mina ögon. Men gestalten fortsatte sin rörelse framåt, och i nästa ögonblick gick den rakt in i mitt eget kött och blod. En underbar upphöjd känsla överväldigade mig. Förslamningen var över. Det gudomliga ljuset, som sålunda tagit sin boning i mig, gav mig förmåga att se ut över världen.

Och se! Kontinenter och hav, länder och städer, berg och dalar låg badande i ljuset från mitt eget inre. I det vita ljuset blev Jorden förvandlad till 'Guds rike'."

Dagen därpå, när Martinus på nytt satte sig i sin meditationsstol, omstrålades han åter av det gudomliga ljuset. Han kände, att han nu nådde höjdpunkten av vad hans organism kunde tåla: "Ett enda steg till, en enda bråkdel av en sekund vidare, och den överjordiska våglängden skulle med blixstens oerhörda kraft ögonblickligen ha fört mig bort från all fysisk tillvaro." Martinus berättar, hur han befann sig i ett hav av ljus. Han kände, att detta var Guds medvetande, Hans egen tänkesfär: "Jag dvaldes vid allkärlekens källa, såg den gudomliga fullkomligheten, såg mig själv såsom ett med vägen, sanningen och livet, såsom ett med den

Martinus Thomsen är en av de stora religiösa gestalterna i Skandinavien i nutiden.

store Fadern."

"Det hade skett en förvandling med mitt väsen", säger Martinus. Han hade fötts i en ny värld, hade blivit medveten i en ny kropp. Och från det ögonblicket var den värld som ligger hinsides alla fysiska företeelser permanent inlemmad i hans medvetande. Han fick se, att endast livet existerar, och att mörker och lidande bara är kamouflerad kärlek och att Guds väsen är närvarande i allt och alla.

Martinus hade fått vad han själv kallar permanent kosmiskt medvetande. När som helst kunde han nu "koppla på" detta och se världen ur Guds perspektiv. Det uppstod ett behov hos honom att förmedla sina upplevelser till mänskligheten, varför han bad den gamle teosofen att göra uppteckningar. Denne menade emellertid, att Martinus mission nu inleddes och att han själv var i stånd att sköta författarskapet. Motvilligt accepterade Martinus, som ännu inte var klar över sin litterära kapacitet.

Det uppdrag som Martinus nu fått har han sammanfattat så här i sin biografi: "Skapandet av en verklig matematisk världsanalys, en absolut orubblig andlig vetenskap och den därpå vilande begynnande tillblivelsen av en ny mentalitet, en ny kultur, i vilken den sanna förståelsen av livet, dess härfina kärlekslagar, dess kulminerande världslogik och högsta facit 'allt är mycket gott', har från att vara utopier övergått till att vara verkligt liv, påtagliga fakta för varje människa, som i förstånd och känsla utvecklats eller mognat därtill."

Martinus hade inte behövt tvivla på sin författarförmåga. Redan på 1920-talet påbörjade han sitt stora verk i sju delar, Livets bok, till vilket hör en separat inledande bok med titeln Logik. En grupp intresserade slöt sig till honom och hjälpte till ekonomiskt, bl a framlidne teknologiprofessorn Hanneman. I början av sitt författarskap var Martinus inneboende hos en antroposofisk familj och det är intressant att notera hur både en teosof och en antroposof stått fadder åt Martinus.

När man åker på kustbanan mellan Helsingör och Köpenhamn genom försommarens bokskogar och de karaktärsfullt knotiga ekarna vid Dyrehaven, är det lätt att hålla med Martinus i att allt är mycket gott, särskilt om man har semester och är på resa till en andlig retreat. Martinus har säkert haft det yppiga danska landskapet i tankarna, när han i Livets bok hänförande beskrivit gudasonens vandring genom det jordiska paradiset

som människan tilldelats, men som hon tyvärr håller på att omskapa till dess motsats. Martinus var en stor naturvän, som gärna använde naturen för att illustrera andliga förhållanden.

När vi närmar oss Köpenhamn börjar det paradisiska tona bort i takt med antalet höghus och motorvägs-härvor. När man tänker på brottsligheten, prostitutionen, narkotikahandeln och allsköns elände som en sådan storstad rymmer, är det svårt att tänka sig, att den man som var så förvissad om att endast det goda existerar kunde skriva sina verk mitt i denna stad. Ty det var i Köpenhamnsstadsdelen Frederiksberg Martinus inrättade sitt residens, om man nu ska använda den benämningen på ett par små rum. Fram på 30-talet lyckades kretsen av intresserade kring Martinus förvärva en praktfull villa, som inrättades till tryckeri, föredrags- och studielokaler samt ett arbetsrum åt Martinus. I samband därmed grundades Martinus Institut.

I huset på Mariendalsvej satt Danmarks Emanuel Swedenborg och skrev förutom Livets bok även en mängd småböcker i olika ämnen, tex om meditation och bön, om påskens och julens symbolik, om mikrolivet, vegetarism och mycket annat. En mängd artiklar har också influerat i tidsskriften Kosmos, som liksom böckerna trycktes i institutets källare, där den skicklige svenske typografen och Martinus-entusiasten Bertil Ekström skötte maskinerna.

Efter tågbytet i Köpenhamn lämnar vi den ena av Martinus-rörelsens två huvudbaser och närmar oss den

andra, Kosmos ferieby utanför Nyköbing-Själland. Ännu återstår ett par timmars resa med ett långsamtgående tåg, vilket ger oss tid att summera Martinus världsbild.

Martinus utgår i sin kosmologi från axiomet "allt är mycket gott"; därför kan det onda inte existera — ur gudomens perspektiv. Vi människor däremot upplever "ondskan" på grund av vårt "lokallogiska" tänkesätt. Om allt är mycket gott och fullkomligt, måste det också vara hundra procent logiskt, och just logiken är Martinus instrument för att förklara tillvaron. Han kallar sin kosmologi för "den högsta matematiken". Universums grundton är denna logik och det som är logiskt är också kärleksfullt.

Allt i universum, atomer, växter, djur, människor o s v, är levande väsen på olika medvetandenivåer och de är alla eviga. De levande väsendena är inte skapade och kan därför inte dö. Varje levande väsen utgör en treenighet, bestående av Jaget, Skaparförmågan och Det skapade. Jaget utgör den gudomliga gnistan i oss, som via urbegäret och den av våra talangkärnor färgade skaparförmågan manifesterar sig i form av det skapade.

Gudomen betraktas som ett allomfattande andligt väsen, fysiskt sett en oändlig organism, av vilken allt existerande är en del. Den som liksom Martinus uppnår kosmiskt medvetande blir ett med Gud i tanke och handling. Men det tar tid att nå detta tillstånd; Martinus säger sig vara den ende i vår tid som fått kosmiskt medvetande; man får gå tillbaka till de

Martinus Institut i Köpenhamn.

Martinus: Utsläta begreppet "fiende" ur ditt medvetande.

Martinus 1920 vid tiden för sin kosmiska upplevelse.

gamla indiska kulturerna för att påträffa någon som nått detta stadium, menar han. Först när vi utvecklats moraliskt genom många jordiska inkarnationer, når vi målet. Enligt Martinus beräkning lär det dröja ungefär femhundra år innan de första jordemänniskorna börjar få kosmiskt medvetande och ytterligare några tusental år innan alla uppnått det. För att komma så långt måste vi ha kommit till insikt om att Gud är i allt. Martinus menar, att det egentligen bara finns två väsen i hela universum: Gud och gudasonen, ty om Gud är allt, möter jag ju Gud i allting.

Kosmologin, som Martinus lärar brukar kallas, för tankarna till Einstein och relativitetsteorin, när den framhåller att allt är vibrationer. All energi är uppbyggd av sex grundeenergier: minnesenergi, instinkt-energi, tyngdenergi, känslöenergi, intelligensenergi och intuitionsenergi. Överordnad dessa är moderenergin, som är grunden för skaparförmågan och evighetskroppen. "Kosmisk kemi" benämner Martinus vetenskapen om att rätt kombinera dessa energier, så att moralen utvecklas.

Vår eviga tillvaro består av inveckling i materien och utveckling mot de andliga världarna, det för ockultister välkända kretsloppet. Tillvaron tillbringas i evigt återkommande "riken" eller existensplan. Dessa är mineralriket, där det fysiska medvetandet är nära nog obefintligt, växtriket med sitt slumrande medvetande, djurriket, i vars mitt de flesta människor av i dag befinner sig, det riktiga

människoriket, som vi är på väg mot, i vilket det kosmiska medvetandet vaknar, visdomsriket, där intelligen- sen utvecklas till oanade höjder och slutligen den gudomliga världen.

När detta kretslopp fullbordats börjar vi inte om igen från utgångspunkten; kretsgången fortsätter visserligen, men nu på ett högre plan. Martinus betonar att evolutionen sker genom ett spiralkretslopp; utvecklingen går från lägre till högre väsen, genom alla stadier, från den minsta elementartartikel till den fullkomliga människan. I nästa spiralkretslopps fysiska zon inkarnerar vi som ett klotväsen, d v s vi besjäl en himlakropp.

Drivkraften bakom utvecklingen är kontrastprincipen, växlingarna mellan ljusa och mörka tillvaroperioder. För närvarande befinner vi oss i materiens djupaste mörkerzon och strävar mot de ljusa andliga världarna. Men när vi nått dessa och levt i dem i eoner av salighet längtar vi åter till mörkret, därför att det endast är i den grova materien som vi kan utvecklas. Så fortgår evolutionen genom ljus och mörker för att vi skall kunna bli allt mer lika Gud.

Martinus förklarar, att alla levande väsen har två poler inom sig, en manlig och en kvinnlig. En av dessa poler är den dominerande, alltså den maskulina hos mannen och den feminina hos kvinnan. Efterhand som den andliga utvecklingen fortgår, kommer polerna alltmer i balans ända tills "den fullkomliga människan" är ett faktum. Då har sexualiteten omvandlats från att vara könsinriktad till att bli en sublimerad allkärlek. Under utvecklingsprocessen degenererar äktenskapet enligt Martinus, som menar att de många skilsmässorna i vår tid är ett tecken på detta.

Martinus förutser "det riktiga människorikets" ankomst om 2.000–3.000 år. I punktform har han skisserat hur detta samhälle kommer att gestalta sig:

1. Det gemensamma intresset kommer att överta privatintresset.
2. Skapandet av en internationell, demokratisk världsregering.
3. Alla länders avrustning och upprättande av en internationell polismakt.
4. Ett internationellt rättsväsen.
5. Avskaffande av privatpersoners ägande av produktionsmedel och naturresurser till fördel för världsstatens tillägnande av dessa.
6. Avskaffande av pengar till fördel för individens arbetsmängd dokumenterad i form av kvitton som enda betalningsmedel.
7. En internationell socialförsäkringsfond på basis

av avdrag på arbetskvitteringen. 8. Mekanisering och automatisering förkortar tiden till fördel för studier och andlig forskning. 9. Avskaffande av våldspolitik. 10. Avskaffande av tortyr, dödsstraff och fängelser och inrättande av "juniorssamhällen", pedagogiska uppfostringssamhällen för brottslingar. 11. Utveckling av vegetariska näringsmedel och hygieniska bostadsförhållanden. 12. Andlig frihet och tolerans, humanitet och kärlek till alla levande väsen inklusive djur och växter.

Tåget rullar nu in i den lilla idyllen Nykøbing, en typisk dansk småstad med låga fiskarhus längs gatorna, ofta prydda med stockrosor och andra perenner. Nykøbing är centrum för turismen på nordvästra Själland och först efter en timmes väntan lyckas vi få tag på en taxi, som skall föra oss den sista halvmilen till målet. Taxin kör på den enda större vägen som löper längs Själlands Odde, en långsmal tunga pekande rakt ut i Stora Bält. Vi befinner oss på helig mark, inte för att vi dyrkar Martinus som en gud utan av det skälet att förfäderna dyrkade solen uppe på höjderna i trakten. Ett vackert bevis på det är den berömda solvagnen från vikingatiden, en förgylld pjäs som hittats i jorden vid Nykøbing och som består av en häst dragande en solskiva på en vagn — en välkänd symbol från olika kulturer.

En annan intressant detalj är häradsvapnet för Odds herred, där Kosmos Ferieby ligger. Vapnet består av tre korta parallella band föreställande havsvågor och en femuddig stjärna över dessa. Även om Nykøbing museum har sin egen tolkning av häradsvapnet, lär det finnas en legend, om att det symboliserar att det från denna plats kommer att utgå en stor välsignelse över världen. Sedan är det fritt för spekulation om huruvida detta avser Martinus och hans lära, som ju faktiskt sprids från denna plats.

Havet skymtar bland strandvegetationen och när vi ser rakt fram skönjer vi texten på en skylt vid vägkanten: "Kosmos Ferieby". Utstigna ur taxin tar vi en överblick över omgivningen. På ena sidan vägen stranden och på den andra feriebyn med receptionsbbyggnaden omgiven av några långa, röda träpaviljonger samt ett antal småstugor. På en hög flaggstång vajar kosmologins fana med sina sju färgfält och med triangeln och strålkorset i mitten. Vi har bokat rum i "Svenskhuset". Namnet beror

inte på att danskarna vill ha svenskarna samlade på ett ställe, så att man vet var man har dem, utan på att huset byggts av en svensk murare.

Vi märkte redan från början den vänliga anda som råder här på "Kosmos", liksom vismannen Paul Brunton gjorde när han var här i början av 50-talet. Brunton var en av Martinus vänner och han skrev följande efter sitt besök:

"Uppemot 200 människor tillbringar här kortare ferier eller längre perioder i en vänlig, munter och upphöjd atmosfär. Denna vänlighet utspringer från läraren själv och sprider sig ut över området." Kanske beror det också på att alla försöker följa Martinus sju gyllene levnadsregler:

1. Utsläta begreppet "fiende" ur ditt medvetande.

2. Gå aldrig i svaromål mot vrede, förtal eller andra former av obehag, som är riktade mot dig.

3. Säg aldrig själv något ont om någon eller något.

4. Var absolut sann och ärlig i livets alla förhållanden.

5. Var absolut opåverkbar av smick, ros eller ris.

6. Var aldrig med om att dräpa, sära eller lemlästa.

7. Låt aldrig din tanke avvika från att sysselsätta sig med på vilket sätt du absolut bäst kan tjäna dina medväsen.

Redan tidigt nästa dag började undervisningsveckan med ett inledningsföredrag av konstnären och Martinus-funktionären Mogens Møller. Denne högreste vältalare är välkänd för kosmologer i hela Skandinavien och även i England och Tyskland genom sina många föredragsturnéer, och saknaden efter honom blev stor, när han avled för några år sedan.

Veckans huvudämne, reinkarnationen, behandlades i en rad föredrag av psykologen Svend Åge Rossen på ett ytterst fängslande sätt. Tage Buch höll ett föredrag om våra kostvanor nu och i framtiden, vilket anknöt till A J Fohlmans ämne: fred och harmoni i människans mikrouniversum, d v s kroppen. Den gamle Martinus-vännen professor Hanneman höll ett muntert föredrag, i vilket han föresatte sig att vederlägga Martinus kosmologi. Resultatet blev dock, att han med ett danskt smil fick konstatera att det var omöjligt. I övrigt framträdde ledaren för Martinusarbetet i Sverige Sigge Westerlund, bosatt på Lidingö, där Stiftelsen Martinus Institut i Sverige har sitt centrum.

Martinus själv kunde tyvärr inte

Martinus: Var aldrig med om att dräpa eller sära.

närvara denna säsong på grund av lättare sjukdom. Vid kvällens strandpromenad nådde vi fram till hans lilla sommarhus, ett annex till Villa Rosenberg, och stannade upp där med en känsla av vördnad för denne andlige gigant. Vi drog oss till minnes vad vi fått oss berättat om feriebyns öde under kriget. Då beslagtogs tyskarna anläggningen och använde den som förläggning. Den kosmologiska verksamheten fick läggas ned tills vidare utom i ett avseende, tyskarna hade nämligen glömt den "farligaste" personen, Martinus själv, som i lugn och ro satt i sitt lilla hus vid stranden och skrev på Livets bok.

Från krigsåren berättas det också, att Martinus en kväll under mörkläggningen gick ut på en promenad i Köpenhamn. En man dök plötsligt upp som ur intet och varnade honom för att fortsätta i den riktning han gick, varvid han försvann lika oförklarligt som han dykt upp. Hade Martinus fortsatt rakt fram, hade han hamnat mitt i en eldstrid mellan tyskar och danska motståndsmän. Martinus har förklarat, att det rörde sig om en andlig gestalt, som kom till hans beskydd för att han skulle kunna fortsätta sin mission på jorden.

Besvikelsen över att inte ha fått höra Martinus själv tala i feriebyn behövde lyckligtvis inte bli långvarig. Redan en månad senare var den gamle vismannen på benen igen och kunde vara närvarande vid den fest, som anordnades med anledning av hans 85-årsdag den 11 augusti.

Utanför konferenslokalen på Hotel Sheraton i Köpenhamn samlades en mängd Martinusvänner från när och fjärran i den varma augustikvällen; alla var festklädda och förväntansfulla inför att få träffa Martinus. Äntligen öppnades dörrarna och de fyra hundra gästerna kunde bänka sig vid kaffeborden. Kring honnörsbordet var redan flera av funktionärerna samlade; en del ordnade med bandspelare och mikrofoner och några konverserade med hyllningsobjektet; för där satt han redan, Martinus, skämtande och skrattande. Vi, liksom övriga som passerade bordet, kastade en diskret blick i hans riktning. Tänk att vara så nära en så stor gestalt!

När alla gamla vänner från rörelsen och från sommaren i feriebyn återfunnit varandra med små glädjerop och sorlet av människoröster lagt sig, steg Mogens Møller upp i talarstolen och hälsade alla välkomna. Han vände sig därefter till Martinus, framförande gratulationer och läsande

Martinus 1936.

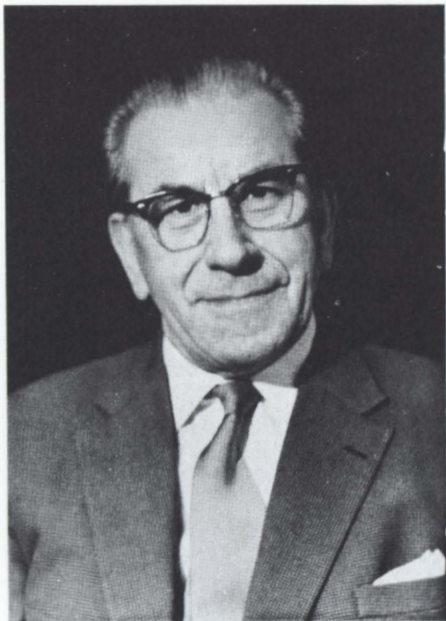
hälsningstelegram från olika länder; och inte minst redogjorde han för den insamlade penningssumma, som han överrättade till Martinus att användas för kosmologins utbredning.

Efter Mogens Møller följde en rad gratulationstalare från Martinusrörelsen i Skandinavien, Tyskland, England och Holland. Någon framhöll, att det egentligen inte var Martinus som borde gratuleras, utan vi själva som fick ha honom bland oss. En äldre man, icke tillhörande rörelsen, framförde gratulationer och tack för den välgörenhetsverksamhet som bedrivs i feriebyn genom att den ett par veckor varje sommar upplåtes åt pensionärsföreningarna i Köpenhamn. Den gamle professor Hanneman, nästan lika gammal som Martinus, tog sig också upp i talarstolen och gjorde återblickar på Martinus liv och verksamhet, kryddade med dansk humor och fyllda av varmt kamratskap till Martinus.

Den uppmärksamme iakttagaren kunde lägga märke till, att inga blommor överrättades och att inga levande ljus fanns på borden, detta beroende på de analyser om mikrolivet, som Martinus gör i sina böcker. Allt är levande väsen inuti levande väsen. Att skära av en levande blomma är att i onödan döda mikroorganismer, liksom när man bränner ljus tillverkade av organiskt material. Det kan för en del tyckas långsökt, men är en logisk slutsats, som måste dras om man förstått Martinus analyser.

Åter steg Mogens Møller upp i talarstolen, denna gång för att annonsera att det av alla med spänning

”En andlig lära, skriven för framtidens människor.”

Martinus 1958.

emotsedda ögonblicket kommit då Martinus skulle tala. Lätt stödd av Mogens Möller kom han upp i talarstolen under kraftiga och långvariga applåder. ”Massor av gånger har jag hört sägas att Martinus inte visar något yttre tecken på att vara en osedvanlig människa. Han bär glasögon, hans gestalt är medelhög, han har becksvalt hår, ett stort huvud och breda skuldror. Men hans ögons mörka färg är ovanlig i ett skandinaviskt land, deras stora utvidgade pupiller synes mig vara ett tecken på hans klärvojsa förmågor. Dessutom är han osedvanligt ungdomlig och vital för en man i hans ålder.” Orden är inte mina och avsåg inte heller detta tillfälle. Det var i stället Paul Bruntons beskrivning av Martinus då de båda möttes i feriebyn i början av 50-talet. Men beskrivningen stämmer fortfarande för 1975, om man bara ersätter ”becksvart” med ”vitt” vad gäller håret.

Martinus gjorde en kort exposé över sin kosmologi och hur den skulle komma att så småningom utbredas till alla jordens länder. ”Men”, framhöll han, ”det är en andlig lära, skriven för framtidens människor.” Innan det ”riktiga människoriket” kan börja skymtas, måste jordmänniskligheten på grund av sin karma genomgå ytterligare ett eller kanske två världskrig. Vi skandinaver, som inte krigat på ett par hundra år, har emellertid betalt av så mycket på vår karma, att vi visserligen kommer att få kännning av världsbranden men inte att befinna oss mitt i frontlinjen. Han underströk också, att det inte finns några genvägar i utvecklingen, utan att enda medlet att uppnå kosmiskt

medvetande eller kristusmedvetande är nästakärleken, innebärande kärlek till allt levande, människor, djur, växter och t o m mineral.

Om sig själv yttrade Martinus, att hans person ingenting betyder. Han har endast haft till uppgift att vara nedtecknare av den kunskap, som Jesus talade om som den helige ande. ”För att undvika personkult och sektarism får det inte bildas någon organisation eller förening kring min sak”, sade Martinus. Hans kosmologi skall vara öppen för alla och var och en skall kunna ta så mycket av det, som han eller hon kan acceptera utan att behöva skriva under på allt. Martinus utlovade, att vi alla, liksom han, kommer att få kosmiskt medvetande, vilket först kommer att ge sig tillkänna som ”kosmiska glimtar”, små, korta upplevelser av Gudomen, som vissa människor redan nu kan märka. Beträffande sin egen härkomst antydde han, att hans hemplanet är belägen i ett solsystem i Vintergatans centrum.

Vi skulle få tillfälle att höra Martinus ytterligare ett tiotal gånger, både på hans födelsedagar och i Kosmos Ferieby. Han höll sig förvånansvärt vital, och ännu vid sitt sista framträdande den 11 augusti 1980, då han fyllde 90 år, talade han i en hel timme med kristallklar logik. Samma år hade Danmarks Radio fyra intervjuprogram med Martinus och något år tidigare sände Sveriges Radio ett omfattande program om hans kosmologi.

Våren 1981 lämnade Martinus jordeplanet. Bisättningsakten hölls i Tivolis konsertsal, som var fylld till sista plats. På scenen hade kistan placerats, övertäckt med kosmologins färgsprakande och symbolrika flagga. Till den stämningsfulla akten bidrog, förutom tacktalen, musik av den berömda Michalatrion och en skådespelerskas uppläsning av ”Gudomens tal till gudasonen” ur Livets Bok. Martinus hade själv förordnat att bisättningen skulle ske i Tivolis konsertsal, dels för att han tyckte mycket om denna institution och dels för att han inte betraktade döden som någon sorglig händelse.

Martinus har i sitt testamente fastslagit riktlinjerna för verksamhetens utveckling. Det danska Martinusinstitutet leds nu av ett råd, bestående av Martinus närmaste medarbetare, som har att förvalta och i originalupplagor ombesörja utgivningen av Martinus verk samt att utvidga undervisningen i feriebyn, som numera heter Martinus Center. På centret planeras uppförandet av ett mausoleum över

Sökare!

Kanske finner du svaret hos

MARTINUS

Vi sänder dig gärna information om Martinus verk

TREDJE TESTAMENTET

Hälsans Förlag, Vasavägen 9

181 42 Lidingö

© 08-767 38 17

Martinus kropp i enlighet med de begravningsprinciper han förordar i sin lära.

Livets Bok har bytt namn till Tredje Testamentet, också enligt föreskrift, på grund av att Martinus verk betraktas som den utförligaste utläggningen av Jesu lära. Utgivningsrätten har överlämnats till Borgens förlag i Köpenhamn och Hälsans förlag i Sverige.

Vad man än har för syn på Martinus och hans verk, går det inte att komma ifrån, att han är en av de märkligaste gestalterna inom nordisk andlighet, helt i klass med Swedenborg. En del tycker, att hans logik och evolutionslära verkar mekanisk, medan andra, bl a ett antal naturvetenskapsmän och psykologer, fascinerats av den. Under alla förhållanden får det betraktas som mirakulöst, att en till synes enkel människa med bristfällig folkskoleundervisning kunnat skriva de tusentals sidor med djup andlig visdom som Martinus gjort.

MARTINUS KOSMOLOGI kurser på MARTINUS CENTER

På Martinus Center, Klint, Nyköbing, Själland anordnas kurser i Martinus kosmologi. Martinus Center är en skola i andlig vetenskap.

28/2 - 26/3 studeras boken Logik — introduktion till kosmologin — eller boken Bisättning — om mikrokosmos, tankarnas betydelse. Grupparbete. Föredrag. Symbolförklaringar. Pris inkl. bostad 1.400:- Dkr.

16/4 - 15/5 studeras bokverket Den eviga världsbilden I-III. Här presenteras Martinus kosmiska symboler med förklarande texter. Pris inkl. bostad. 2.000:- Dkr. Undervisningen är på danska och svenska.

Ytterligare upplysningar om kurserna kan fås på tel. 00945-03-42 29 89 Martinus Center Klintvej 69, Klint DK-4500 Nyköbing Sj. Danmark.

All övrig information från Martinus Institut, Mariendalsvej 94-96, DK-2000 Frederiksberg, tel. 00945-01-34 62 80.

Beställ nya KURSPROGRAMMET för 1988!

Böcker för andliga sökare

från

**FÖRLAGET
MOT LJUSET**
Box 28, 197 00 Bro
Sverige. Tel. 0758-475 08
Bror Karlsson

Pg nr: 68 04 81-9. Bg nr: 165-1751

Vid förskottslikvid portofritt!

Per postförskött avgift 20:-.

Föreningar får rabatt!

Begär vår prislista!!

Kunskapens bok om allvetandet
Josef Östlund 180 s. Hft. 70:-

En bok för den som är osäker på sig själv och omgivningen. Här får man förklaringar på många dunkla, nervnagande frågor. Författaren skriver på ett alldagligt sätt, som alla förstår, inga tillkrånglade ord.

En bok för den som söker sanningen om livet och döden. Finns det något där bakom, mer än kyrkans dunkla ord om ranssakan och dom?

Glädjen
Bo Nässil 442 s. Hft. 117:-

”I nära femton år led jag av grav ångest och i över nio åkte jag ut och in på psykiatriska kliniker. Jag fick en massa elchocker och sammanlagt gav de mig tjugotvå olika preparat för att bota min ångest.

...En morgon i april 1978 var allt över på mindre än en minut. Ångesten upphörde. Ljuset kom in från mörkret. Jag var befriad. Jag kände mej underligt lätt. Fylldes alltmer av en stor glädje. När jag gick ut var allt nytt, fräscht. Vad var detta?”

Gåvan
Bo Nässil 172 s. Ill. Hft. 80:-

Gåvan är ett slags skrik. Samtidigt är den en utmaning mot manskulten, som med sina begrepp bildar de språk som helt dominerar världen idag. Språken inom skilda områden domineras av mannens syn och tolkningar, och de har verkat helt förödande för all mänsklig utveckling.

...Läs Gåvan och ta själv ställning till detta nya sätt att se på oss själva, livet och världen! Ett helt nytt sätt att se på religion, filosofi, psykologi och psykiatri, helt fritt från alla manliga begrepp.

Gnosis
Insiktens och självkännedomens kunskap.
Bo Nässil 100 s. Ill. Hft 210 x 240 98:-

”Var alltså inte rädda för dem. Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt.

Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i dagsljuset, och vad jag viskar i ert öra, det skall ni ropa ut från taken.”

Jesus

**MIN BÄSTE KUND! ETT HJÄRTLIGT TACK FÖR DINA BOKORDER UNDER DET GÅNGNA ÅRET!
DU ÄR MIN VÄRDEFULLASTE TILLGÅNG. UTAN DIG, INGET BOKFÖRLAG!!**

Bror Karlsson

I går är imorgon
Bo Forsberg 368 s. Hft. 170:-

”Ibland kan man känna igen platser där man inte varit förut. Kunskaper som man inte vet att man har, framträder i vissa situationer. En del människor stöter man ifrån sig, andra kallar man själsfränder. Någon gång vet man vad som ska hända, innan det hinner ske. Drömmar berättar sådant som det vakna jaget inte ens kan tänka sig.

Sedan människan blev till, har hon ställt samma fråga: är livet bara här och nu, eller finns det någonting inom oss som vetenskapen inte kan förklara?

När jag förstod hur det är, skrev jag den här boken.”

Hybrid-DNA
Etiska och humanitära aspekter på genmanipulationen.
Brita Ahman 140 s. Hft. 92:-

”Jag tror att människans organ och celler — the human organism — nu utan tvekan kommer att stå i centrum för många forskares arbete.” Nobelpristagaren professor Paul Berg, hybrid-DNA-teknikens upptäckare, Kungl. Vetenskapsakademien, Stockholm, december 1980.

En stark opinion måste bildas, som kräver att DNA-forskningen bedrivs så att de etiska och humanitära aspekterna sätts i främsta rummet. För vad ska vi annars kunna svara våra barn när de frågar: Säg ni ingenting? Begrep ni ingenting? Vad höll ni på med?

Gengångare på Sjöberga
Du möter olika människoöden här i livet och efter döden.
Bror Karlsson 260 s. Hft. 128:-

”Den är — som titeln antyder — mycket spännande och underhållande, därför också lättläst. Eftersom den utspelar sej i en ovanlig värld, kan den naturligtvis kännas främmande med sin blandning av händelser — synliga och osynliga såväl i nutid som flera hundra år tillbaka. Mycket av det som händer refererar till vad förf. upplevt som ’verkliga’ händelser.”

OWE LOBELIUS I GRAAL

Sökandet efter Shri Krishna
Verkligheten den sköna.
Swami B. R. Sridhar 174 s. 50:-

Ni föddes i nektar. Ni föddes till att smaka nektar. Ni får inte tillåta er att vara nöjda med någonting annat än nektar. Vakna upp! Res er! Sök Shri Krishna!

Matilda
Barbara Erskine 444 s. Inb. 145:-

”Nu vill jag att du går tillbaka till tiden innan du föddes, till den mörka tiden, när du flöt fritt omkring . . . Före mörkret. När du levde förut. Du är en annan person, i en annan tid. Minns du?”

När journalisten Jo Clifford en dag beger sig till en hypnotisör, är det för att skriva en avslöjande artikel om reinkarnationen. I stället händer något som totalt förändrar hennes liv. Ena sekunden befinner hon sig i ett läkarrum i London, den andra är hon Lady Matilda, härskarinna över stora ägor i medeltidens Wales. Matilda är en fascinerande kvinna och Jo blir som besatt av hennes öde. När hon slutligen inser vilket öde, är hon fast i det förlutnas mardröm . . .

Johannes
En berättelse
Heinz Körner. 116 s. Inb. 123:-

”Jag stannade till. Och i samma stund visste jag att om jag gick vilse, så skulle jag beträda en annan värld. Själva insikten var oförklarlig. Det var ingenting ovanligt med den här platsen. Och ändå var det någonting i mig som blev varse en förmimelse, som jag vilken annan dag som helst skulle ha avfärdat som befängd.

Jag tvekade ett ögonblick. Sedan fortsatte jag beslutsamt min vandring. Bortom kröken fick jag syn på en bänk. På bänken satt en äldre man och betraktade mig vänligt och uppmärksam. Jag kände genast igen honom. Det kan låta egendomligt, om man tänker på att jag trots allt inte visste vem han var.

...Jag blev plötsligt trött, som då man äntligen kommer hem efter en lång och mödosam vandring. Utan att säga ett ord slog jag mig ner bredvid honom. Han vände sig sakta mot mig och sa: ”Jag är glad att du har kommit.”

Från andra sidan

En psykiater beskriver sin egen avslöjande upplevelse på andra sidan döden . . .
George G. Ritchie Pocket 45:-

1943 dog George Ritchie och återvände sedan till livet igen med en häpnadsväckande berättelse — upplevelsen av döden och livet därefter.

”Från andra sidan” är en berättelse som ger några av de mest häpnadsväckande och förunderliga, dock mest hoppfulla beskrivningar av livet bortom döden, som förts fram under vårt århundrade.

George G. Ritchie har varit praktiserande psykiater i staten Virginia i 27 år.

Ett korståg för en ny tidsålder

Av Håkan Blomqvist

Med övertygelsens glöd drev Edith Nicolaisen förlaget Parthenon, vars bokutgivning under många år satte sin prägel på UFO-intresset i Sverige.

Edith Nicolaisen var en kvinna som alltid kommer att förknippas med svensk UFO-historia genom det bokförlag, Parthenon, som hon grundade 1957. Jag träffade henne en enda gång, i november 1985. Carl-Anton Mattsson i UFO-Nyköping hade lyckats övertala Nic, som hon kallades i vänkretsen, att få ta över verksamheten och fortsätta bokförsäljningen från Nyköping. I och med det överläts förlagets böcker, inklusive Ediths personliga boksamling, till UFO-Nyköping och Arkivet för UFO-forskning i Norrköping. Därmed kunde en stor del unikt svenskt UFO-material räddas för framtida forskning.

I november 1985 for vi ner till Edith i Helsingborg för att hämta upp en del av samlingarna. Medan vi packade lådor fulla med UFO-litteratur, upprepade hon ideligen hur viktigt det var att vi som nu fortsatte verksamheten förstod att vi arbetade för den nya tidsåldern – the new age. Tre och en halv månad senare, den 28 februari 1986, avled Edith Nicolaisen, 74 år gammal. (En för övrigt svart dag i Sveriges historia. Statsminister Olof Palme föll offer för en mördares kula.)

Ingen enskild person har haft så stort inflytande på UFO-myten utveckling i Sverige som Edith Nicolaisen. Hennes karriär är ett märkligt och fascinerande livsöde. Utan Nic hade svensk ufologi sannolikt sett helt annorlunda ut än vad den gör idag.

Edith C. M. Nicolaisen föddes den 19 mars 1911 i Farnum, Danmark. När hon var mycket ung spådde en klärvoajant kvinna flera gånger att ett stort uppdrag för Gud väntade i framtiden. Hennes kunskapstörst var stor och resulterade i sammanlagt åtta års studier vid olika europeiska universitet, bl a i Köpenhamn, Paris,

Berlin och Heidelberg. Ämnena var framför allt språk och filosofi. Strax efter kriget tillbringade hon några år vid Displaced Persons' Commission i Frankfurt. I Tyskland träffade hon en amerikansk soldat och skulle ha gift sig med honom och flyttat till USA, men i stället blev det begravningsklockor som ringde. Samma sak hade inträffat tidigare, och hon upplevde det som ödets bestämmande att hon hade en "hård karma". Många gånger beskriver hon sitt liv som ett enda långt lidande.

I mars 1953 anställdes hon som försäljare vid förlagsverksamheten hos Diana Bildreportage AB i Helsingborg (hon var ett slags handelsresande i böcker) en tjänst som hon innehade till oktober 1957 då Parthenon AB startades.

1949 var ett vändpunktsår för Edith. Då läste hon Rudolf Steiners bok "Grunddragen av vetenskapen om det fördolda". Där fann hon "kosmiska sanningar" och från det året ägnade hon sig helt åt studier i antroposofi, teosofi och rosenkreutzarlärar.

1953 fick hon från sin vän direktör Carl Vett första gången höra talas om flygande tefat. Och sommaren 1954 inträffade den verkligt stora vändpunkten i hennes liv. I en sommarstuga vid den danska kusten läste hon boken "Flying Saucers have landed" (Flygande tefat har landat) av Desmond Leslie och George Adamski. I ett brev till sydafrikanen Basil van den Berg berättar hon:

"Den första boken jag läste var Leslie-Adamskis "Flying Saucers have landed", och något i mig insåg sanningen, hur fantastiskt det än lät för mitt intellekt och de trångsynta, ortodoxa läror vi alla har fått. Jag är en dansk medborgare som 1954 ställ-

des inför det svåra valet mellan ytterligare tre års studier i USA för en framtida karriär inom WHO-Genève i något av de underutvecklade länderna... eller att ställa mig till förfogande för tefatssaken här i Sverige, vilket innebar att välja den ensamme pionjären törnbeströdda och steniga väg. Efter en intensiv kamp mellan intellekt och hjärta segrade det senare." (1)

1954 hade Edith Nicolaisen funnit sin livsuppgift, att bedriva ett informationsarbete om flygande tefat i Skandinavien. Hon funderade flera veckor på lämpligaste tillvägagångssättet och kom till slutsatsen att ett bokförlag i Sverige var den bästa utgångspunkten. Åren 1955-1956 arbetade hon 14-16 timmar per dag för förlaget.

Den första uppgiften blev att låta översätta Leslies och Adamskis "Flying Saucers have landed". – I augusti 1954 hade hon inlett en brevkorrespondens med den kontroversielle polsk-amerikanen George Adamski, som i "Flygande tefat har landat" berättade om sitt möte med venusianen Orthon i Kalifornienöknen den 20 november 1952.

Edith Nicolaisen var mycket noga med att inte synas utåt. Hon ville arbeta helt bakom linjerna för att inte nås av de "negativa krafterna". Vad jag vet finns ingen intervju med henne och mycket få foton. För att få en bild av hennes arbete, upplevelser och idéer har jag därför pusslat samman uppgifter ur hennes enorma brevkorrespondens med UFO-intresserade från hela världen.

Mycket sällan berättade hon om egna UFO-iakttagelser. Men i ett brev 1967 till Cosmic Brotherhood Association i Japan avslöjade hon bl a följande observation som fick stor betydelse för hennes fortsatta arbete:

Fr. vänster Edith Nicolaisen, Brita Rodosi, Sonja Lilienthal och fru Rosander. Bilden tagen vid bildandet av Sällskapet för interplanetariska studier i Göteborg 19 mars 1958. Foto G-P.

"En månljus kväll i november 1955 mellan 10 och 11 på kvällen, cirka 15 kilometer söder om Linköping väntade jag i min bil att ett tåg skulle passera. Plötsligt fick jag syn på ett vackert grönt ljus högt ovanför järnvägens gröna signalljus. För att se bättre vevade jag ner vindrutan på vänster sida och stack ut huvudet. Och där, några hundra meter ovanför marken, hängde ett stort klockformat flygande tefat med fönster och landningsklot. I det klara månljuset såg det ut som en magnifik silhuett av den världsberömda venusianska späningskeppstypen. Från den ena sidan av fönstren lyste ett grönt ljus och från den andra ett orange ljus. Färgerna och intensiteten påminde mycket om våra vackraste neonljusskyltar. Eftersom jag hade tid att observera innan farkosten försvann, kunde jag notera ovanstående detaljer. Dagen efter rapporterade en lokal tidning att fem personer söder om Linköping hade observerat ett flygande tefat. Vittnenas beskrivning stämde med min egen observation." (2)

Denna och andra iakttagelser övertygade Edith om att Adamskis påståenden om möten med venusianer var sanna. Märkligt nog nämnde hon aldrig denna observation i sin korrespon-

dens med Adamski. Den borde ha givit henne status i förhållande till Adamski, som var hennes stora guru och ledstjärna.

Jag har förgäves försökt finna ytterligare vittnen till observationen. Inte heller har jag lyckats lokalisera den tidningsartikel i en lokaltidning i Linköping där händelsen skulle ha bekräftats.

Sedan början av 50-talet hade Edith sökt sig till antroposofiska och teosofiska kretsar. Flera av hennes bästa vänner var teosofer, bland annat den danske liberalkatolske biskopen Otto Viking, vars bok "En klode griber ind" hon hade planer på att översätta till svenska. Tefatskulten kan i mångt och mycket räknas som en gren på det teosofiska trädet. Det gäller både här i Sverige och utomlands. Tefatsidéerna passade väl in i den teosofiska världsbilden. Det var därför bara naturligt att det blev tre teosofiskt inriktade kvinnor som startade förlaget Parthenon i Sverige. Som dansk medborgare var Edith Nicolaisen tvungen att ha två svenska personer i styrelsen för att godkännas av myndigheterna. Brita Rodosi och Rut Lindberg, båda aktiva teosofer, ställde upp som styrelserepresentanter för Parthenon AB. Som suppleant valdes Sonja Lilienthal, även hon teo-

sof.

Den 4 juli 1957 kungjordes bildandet av Parthenon AB i Post och inrikes tidningar. Den första uppgiften var att så snabbt som möjligt få ut boken "Flying Saucers have landed" på svenska. Edith hade under lång tid sökt översättare men inte funnit någon som ville åta sig arbetet. Till slut accepterade Henrik Nanne uppgiften och boken kunde publiceras i oktober 1957.

Hösten 1957 flyttade Edith Nicolaisen till Helsingborg och den 24 oktober 1957 var den officiella begynnelse dagen för startandet av Parthenons upplysningsarbete i Sverige. Denna höstdag blev minnesrik av flera orsaker. Så här skriver hon i ett brev till Daniel Fry 1959:

"Dagen jag startade, den 24 oktober, 1957, fick jag en direkt och synlig hälsning från våra interplanetariska vänner. Jag vaknade tidigare än vanligt med glädje och förväntan i mitt hjärta, som jag inte känt på många år. Mina tankar var koncentrerade på allt arbete som måste göras denna dag. Klockan åtta satte jag mig vid skrivbordet. Strax därefter fick jag något att titta ut genom fönstret och jag såg en silverdiskus passera. Eftersom jag inte hade glasögonen på mig (jag är närsynt) vid tillfället

kunde jag inte se den tydligt, vilket gjorde mig mycket besviken. Men efter tjugominuter kom en annan diskussion svävande utefter en osynlig linje på ett avstånd av ungefär 200 meter, och under tiden hade jag hittat mina glasögon. Jag gick ut på balkongen och vinkade en hälsning och den stannade till ett ögonblick svävande, innan den for iväg i fjärran. Den var sfärisk till formen och större än fullmånen och glänste som silver i oktersolen." (3)

Tefatsobservationen gjorde Edith ännu mera övertygad om att hon stod under rymdbrödernas beskydd och ledning. Hon såg arbetet med Parthenon som en länk i Mästarens plan för jorden. Hon hoppades också att snart få resa i tefat och träffa de underbara, allvisa rymdmänniskorna.

Med tanke på Ediths psykologiska läggning och arbetsbörda får man sätta ett antal frågetecken efter hennes UFO-observationer. "...hela nervsystemet har blivit allvarligt skadat p g a överanstängning så att jag befinner mig som i ett tillstånd som en berusad person", skrev hon till sin väninna Brita Rodosi i december 1956. Vanligtvis började hon arbetsdagen klockan åtta på morgonen och kom inte i säng förrän ett och två på natten — måndag till söndag. I brev till medarbetare klagar hon ständigt över att hon är totalt slutkörd. Trots det drev hon sig ständigt framåt med fanatisk glöd och intensitet. I det tillståndet är det lätt att psyket spelar spratt och projektioner från det undermedvetna tas för fysisk verklighet.

En klärvoajant kvinna i Stockholm, Evgenia Reinfeld — känd som "Babusjka" eller "lilla mormor" — blev Ediths närmaste vän och själsörjare i Sverige. Evgenia Reinfeld kunde få telepatisk kontakt med "venusianer" vilkas budskap hon förmedlade till Edith, som litade fullständigt på Evgenias visioner i alla situationer. På venusianernas order beslutades vilka böcker som skulle översättas och publiceras, vilken person som skulle göra översättningen och till och med färgen på omslagen. Edith Nicolaisen beskriver en dylik kontakt i ett brev till Elisabeth Klarer 1957:

"En okkult vän till mig i Stockholm, den högst andligt utvecklade personen jag hittills har träffat, kontaktade här om dagen en 'interplanetarisk människa' genom telepati, och min vän beskriver honom som mjuk, vänlig, vis med vackert gyllene hår, och hon hade ett budskap från honom till mig, bl a att jag skulle tillfriskna helt på några veckor (jag hade förlorat

hoppet), att dom skulle sända mig hjälpare och stödja mig på alla sätt, om jag tjänade dem och deras syften." (4)

Evgenia Reinfeld avled 1969 och det skapade ett stort andligt tomrum för Edith.

Med boken "Flygande tefat har landat" gjorde den teosofiskt inriktade, kultiska tefatslitteraturen sin entré i Sverige. Den fick ett minst sagt kyligt mottagande i pressen. Allmänt betecknades den som okritisk och kvasifilosofisk. Kanske hade Edith hoppats på en positiv recension av den dåvarande bibliotekarien i Köping, Roland Adlerberth, som var ärligt tefatsintresserad och med vilken hon korresponderade. Men i Biblioteksbladet betecknade Adlerberth George Adamski som "en snäll och tankvärd mytoman". (5)

Edith lät sig inte nedslås av den förintande kritiken. I stället kastade hon sig in i en mängd nya aktiviteter, bl a att försöka starta så många UFO- och nya tidsålderföreningar som möjligt. Med den målsättningen höll hon sitt första föredrag på kårhuset, Chalmers, Göteborg i mars 1958. Hon uppmanade alla intresserade att mötas i studentföreningens lokal den 19 mars för att bilda en förening. Även pressen var inbjuden. I Göteborgs-Tidningen den 20 mars kunde man sedan läsa att "Göteborg fick Sveriges första tefatsklubb". Föreningen fick namnet "Sällskapet för interplanetariska studier", men självdog snart av brist på aktiva medlemmar. Det var heller inte sant att det var Sveriges första tefatsförening. UFO-Göteborg med Rune Rydebrant som ordförande hade bildats redan i oktober 1950.

Nästa stora projekt i Parthenons arbete, utgivandet av George Adamskis bok "Ombord på rymdskepp", utvecklade sig under 1958-1959 till en karusell av missförstånd, anklagelser och avhopp som nära nog försatte Parthenon AB i konkurs. Rut Lindberg i styrelsen godtog att göra översättningen, men efter två och ett halvt kapitel orkade hon inte fortsätta, utan uppgiften gick istället till den andra styrelsemedlemmen, Brita Rodosi i Göteborg. Våren 1958 låg översättningen klar och Edith skickade manuskriptet till redaktör Allan Lundin i Hässleholm för genomläsning och bedömning.

Lundin använde sin semester till att ändra manuskriptet till en ledigare stil, eftersom Rodosis översättning var alltför tung och bokstavig. Han ändrade också imperfektum till presens i berättelsen. För att få ytterligare en bedömning skickade Edith de

båda manuskripten till länsbibliotekarie Wilhelm Edström i Kristianstad. Edström rekommenderade entydigt Lundins version, och manus lämnades till tryckeriet. Men i oktober 1958 ändrade Rodosi uppfattning. Hon menade bland annat att tempusbytet gjort Adamskis bok till en science-fictionhistoria. Nu följde en storm av anklagelser, personintriger och diskussioner om vem som översatt vad etc.

Den 5 december skickade Rut Lindberg och Brita Rodosi en skriftlig anhållan om utträde ur Parthenons styrelse. Rodosi skrev till Adamski och förklarade att hans bok stuvats om till en science-fictionhistoria, varvid Adamski förbjöd distribution av boken tills vidare.

Eftersom Edith visste att anklagelsen var oriktig, distribuerade hon boken för egen hand till bl a bokhandlare i Stockholm. Men nu hade hon polisen i hälarna. Rut och Brita hade informerat polisen i Stockholm och visat brevet från Adamski. Ändå lyckades Edith sälja tillräckligt många exemplar av Adamskiboken till slutet av januari 1959, så att Parthenon kunde betala tryckeriräkningen och inte gå i konkurs. Senare anlände ett brev från Adamski där han godkände översättningen.

Av naturliga skäl var inte recensenterna heller nådiga mot denna andra bok av Adamski. Den skrevs ner och klassades som en banal science-fictionhistoria i de flesta tidningar.

Edith Nicolaisen korresponderade med de flesta av 50- och 60-talets sk kontaktpersoner, dvs människor som påstod sig stå i fysisk eller telepatisk kontakt med rymdmänniskor. I en snabb följd publicerades på förlaget Parthenon de flesta av kontaktgenrens klassiker. Ray och Rex Stanfords "Kontakt med rymdmänniskor" och Elisabeth Klarers "I rymdskepp över Drakensberg" utkom 1959. Året efter publicerades "Resa med flygande tefat" och "Budskapet från rymden" av Daniel Fry, och 1964 kom "Vänner i universum" av Rolf Telano.

Tankegångarna i dessa kultböcker kom att nästan helt dominera de svenska UFO-föreningar som växte upp på 50- och 60-talet. Naturligtvis var detta ogynnsamt för den seriösa UFO-forskningen. En svensk motvikt dök inte upp förrän 1966, då K. Gösta Rehn kom ut med den mera sakliga "De flygande tefaten — dokument och teori".

Under åren 1958-1964 besökte Edith alla stora skolor i Sverige från Kiruna till Ystad, alla stadsbibliotek, ABF-, IOGT-, sjömans- och militär-

bibliotek för att informera om den nya tidsåldern och sälja Parthenons litteratur. Av tidningsartiklar att döma var lärare och rektorer måttligt förtjusta i att bli påtvingade alla dessa idéer.

Parthenons litteratur sålde aldrig särskilt bra. Utan donationer och gratis hjälp från ideella entusiaster hade Parthenon aldrig kunnat överleva. En av de stora donatorerna var byggmästare Johan Häggström i Älvsjö. Tack vare hans frikostiga bidrag kunde Parthenon ge ut flera nya titlar under 1960-talet.

Efter avhoppet från styrelsen 1958 gick civilingenjör Sven Schalin, dr Lars-Erik Essén och bibliotekarie Wilhelm Edström in på de vakanta platserna. Men Edith klagade ständigt i sina brev över bristen på hängivna nya tidsåldersmänniskor och på sin eländiga, utarbetade kropp.

1970-talet innebar en nedgång för förlaget. Donationerna minskade. Den sista stora satsningen var andra upplagan av George Adamskis "Ombord på rymdskepp" 1968. Sedan publicerades bara stenciler och småskrifter som t ex "Pan och naturandarna" av Ogilvie Crombie och "Ljus på den kosmiska planen" av Anthony Brook. Edith Nicolaisen varnade också under den här tiden alla personer för att ha något samröre med Sven Magnusson på Sökaren, som inte förstod den nya tidsålderns andliga budskap och visade att han var påverkad av negativa krafter genom att publicera kritiska artiklar om Adamski i Sökaren. Att ifrågasätta den allvise Adamski gick bara inte. Hela Parthenons verksamhet byggde på att Adamski talade sanning om sina resor i tefat och möten med undersköna venusianer.

Den nya tidsålder som Edith Nicolaisen så ivrigt arbetade för skulle, om man får döma av den litteratur hon publicerade, bli en förvirringens och vidskepsens tidsålder. Trots sin akademiska utbildning insåg hon aldrig de psykologiska farorna med, eller de stora motsättningarna i, den litteratur som utgavs. Hon blandade friskt uttalanden från UFO-kontaktpersoner med klärvoajanters budskap. Men att en ny livsfilosofi inte kan byggas på "rymdmänniskornas budskap" har många bittert fått erfara.

Edith trodde också på alla möjliga klärvoajanters undergångsprofetior. Undergångshoten använde hon som argument för att få pengar av diverse godtrogna idealister. Så här uttryckte hon sig i ett brev till donatorn Johan Häggström 1970:

"Redan år 1974 kan Jupiter ha manifesterat sig i vårt solsystem som vår 'nya sol' — omtalad som 'The Sun of Justice', detta kommer att medföra en förskjutning av balansen i hela vårt solsystem och efter allt att döma förorsaka de i vår bibel omtalade naturkatastroferna ...Allaredan innan 1979 skulle vår jord vara 'rentvättad' enligt Adam Rutherford, en av vår tids mest erkända pyramidologiexperter. Av allt att döma har vi sålunda fyra aktiva arbetsår kvar till att nå en majoritet av Sveriges ungdomslit...och vi tackar av hjärtat Broder Johan för den utlovade hjälpen härtill." (6)

Edith Nicolaisens egen åsikt om tefaten rimmade illa med den som representerades av hennes stora guru George Adamski. Han var alltid noga med att påpeka att tefaten var fysiska, teknologiska farkoster och att rymdmänniskorna inte var "några jädrans spöken". Men eftersom Edith i grund och botten var en kristen mystiker tolkade hon tefatskontaktarna något annorlunda: "Bara ett fåtal förstår att UFOs/IFOs är förelöpare till Kristi återkomst. Men det kan vi inte predika, för då vänder människor dövmörat till", skrev hon i ett brev till Sven Schalin 1962. (7) Tefaten kommer från ett högre vibrationsplan — det eteriska — samma plan från vilket änglarna härstammar, menade hon. De negativa rymdvarelserna ansåg hon komma från jordens inre där det onda regerade — en åsikt som ligger nära antroposofen Rudolf Steiners.

Med ovanstående citat förstår man att vetenskaplig forskning inom UFO-området knappast var något för Parthenon. Det var istället ett regelrätt korståg för en ny andlig tidsålder — the new age.

Jag har talat med flera av Parthenons medarbetare för att få en bild av Edith som människa. Genomgående har kritiken varit hård. En talar om henne som "halvgalning, fanatiker, slavdrivare som höll på att driva mig och min familj till vansinne", en annan betecknar henne som "fanatisk, opålitlig".

Edith Nicolaisen framstår som en mycket bitter och ensam kvinna som på grund av personligt lidande och misslyckade äktenskap sökte sin tröst i religiös-okkult fanatism och onormalt hårt arbete. Hon bytte ut den hårda verkligheten mot en inre mytvärld.

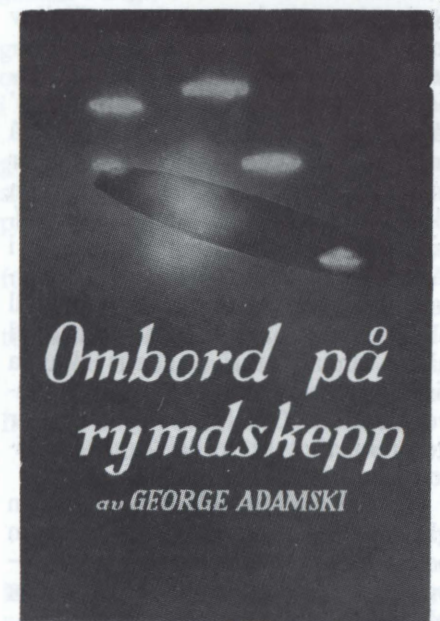
Parthenons och Edith Nicolaisens inflytande över svensk UFO-debatt var speciellt under 50- och 60-talet oerhört starkt. Man skulle nog utan vidare kunna påstå att seriös UFO-

forskning fördröjdes ett tiotal år i Sverige på grund av Parthenon. Men ingenting är naturligtvis helt svart och vitt. Till det positiva får man väl säga att förlagets oerhört omfattande material i form av böcker, tidskrifter, pressklipp, korrespondens mm idag är en tillgång för forskningen.

Noter

1. Brev till Basil van den Berg, 1 september 1963.
2. Brev till Yusuke Matsumura, Cosmic Brotherhood Association, 22 april 1967.
3. Brev till Daniel Fry, 19 juli 1959.
4. Brev till Elisabeth Klarer, 7 mars 1957.
5. Biblioteksbladet nr. 2, 1958, s. 140.
6. Brev till Johan Häggström, 12 februari 1970.
7. Brev till Sven Schalin, 29 juni 1962.

Hur Du startar Din egen kult

Andra och avslutande delen

Av Bertil A.G. Schalén

I första delen tog vi upp de betydelsefulla frågorna hur Du skall bete Dig som kultledare och hur Du värvar lämpliga proselyter. Denna andra och avslutande del behandlar själva organisationsstrukturen och ger råd hur Du på bästa sätt profiterar på Din kult.

Vi fortsätter där vi slutade första delen, vid den s.k. veckoslutsträffen.

När ni väl är framme vid lägret mitt i mörkaste natten (så att inte rekryterna skräms av stängslan och den militära prägeln på förläggningen) stoppas Dina framtida undersåtar i säng — eller snarare läggs att sova på hårda golv i en kollektiv sovsal. Efter resan, och på grund av den sena tidpunkten, bör de allra flesta törna in utan vidare. Om det finns några som har svårt att somna på grund av de spända förväntningarna — så mycket bättre. En av huvuduppgifterna för Dina redan trogna blir nämligen att inte ge de nyanlända någon rast eller ro. Fysisk och psykisk utmattning gör nämligen objekten så mycket mottagligare för Ditt budskap.

Redan klockan sex (eller tidigare) väcks de, som kunnat sova, till ljuv musik, framförd av Dina mest välfri-serade skyltdockor. Att vakna till tonerna av t.ex. "Here Comes the Sun" får de mest morgonsura att dra på smilbanden. Dina rekryterare har kvällen innan utsett de objekt som skall bli deras offer. Dessa släpps *aldrig* ur sikte under resten av vistelsen i lägret. Din anhängare skall bli objektets vän och skugga. *Aldrig* skall objektet ges chansen att samtala med någon annan utan att hans skugga finns i närheten och övervakar konversationen. Objektet bör ej heller ges möjlighet att reflektera över situationen i ensamhet.

Efter en snabb påklädning vidtar en glättad morgongymnastik — som också bidrar till fysisk uttröttnings — och en mager frukost med betoning på snabba kolhydrater.

Nu är det dags att köra igång lektionerna, vilka pågår hela dagen och endast avbryts av diskussioner i mindre grupper. Dessa samlingar kontrolleras naturligtvis av Dina trogna soldater. Danandet av de blivande medlemmarna har tagit sin början.

Lektionsinnehåll. Föreläsningarna bör bestå av de sedvanliga klyschorna från Din grundideologi interfolierade av ögonblicksbilder rörande aktuella samhällsfrågor. Teman som *fred, kärlek* och *broderskap* brukar gå hem och rekommenderas därför.

Här några exempel på ämnen som bör behandlas:

1. Dina teorier rörande skapelsen.
2. Mänsklighetens fall och förfall. Om Din kult vilar på kristen fundamentalistisk grund, vet de flesta redan att människorna ville ha sex och därför belades med arvssynd. Hade de *inte* velat det, så skulle där inte ha funnits några skuldtyngda ättlingar...
3. Kan mänskligheten räddas från undergången?
4. Din kult kan rädda mänskligheten.
5. Framtiden som medlem i Din kult. Mänsklighetens räddning genom det underbara, mycket givande arbete som ligger framför medlemmarna. (Motsatsen till paradiset väntar dem som inte vill följa Dig.)

Efter föreläsningarnas slut väntar sena kvällar med "samkväm" framför brasan. I mindre grupper umgås rekryterna under överinseende av de betrodda medlemmarna. S.k. bekännelseorgier, där först en medlem berättar om sitt tidigare så dekadenta liv för att sedan uppmuntra de nyanlända att göra samma sak, är ett för båda sidor givande uppesittar nöje. Gör gärna noggranna anteckningar, för man vet aldrig när sådana informationer kan bli till nytta. Vikten bör vid dessa nattmånglingar ligga på följande fyra punkter:

1. Bevisa för rekryten att han verk-

Första delen publicerades i Sökarer nr 6, 1987. Framställningen bygger på boken *How to organize and manage your own religious cult* av Duke McCoy, Loompanics, 1980, refererad av psykolog Bertil A.G. Schalén.

ligen behöver hjälp av kulten.

2. Verifiera dennes uppfattning att världen verkligen är allt igenom ond (utom.. ja, Du vet vad).

3. Poängtera varför just Din kult kan rädda världen.

4. Nyttja "bekännelser" som ett sista led i den emotionella utpressning som Dina förtrogna sysslar med.

En sista insats bör göras de två—tre sista timmarna före avfärden tillbaka till det dekadenta Babylon. Har inte rekryten då förstått att endast Du kan rädda honom, plus resten av världen, ja då återstår bara *en* sak att göra — inbjud till en ny veckoslutsträff. Förr eller senare är frukten mogen nog att kunna skördas.

Organisationsstruktur

Vi har i första delen talat en hel del om hur Du bör agera som ledare — en potentiell messias. De egenskaper Du i första hand bör utveckla är:

1. Verbaliteten — förmågan att tala övertygande och med dramatiskt patos till såväl enskilda individer som de massor vilka snart skall följa Dig.
2. Religiös kunskap. Förutom Din egen lära bör Du ha ett visst hum om religion i största allmänhet (allra helst andra rörelers negativa sidor).
3. Uthållighet. Du kommer att tvingas lyssna på en hel del påfrestande, överhettade religiösa virrhjäror och människor utan ordentlig förankring i verkligheten.

Intelligens är däremot en egenskap

Medlem i en framgångsrik sekt, Unification Church, försöker värva anhängare på gatan. Foto Rein Vålme.

som Du inte bör fästa någon större vikt vid. (Har Du någonsin sett eller hört en intelligent kultledare eller präst?) Huvudsaken är att Du utstrålar godhet, tillförlitlighet och ett visst mått av fromhet. Det kan inte nog poängteras att Du *måste* verka övertygad om Din läras ofelbarhet. Ge *aldrig* vika i någon diskussion. Skaffa Dig ett förråd av klyschor att slänga i ansiktet på tvivlare eller häcklare. Du *måste alltid* ha ett svar till hands på möten eller när du tampas med massmedia. Det gör detsamma om det är förstället eller inte. Om Du någon gång, trots allt, kommer att befinna Dig i ett trängt läge, säg att Du skall "meditera" över problemet eller "bedja" om klarhet. Fördelarna är dock på Din sida om Du visar en smula aggressivitet och framåtanda.

Organisation. Efter den första tidens svåra slit, då Du själv får göra allt arbete — värva rekryter, indoktrinera och träna dem — är det dags att formera trupperna med järnhård, om än faderlig, hand. Inga förlustelser tillåts Dina anhängare. Knark, sprit och sex ersätts med bön, sång och hårt, disciplinerat arbete. Den som faller ur mönstret, har dömt sig själv till evig förtappelse — genom några väl valda ord från Din sida. Frasen "tvivel föder ondska" får bli Dina anhängares främsta motto — följt av "den som inte arbetar i sitt anletes svett skall inte heller äta" och, om ej uttalat så åtminstone underförstått, "Arbeit macht frei" under deras långa arbetsdagar, -kvällar och -nätter.

För att utnyttja Dina medlemmars arbetskapacitet maximalt indelar du dessa i tre divisioner med olika upp-

gifter. Varje grupp leds av en eller flera betrodda "löjtnanter" som sorterar direkt under Dig. Endast divisionsledarna har tillåtelse att tala i Din närhet.

Första divisionen tar hand om *träningen* — träffarna, den interna indoktrineringen och publiceringen av sektens heliga skrifter — samt *underhållet* — sköter kultens tillgångar i fråga om fastigheter, skaffar kläder, mat o. dyl.

Andra divisionen sköter *rekryteringen* av nya medlemmar och *bettleriet* — samt *försäljningen* av litteratur, hantverk o. dyl.

Tredje divisionen sköter *koordinationen* mellan de olika grupperna. Här finns också de medlemmar som hjälper Dig i utformandet av ritualer, propagandamaterial, kontakter med massmedia samt ren PR. Denna division styrs direkt av Dig. Divisionen blir ett slags elitgrupp inom kulten.

Läran. Du kan knappast bedriva verksamheten utan ett minimum av religiösa texter. Böcker och pamfletter ger också ett tillskott till Din skattkista. Själva utformandet sköter Du själv, kanske med hjälp av någon mer skrivkunnig fanatiker; resten överlåter Du åt medlemmarna. I början får Du kanske nöja Dig med enkel duplicering, men så snart som möjligt bör Du införskaffa ett komplett tryckeri. Omvänd gärna yrkesutbildad personal.

Själva innehållet bör Du lätt kunna utforma med hjälp av klyschor från existerande litteratur. Stjäla friskt och hänvisa till "universella sanningar". Bibeln är en bra källa på grund av sina mångtydiga texter. Dessutom känner många redan till boken, om ej

dess innehåll, och har därför en redan inbyggd respekt för citat hämtade ur denna.

Kultdoktorinen. Denna bör ge svar på de mest grundläggande frågorna om livet, samtidigt som dogmen utpekar Kulten som denna världs hopp och centrum för godheten. Medlemmarna bör också få känna sig som en utvald elit — Guds soldater i kampen mot ondska. Här några konkreta exempel på vad Din ideologi bör behandla:

1. Guds natur och livets mening — dvs att tjäna Gud och Hans ställföreträdare här på jorden — Du — genom att arbeta för Kulten.

2. Ondskans och förfallets orsaker.

3. Tankar om en kommande Messias. (Eventuellt kan idéerna utformas så att alla känner igen Messias gestalt i Dig.)

4. Den slutliga kampen — Armageddon — då Kulten står som segrare och resten av mänskligheten får koka i sin egen radioaktiva sås.

Dessutom bör läran ge svar på frågor rörande individen och aktuella samhälleliga, politiska eller sociala problem. Några exempel:

1. Hur kan jag bli en mer kärleksfull person?

2. Hur kan jag uppnå lycka och materiellt välstånd i detta liv?

3. Vad är rätt och fel?

4. Vad är det för fel på tobak, alkohol och andra droger?

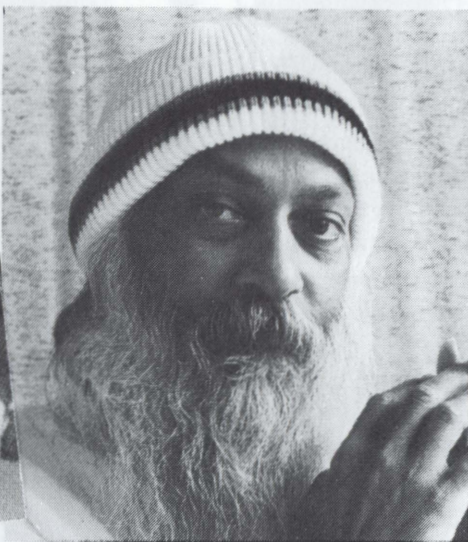
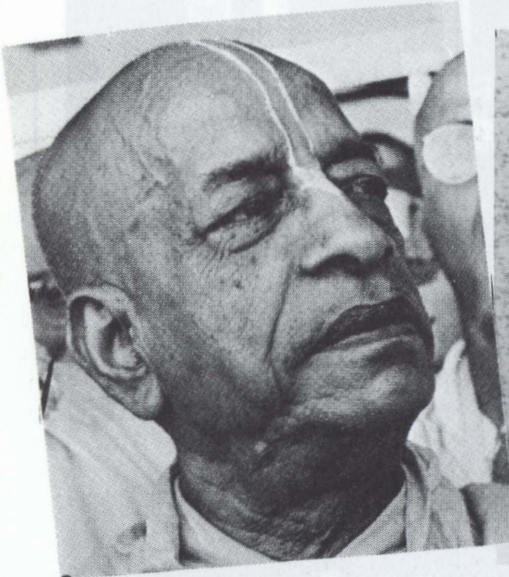
5. Varför existerar sjukdomar?

6. Vad kan Kulten ge mig?

7. Vad får jag behålla?

8. Hjälper healing mot finnar?

Ritualer binder individerna till den kollektiva gemenskapen samtidigt som de konfirmerar lojaliteten till Dig

Några kultledare — kanske Dina framtida kolleger — Prabhupada, Rajneesh,

och Kultens dogmer. Här finns möjlighet att låta Din egen kreativitet flöda. Ritualer kan byggas ut i det oändliga. Jag ger nedan ett uppslag att bygga vidare på.

Församlingen samlas tidigt på söndagsmorgonen i därtill reserverad lokal. Alla är iförda enkel klädnad med kultens symbolfärg, t.ex. rött. På ett konstfullt utsmyckat altare brinner ett par levande ljus. För övrigt är belysningen dämpad. Du inträder och ber medlemmarna lägga sig på knä för att visa sin vördnad för den himmelske fadern. Gemensam bön följer. Medlemmarna svär kollektivt eden till Kulten och dess lära. En utsedd ritualledare anför medlemmarna i en ännu längre bön. Du är till synes försjunken i djup meditation, samtalande med Gud. Till slut välsignar Du flocken och lämnar lokalen. Lovsånger till Dig, Kulten och det högsta himmelska väsendet när Dina öron när Du slår Dig ner i medlemmarnas senaste present till Dig — en skinnande Rolls Royce. Dina trogna har visat sin lojalitet och lovat hårt arbete ytterligare en vecka.

Andra ritualer, mer eller mindre påkostade, bör utformas för bröllop, begravningar, initiation till högsta kretsen kring Dig, Kultens helger etc. Också dessa kan, rätt utformade, ge ett betydande bidrag till Din kassa.

Ekonomi

Alla aktiviteter är underordnade strävan att öka Kultens rikedom. Medlemmarna bör ges bilden av väldig expansion som kräver ett ständigt nytillskott av pekuniära medel. Det är deras uppgift att se till att strömmen inte sinar. På så sätt ges alla en uppgift i Kultens arbete, som ger dem en känsla av betydelse och samtidigt förhindrar ett för Kulten mindre önskt

vårt beteende, dvs intresse för andra, mer världsliga, ting och tvivel på Kultens budskap.

Inkomstkällorna är flera:

1. Gatuförsäljning: hantverk, böcker, blommor, bröd eller annat "för den goda sakens skull".
2. Extraknäck. En del medlemmar bör kunna hinna med deltidsarbete vid sidan av arbetet inom Kulten. Du kan också hyra ut en vagnslast trogna till exempelvis skördearbete.
3. Filantropi. Rika affärsmän och andra bör påverkas att ge donationer mot vissa tjänster i utbyte. *Politiker* kan behöva ivriga supportrar på valmöten. Pastor Jones insåg detta (innan han senare lät sina anhängare slå nytt rekord i kollektivt självmord). Moses David såg västerlandets sexualnöd och lät sina Guds barn erbjuda sina tjänster — kanske Du kan låna ut några snygga anhängare som *partyvårdinnor*? Besvärande demonstrationer kan Du ju antingen själv arrangera eller hjälpa till att skingra.

Inom detta fält finns många möjligheter för en driftig kultledare med en trogen fåraflock.

3. "Svängremspolitik." Medlemmarna bör läras att leva sparsamt och ekonomiskt, för att inte säga asketiskt.

4. Affärer. Fastigheter och värdepapper, som antingen inhandlats eller erhållits som gåva, bör skötas av i Kulten utbildade medlemmar eller av inhyrda konsulter.

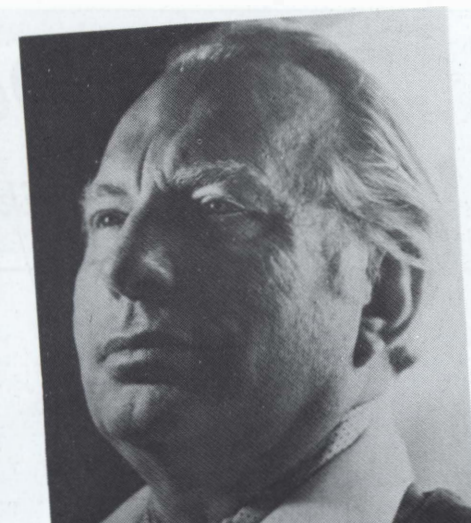
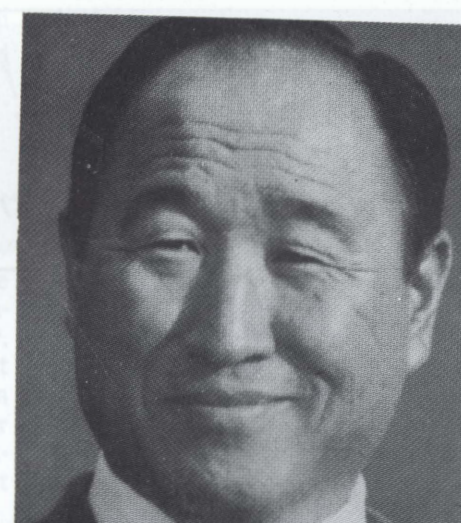
Gatuförsäljningen bör skötas ambitiöst och direkta säljarkurser anordnas. Varje medlem får sig tilldelad en viss kvot som han bör uppfylla. Belöningar och utmärkelser skall motivera den enskilde. Tidigt varje morgon kör en gruppleddare ut sina underordnade till deras respektive distrikt. *Pep-talk* och lovsånger till kulten stärker anhängarna. När de sedan försö-

ker sälja sina produkter — litteratur, godiskartonger, hantverk eller vad det nu kan vara — till överpriser, bör de närma sig offren med rutin och välsmort munläder. "Vi har just startat ett center för ungdom, men saknar pengar. Vill ni köpa de här kokosbollar för 50 kronor eller ge oss en liten donation? Det är för den goda sakens skull." Eller: "Vi har ett litet personlighetstest, som är alldeles gratis. Vill du följa med upp på vårt center?" Dina anhängare skall vara proppert klädda, tala med respekt till äldre, se glada och lyckliga ut samt tala sig varma för "den goda saken" — men *inte* om Kulten. Försök få offret att betrakta det skräp han köper som en *gåva* i kärlekens namn och sätt det i händerna på honom innan köpet är klart. Försök inte rekrytera nya medlemmar under försäljning. Om polisen stoppar er, berätta om "den goda saken" och fråga efter en donation. Försäljarna bör också samlas, ofta, för gemensam bön och lovsång, inspirerande varandra till stordåd. Äta får de göra efter väl förrättat värv.

Kontroll

Fem element ingår i den process som alla medlemmar måste genomgå för att Du skall få total kontroll över vad de gör inom organisationen:

1. *Rekryteringen*. Se tidigare kapitel, Sökaren nr 6, 1987.
2. *Medlemmen överlämnar sig i kultens händer och ger upp sitt tidigare liv*. Först bör medlemmen överlämna alla sina världsliga tillgångar till Din kult (och dessa kan ej, under några förhållanden, återkrävas.). Han bör sedan skriva under en lojalitetsförklaring, ett kontrakt, vari han lovar att lyda och vörda Dig och de underordnade

Anandamurti, Narayanananda, Moon och Hubbard.

som Du har utsett. All energi ägnar medlemmen därefter åt att främja Kultens syften. Han skär av alla tidigare släkt- och vänskapsband och därmed samtliga reträttvägar. I praktiken uppger medlemmen också alla möjligheter till ett privatliv med vad det innebär. Medlemmen har nu försvurit sig åt Dig, och något annat liv finns inte i sikte för honom. Du skall heller inte ge något alternativ.

3. *Kuandet av medlemmen som självständig individ med syftet att forma honom till en medlem i Kultens kollektiv*. Genom *isolering* förmås den nya medlemmen att avstå från vidare kommunikation med världen utanför Kulten. De ställen där Kultens verksamhet pågår, bör därför ligga isolerade från annan bebyggelse. Kommunikation med omvärlden får endast ske genom en överordnad: gruppleddaren. Dessa ledare tjänar också som övervakare för den lilla flock de har befälet över. De blir ett slags surrogatföräldrar som bestämmer gruppens handlingar. Lojalitet till dessa och till Kulten belönas över allt annat. Den bild av "den yttre världen" som de förmedlar, blir en värld fylld av ondska och synd. Denna värld skall bara utnyttjas för kultens bästa: medlemsrekrytering, penninginsamling etc. Specifika kultsymboler, -kläder och -jargong förstärker också skillnaderna mellan Kulten och den övriga världen.

En ny medlem skall skolas från grunden. Förvandlingen av honom sker från den tidigare personlighetens ruin. Det kanske viktigaste instrumentet när det gäller att rensa bort ett tidigare livs syndfulla rester heter *förnedringsprocessen*. Medlemmen bekänner alla sina "synder" och inbillade fel under något som liknar regelrätta förhör. Under dessa sessioner möts medlemmen av idel

förebråelser och spefulla kommentarer. Samtidigt tvingas medlemmen utföra enklare marktjänst, hela tiden övervakad av sin gruppleddare eller av äldre kultmedlemmar. Förnedringen resulterar snart i underdånighet gentemot överordnade inom hierarkin och medlemmen lär sig att älska kultens auktoritet.

Under denna period omformas individens *kognitiva struktur* genom kombinationen av allt för litet sömn och föda och en ny, revolutionerande närmiljö. Den nya medlemmen formligen bombarderas av nya moraliska värderingar och dittills okända tankegångar i form av lektioner och föreläsningar och i samtal med kultmedlemmar. Total kontroll över den nya medlemmens tankar erhålles till slut genom att denne underkastar sig en mängd föreskrivna andliga övningar av typ bön (för Kulten och kultledaren), kontemplation och koncentration (på Dina ord och Din bild) eller meditation (mantrat bör likna Ditt namn).

4. *Association*. Medlemmen bör, som tidigare nämnts, genom sitt arbete känna sig delaktig i Kultens strävan. Kulten blir hans nya familj, ja rentav hans hela värld. Snart kommer medlemmen att blunda för alla oegentligheter inom Kulten och betrakta allt tvivel och alla yttre belackare som något ont. Kulten framstår för honom som mänsklighetens elit som han gärna skulle offra sitt liv för, om det behövdes. Visst blir medlemmarna behandlade som barn, men det är ju i deras kärleksfulla familj under den gode "faderns" hårda men visa ledning.

5. *Pånyttfödelse och tillväxt*. Kultens doktriner och begrepp införlivas med personligheten och ersätter tidigare värderingar. Fram träder den nya människan — en trogen anhängare.

Den "pånyttfödde" börjar snart specialisera sig i sitt arbete för Kultens ädla mål. Han erhåller lovord och belöningar i olika former. Ambitionen för medlemmen framåt och uppåt i hierarkins grader. *Du* har gått som segrare ur striden om denne individs själ!

Slutord

När Du sitter där på Dina stinna penningpungar, kanske ett frö av tvivel sås bland Dina anhängare. Varför skall de leva som medeltidens livägna, när Du och Dina närmaste njuter av livets överflöd? Då gäller det för Dig att ha övertygande ursäkter till hands, exempelvis:

1. Ledarna klär sig bättre och bär sina rolexklockor därför att de har viktiga kontakter med högt uppsatta personer utanför kulten.

2. Ledarna arbetar hårdare än andra och bör därför få ordentliga belöningar.

3. Ni andra kan också, om ni fortsätter att arbeta hårt, få er beskärda del.

4. I ett samhälle som dyrkar Mammon måste ledarna omge sig med lyx för att vinna samhällets respekt.

5. Det är för kultens bästa.

6. Kulten har inte köpt detta, det är gåvor!

Om ingenting av detta fungerar, ta då Ditt privata flygplan och far till Din köpta söderhavso. Där kan Du leva gott på de pengar Du sparat på Ditt schweiziska bankkonto. Alltid finns det några dårar som följer Dig och som passar upp då Dig tills tiden är mogen för en *come back*. Tiden läker alla sår, sägs det, och Du har väl inte glömt att lära Dina anhängare att förlåtelse är den största av alla dygder — näst efter denna: "Det är saligare att giva än att taga".

De döda lever!

Kommunikation med en annan verklighet

Av Claude Thorlin

De "döda" kan ta kontakt med oss för att visa att de lever. Claude Thorlin i Eskilstuna är övertygad om den saken. En död har talat med honom i telefonen, en annan — Friedrich Jürgenson — har visat sig i TV-rutan samma dag som han jordfästes!

Det har flutit mycket vatten under våra broar, sedan den tidiga vårmorgon i slutet av 1950-talet, då konstnären Friedrich Jürgenson på sin ensligt belägna gård i sörmåländska Mölnbo skulle spela in fågelsång med sin bandspelare och vid avlyssningen bestört upptäckte, att mystiska, oförklarliga röster hade insmugit sig på bandet och blandat sig med fågelsången.

Fascinerad av denna händelse fortsatte Jürgenson i tysthet att göra inspelningar av vad han kallade paranormala röster.

Efter att under fyra år i hemlighet ha samlat en ansevärd mängd av dessa gåtfulla signaler på magnetband ansåg Jürgenson tiden mogen att offentliggöra sin upptäckt för en bredare allmänhet. 1963 arrangerade han därför en stor internationell presskonferens i sitt hem, Villa Nysund i Mölnbo. Ett imponerande antal personer från olika länder mötte upp. I den för tillfället ommöblerade matsalen demonstrerade Jürgenson inför ett häpet auditorium sina bandupptagningar och hävdade, att rösterna emanerade från avlidna personer, vars tillvaro var att finna någonstans bortom tid och rum.

Givetvis skapade Jürgensons påståenden på den tiden stor uppståndelse och braskande rubriker. Men genomgående var dock presskommentarerna förvånansvärt hovsamma. Det här var ju hårdsmälta saker i början av 60-talet och ansågs på många håll lite ogrannliga att beröra.

Edison

Den tekniska utvecklingen och människans möjlighet att nå kontakt med utomsinnliga väsen går hand i hand. I kombination med någon medial persons närvaro ökar sannolikt utsikten att paranormala fenomen kan uppstå. Friedrich Jürgenson var inte den första, som registrerade outgrundliga, elektroniska anrop från okända sfärer.

Thomas Edison, med över trehundra patenterade uppfinningar, bl a inom telefonins och telegrafins område, fick år 1877 in mystiska röstfenomen på sin fonograf. (Apparaten fungerade på så vis, att en person fick med ljudlig röststyrka ropa i en tratt, vilken var förbunden med en roterande vaxrulle. Vid avlyssning använde man sig av en gaffelformad hörlur, påminnande om våra dagars stetoskop. Tyvärr kunde inte vaxmaterialen bevara ljudet åt eftervärlden.)

Edison dog 1931 vid 84 års ålder. De sista ord han framvisade innan han slöt sina ögon var: "Så vackert det är däruppe."

Telefonsamtal

På tal om telefoni har det länge ryktats att avlidna människor vid enstaka tillfällen har lyckats utnyttja vårt jordiska telefonnät och hört av sig till anhöriga och vänner.

Jag tror bergfast på den saken. Jag har själv, tillsammans med min hustru Ellen, upplevt fenomenet!

Det hände för många år sedan och har aldrig tidigare publicerats. Min

hustru och jag bodde i övre våningen i en villa i ett område med småhus. Det var en varm dag i maj. Vi satt i vardagsrummet och drack kaffe. Persiennerna var nedfällda för fönstren för att skydda krukväxterna mot solgasset. Det fanns alltså ingen som helst möjlighet till insyn!

En näsvis fluga hade letat sig fram till kaffebordet och envisades med att promenera på kakfatet. När jag skulle vifta bort den, råkade jag stöta omkull gräddsnäcken, varvid innehåller rann över bordet och droppade ned i min hustrus knä.

I samma sekund ringde en häftig signal på telefonen. Jag lyfte luren och svarade med mitt namn.

— Får jag tala med Ellen, sa en mansröst i andra änden av tråden.

Förbryllad räckte jag över telefonluren till min fru. Jag hade en obekvämlig känsla av, att allt inte stod rätt till. Rösterna föreföll så välbekant. Men...

Ellen berättar:

— När jag satte luren mot örat, möttes jag av en röst — som jag kan svära på så länge jag lever tillhörde min sedan några år tillbaka döde bror Erik!

Han sa med ett tonfall av tillbakahållen munterhet:

— Du förstörde väl inte kjolen nu?

Jag hann också uppfatta ett svagt sorl av glada röster i bakgrunden, innan ljudet försvann och televerkets kopplingston tog över.

Händelsen tyder otvivelaktigt på, att dessa röstintelligenser inte endast besitter förmågan att komma till tals via elektromagnetiska kanaler, utan

dessutom på något vis kan varsebli vad som händer i vår närmaste miljö i tid och rum.

Upplevelsen gjorde ett utomordentligt starkt intryck på oss båda.

Spiricom

Trots att snart trettio år förflutit sedan Jürgenson första gången fångade upp "rymdröster" på band, har intresset för saken inte mattats av. Tvärtom tycks ansträngningarna att via den moderna elektroniken söka uppnå förbindelse med dimensioner bortom graven vara aktuella än någonsin samt nått långt utanför vårt lands gränser.

På våren 1982 till exempel presenterade en forskargrupp i USA under ledning av ingenjören och uppfinnaren George W Meek en sinnrik apparat, genom vilken de sade sig ha etablerat en tvåvägskommunikation med diskarnerade väsen i en främmande livsdimension. Gruppen kallade sin uppfinning Spiricom — en förkortning av orden spirit (ande) och communication. Med hjälp av forskarteamets elektrotekniker William O'Neil, som ägde mediala gåvor och dessutom behärskade hanteringen av spiricom, hävdade man att timslånga dialoger kunde hållas med invånare i den "astrala världen." (Se Sökaren nr 7, 1982, Utan Gräns nr 3, 1982, samt nr 1, 1983!)

Också i Västtyskland har man i ett flertal år målmedvetet forskat kring bandröstfenomenet och bl a bildat föreningar, vilka anordnar regelbundna sammankomster, där man redogör för resultatet av sitt arbete.

Genombrott

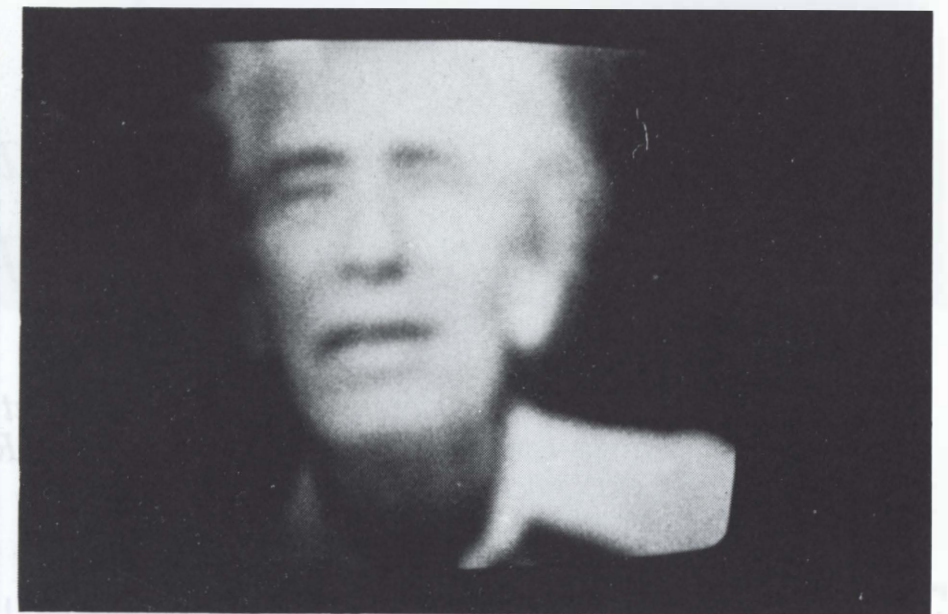
Teknikens landvinningar ökar stadigt och elektroniken utvecklas i dag i ett rasande tempo. Från ljudbandspelare och spiricomer till videokameror och bildskärmar har steget varit kort.

I Sökaren nr 9 stod att läsa om "kontakt med 'de döda' genom elektroniska instrument". I artikeln, som var en översättning från Meek-gruppens kvartalsskrift Unlimited Horizons, beskrivs hur forskare i Luxemburg lyckats fånga upp paranormala bilder i en TV-ruta. Artikeln, som var rikt illustrerad, visade sju stillbilder av vad som sades var motiv från en "astral tillvaro". Vetenskapsteamet i Luxemburg betecknade händelsen som ett "genombrott".

Nu har "genombrottet" även nått Eskilstuna!

Bilden

Det hände onsdagen den 21 oktober, 1987 — samma dag som vännen Friedrich Jürgenson skulle begravas i

Är detta Friedrich Jürgenson som visar sig i artikelförfattarens TV-apparat vid tiden för sin jordfästning?

Höör, där han varit bosatt.

Tidigt vid frukostbordet här hemma i Eskilstuna berättade min hustru Ellen (som sedan barndomen haft spontana, mediala upplevelser) att hon samma morgon hört en inre, oidentifierbar mansröst något uppförande uttalat orden: "Kanal fyra!"

Först hade vi lite svårt att förstå vad "rösten" kunde åsyfta, men Ellen sade sig "ha en känsla av" att det kunde ha något samband med Jürgensons jordfästning, vilken skulle ta sin början klockan 13.00.

Med Sökarens artikel i färskt minne laddade jag min polaroidkamera med svart-vit film. Ett par minuter före klockan 13.00 satte jag igång TV-apparaten och ställde in den på kanal fyra.

Som bekant har vi här i Sverige ingen utsändning på denna kanal, och följaktligen levererade TV-rutan endast ett brusande flimmer.

Jag dämpade ned det irriterande ljudet och placerade mig framför apparaten med polaroidkameran skjutklar. Vid min sida satt Ellen.

När ca en kvart hade förflutit, lämnade Ellen rummet för att gå upp på vinden och se till sin tvätt.

Jag satt kvar framför TV:n och hade nästan gett upp hoppet — när plötsligt något egendomligt inträffade i bildrutan. Med ens försvann flimmeret och bruset tystnade. Det blev mörkt i rutan. Min första tanke var, att TV-apparaten "fått nog" och gått sönder.

Men jag hann inte tänka tanken till slut förrän en ljuspunkt uppenbarade sig en aning till vänster i TV-rutan. Ögonblickligen höjde jag polaroidkameran och siktade in. Ljuspunkten på rutan expanderade snabbt och sjönk lika hastigt tillbaka — ungefär som när man öppnar och sluter sin hand på

6-7 sekunder.

Just i det rätta ögonblicket (vilket jag förstod efteråt) tryckte jag på kamerans exponeringsknapp. I samma stund återkom flimmeret och bruset i TV:n. Jag tittade på klockan och noterade att den visade 13.22.

När jag därefter satt vid fönsterbänken i köket och iakttog hur polaroidbilden framtonade, märkte jag att Ellen kommit ned från vinden och nu stod lutad över min skuldra.

— Herregud, det är ju Friedel! nästan skrek hon.

På fotot jag höll i min hand, hade ett ansikte framträtt. Visserligen var bilden mycket oskarp, men det rådde inget som helst tvivel — det var vår gamle vän Friedrich Jürgenson, som suttit modell!

I samma stund som begravningsakten över hans fysiska kropp tar sin början i det lilla kapellet i Höör i Skåne, visar han sig i en TV-ruta hos sina vänner i Eskilstuna!

Det har framkastats tanken, att Ellens mediala egenskaper sannolikt bidragit till denna och liknande manifestationer. Som tidigare nämnts, hade Ellen just förflyttat sig upp på vinden, när bilden togs. Men om man beaktar, att vindsgolvet ligger ovanför taket till vårt vardagsrum, där TV:n står, och att Ellen i fotograferingsögonblicket befann sig nästan rakt ovanför TV-apparaten, så ger det ju ett intressant utrymme för spekulationer.

Friedrich Jürgenson arbetade energiskt de senaste åren med försöken att nå visuell kontakt med den "andra sidan" genom den moderna videotekniken. Vad skulle vara mer logiskt, än att han blev den första här i landet som framträdde i en bildruta efter sin bortgång?

Erik Hoffman:

Mätningar visar att yoga och meditation fungerar

Effekten av en tremånaderskurs i bland annat yoga och meditation har mätts med moderna metoder. Resultat: bättre avspänning och mindre ångest och oro.

Psykofysiologi är den vetenskap som undersöker sambandet mellan psykologiska och fysiologiska processer. Med dess metoder kan man objektivt studera olika medvetandetilstånd, såsom sömn och drömmar, meditativa och hypnotiska tillstånd samt mentala störningar. Jag skall i det följande visa hur man kan mäta effekterna av meditation.

Undersökningens syfte

I Norden erbjuder Skandinavisk Yoga och Meditationsskola kurser på många nivåer inom den flera tusen år gamla tantrayogan. Den tantriska yogan har inte varit vetenskapligt studerad i samma utsträckning som t ex transcendental meditation, TM. Därför har vi valt att ställa tantrayogan i fokus för en meditationsundersökning. Vi har studerat elever på en tremånaderskurs på kursgården Håå i Småland.

32 elever anmälde sig frivilligt till att bli undersökta dels före och dels efter kursen. Alla blev dessutom testade med en psykologisk ångesttest (Taylortesten). Vi använde modern elektronisk utrustning, och resultaten av mätningarna blev omedelbart analyserade av en ansluten dator.

Projektet delades upp i två självständiga undersökningar. 12 elever ingick i en studie av det autonoma ("omedvetna") nervsystemet, medan de övriga 20 fick den elektriska aktiviteten (EEG) i hjärnan mätt. Avsikten var att undersöka kursens eventuella effekter på det autonoma nervsystemet och på hjärnan — två av människans viktigaste biologiska system.

Det autonoma nervsystemet

Det autonoma nervsystemet indelas i det sympatiska och det parasympatiska systemet. Dessa har motsatta verkningar på hjärnan och flertalet körtlar och organ. Hos en psykiskt och/eller fysiskt aktiv person dominerar det sympatiska nervsystemet, vilket bland annat ger snabb puls, högt blodtryck samt lågt elektriskt hudmotstånd (BSR = Basal Skin Resistance). Hos en djupt avslappnad, mycket trött eller dåsig person ser man det motsatta: långsam puls, lågt blodtryck samt högt hudmotstånd, vilket visar att det parasympatiska systemet dominerar.

Hos mentalt friska människor finner man en balans mellan dessa system, vilken ändrar sig i överensstämmelse med

omgivningens krav. Hos psykiskt pressade, spända och stressade människor uppträder ofta en nästan kronisk dominans av det sympatiska systemet, vilket kan ge sig till känna som sömnproblem, huvudvärk m m. Dessa människor svettas ofta mycket — särskilt i handflatorna, vilket ger lågt hudmotstånd.

Omvänt kan man hos kroniskt trötta och nedstämda personer ofta observera en permanent dominans av det parasympatiska systemet. Hos dem finner man ett mycket högt hudmotstånd. Båda dessa typer av människor har alltså ett dåligt balanserat och oflexibelt autonomt nervsystem, vilket avspeglar sig i ett bestående onormalt lågt eller högt hudmotstånd (BSR).

Dessutom kan man hos båda dessa mänskotypen — beroende på hur ångsliga och oroliga de är — mäta några små tillfälliga minskningar i hudmotståndet (hudreflexer, GSR = Galvanic Skin Response). Normalt utlöses en hudreflex när en person utsätts för yttre påverkan. Den kallas då specifik och är ett fysiologiskt kännetecken på en uppmärksamhetsreaktion hos personen. Vetenskapliga undersökningar har emellertid visat att ångestnevrotiker och nervösa människor har en benägenhet att utlösa många hudreflexer (uppmärksamhetsreaktioner) till och med när de ligger ner, slappnar av och är totalt ostörda. Sådana reflexer betecknas som specifika eller spontana och tillskrivs tanke- och känsloprocesser hos personen själv. Ju mer ångsliga patienterna är, desto fler sådana spontana hudreflexer kan man mäta i tillstånd av vila.

Resultat

Varje elev fick en elektrod anbringad på vänster hands pek- och långfinger, varefter vi mätte förändringar i hudmotståndet (BSR) och i antalet spontana hudreflexer (GSR). Eleven låg på ryggen på en brits i ett ljuddämpat rum under de cirka 15 minuter som mätningen skedde.

Eleven blev ombedd att slappna av i åtta minuter, och vi mätte GSR vid början och slutet. Vi dividerade startvärdena med slutvärdena och fick på så sätt ett BSR-index som visade elevens förmåga att slappna av. Detta index steg för gruppen som helhet från 1,44 före kursen till 1,70 vid kursens slut. Det var därmed dokumenterat att avspänningsförmågan var

väsentligt förbättrad och att det autonoma nervsystemet således blivit mer flexibelt.

Vi jämförde de spontana hudreflexerna (GSR) vid de första mätningarna med resultatet av ångesttesten och fann en mycket stark korrelation. Ju fler spontana GSR, desto mer ångest. Antalet spontana hudreflexer (GSR) visade en minskning från 30 enheter före kursen till 9 vid kursens avslutning. Detta pekar på en starkt ökad stabilitet i det autonoma nervsystemet. Utifrån detta och andra liknande vetenskapliga fynd kan man med tämligen stor säkerhet dra slutsatsen att eleverna efter kursen var mycket mer lugna och mindre ångsliga än när de kom. Det är en slutsats som eleverna själva också bekräftade.

Den dubbla hjärnan

I den mänskliga hjärnan pågår en oupphörlig elektrisk aktivitet av rytmisk art, de s k hjärnvågorna. Mätning av dessa med hjälp av elektroder på huvudet kallas elektroencefalografi (EEG). De mest dominerande rytmerna kallas alfavågor (vilka har ett svängningstal på cirka 10 per sekund). Vetenskapliga undersökningar har visat att mängden av alfavågor ökar under meditation, och mycket tyder på att mediterande människor i allmänhet har många alfavågor.

Det förekommer flest alfavågor när man blundar, är mentalt avslappnad och upprätthåller en passiv uppmärksamhet. När ögonen öppnas eller individen distraheras på annat vis, försvagas alfarytmerna till fördel för snabbare betarytm, det vill säga hjärnan aktiveras. Mängden alfavågor visar därför hjärnans aktivitetsnivå.

Det är kanske numera allmänt känt att den vänstra hjärnhalvan styr språk samt logiskt och analytiskt tänkande. Mindre känt är kanske att den högra hjärnhalvan tänker i bilder, förmimmelser och känslor — uppfattar helheter, är spontan och intuitiv. Det biologiska fundamentet för en persons kreativitet är därför en "korrekt" balans och kommunikation mellan de två hjärnhalvorna.

Studiet av denna balans var en central punkt i undersökningen. Vi jämförde förhållandet mellan mängden alfavågor i högra och vänstra hjärnhalvan, H/V-förhållandet, för att visa denna balans. Nu

skulle man kunna tro att en "korrekt" balans skulle ge ett H/V-förhållande på 1,00 — alltså 100 procents symmetri mellan hjärnans högra och vänstra sida. Men så är inte fallet — åtminstone inte i vår kultur, där det läggs stor vikt på utvecklingen av de färdigheter som är knutna till vänstra hjärnhalvan.

Om man mäter psykiskt friska personer, finner man ett H/V-förhållande på 1,05 till 1,10, alltså en litet större (kulturbestämd?) aktivitet i den vänstra sidan av hjärnan. Om man däremot gör mätningar på nevrotiska och psykotiska patienter, finner man ett H/V-förhållande under 1,00, lägre ju svårare den psykiska åkomman är.

Resultat

20 högerhänta elever deltog i undersökningen. Elektroder placerades på högra och vänstra tinningen. Därefter blev eleverna ombudda att lägga sig på en brits och slappna av med slutna ögon. EEG-maskinen och datorn startades, och data samlades in och analyserades under cirka 10 minuter.

I likhet med andra meditationsundersökningar fann vi en klar ökning av alfavågor i högra hjärnhalvan (cirka 10 procent) vilket vid kursens slut visade en förbättring av avspänningen i den högra sidan av hjärnan. Den högra hjärnhalvan står av allt att döma i förbindelse med kroppens spänningar i förhållande till känslor och tankar, och det är därför naturligt att en förbättrad förmåga till avspänning visar sig just här. Den vänstra hjärnhalvan däremot representerar rent rationella processer och är därför inte i samma grad bunden till kroppsliga spänningar, vilket kan förklara de mycket små förändringar som vår metod kunde påvisa i alfavågorna i hjärnans vänstra sida. Detta medförde en ökning i H/V-förhållandet från 0,98 till 1,07, vilket, utifrån det föregående resonemanget, antas vara en positiv stabilisering av balansen mellan hjärnans två halvor. Ett ytterligare stöd för detta antagande är att elever som vid kursens början hade ett högt H/V-förhållande (1,05—1,10) klarade sig bra i ångesttesten.

Slutsats

Sammanfattningsvis kan vi säga att tremånaderskursen tycks ha haft en gynnsam psykofysiologisk verkan på eleverna — speciellt på deras autonoma nervsystem och hjärnan. Balansen i dessa två viktiga system blev på ett avgörande sätt förbättrad. (Alla de nämnda resultaten har en statistisk signifikans, vilket betyder att det är mycket liten sannolikhet att resultaten kan tillskrivas tillfälligheter.)

Dessa psykofysiologiska förändringar pekar alla i riktningen mot en generellt förbättrad avspänning och stabilitet samt mindre ångest och oro hos eleverna vid kursens slut. Observera att alla EEG-resultaten är baserade på genomsnittsvärden av amplituden och att de mätta värdena blev funna under allmän avslappning och inte under meditation som i de flesta andra undersökningar. Detta pekar på en mer permanent effekt.

Anm. Erik Hoffman, 49, är magister i psykologi vid Köpenhamns universitet. Han har spe-

cialiserat sig på undersökningar av hjärnans och nervsystemets funktioner och deras relationer till olika medvetandetilstånd. Han har forskat i Danmark och USA om bland annat

verkningarna av biofeedbackträning och psykoterapi. Erik Hoffman försöker förbättra de elektroniska mätmetoderna inom medicinen och psykofysiologin.

Tremånaderskursen beskriven av Swami Janakananda

Varje vinter anordnar Skandinavisk Yoga och Meditationsskola en internationell tremånaderskurs på kursgården Håå i Småland, där ett 40-tal människor genomgår en personlig process. Det är en process som ger djupgående erfarenheter rörande yogan och meditationens verkningar, kunskaper på en helt annan nivå än dem som böcker och filosofiska förklaringar ger.

Under de fem första veckorna tränas sinne och kropp med yoga- och andningsövningar, visualisering, koncentration, avspänning (Yoga Nidra), meditation (Inre Stillhet och Ajapa Jap) samt dans. För att stärka elevernas handlingskraft omsätts den energi, som frigjorts i övningarna, i praktiska uppgifter (Karna Yoga): i köket, i arbete med jorden, i skogen, hos hästarna. På fritiden kan man rida, paddla, åka skridskor och skidor, flyta i "pyramidens" saltvatten (en isoleringstank, där man vilar sina sinnen och på så sätt når ett tillstånd av djup ro), eller använda biofeedback på spända muskler och hjärnans aktivitet.

Kriya Yoga-perioden är kursens höjdpunkt. Under 35 dagar av total tystnad och utan påverkan av olika massmedier och liknande, lärs Kriya Yoga in. Förmågan att uppleva skärps, och för de flesta minskar nu sömnbehovet betydligt; det blir också svå-

rare att hålla fast spänningar och depressioner. Drömmarna blir klarare, och dagarna igenom dyker "nya" minnen upp i sinnet. Beslut eller idéer, som uppstår under denna period, kan i hög grad komma att prägla livet i dess senare skeden.

Under de sista tre veckorna förbereds eleven till att kunna använda Kriya Yogan hemma hos sig själv. En för hela individen botande eller läkande metod (Prana Vidya), baserad på den psykiska energin, lärs nu in. Eleven är nu klar att ta emot kursens slutliga avancerade instruktioner i tantrisk meditation.

I kursens slutskede är det vanligt att eleverna säger sig uppleva en ny klarhet i sinnet och en ny förmåga att inte låta sig ryckas med av en tanke eller känsla: "När jag tittat den i ögonen, så släpper jag den!"

1987 års elever mättes av forskaren Erik Hoffman, dels före kursen, dels efter. Under själva mätningarna instruerades eleverna att tänka på vissa ting och även se dessa ting framför sig. När de då kom ihåg hur de före kursen hade löst uppgifterna, blev de flesta överraskade av hur mycket lättare det nu gick att använda visualiseringsförmågan.

En viss verkan är bestående, men den höga nivån från kursen behåller den bäst som brukar det han lärt sig.

Ingen pyramidkraft?

Den danske bibliotekarien Jens Laigaard har skrivit en bok om pyramidenergi. Den heter "Pyramideenergi, en kritisk undersøgelse" och har getts ut av Borgens förlag i Köpenhamn. Laigaard meddelar att det finns spännande resultat från flera länder, bland annat amerikanen Jack Dyers försök med växter. Dyer fann att växter inne i en pyramid blev betydligt större och kraftigare än kontrollväxter utanför pyramiden. Men Laigaard menar att den vetenskapliga kvaliteten på Dyers försök inte är så god att det går att dra några säkra slutsatser. Detta omdöme gäller också alla andra försök med pyramider som gjorts. Det saknas exempelvis upprepningar under samma betingelser och mätningar med vetenskapliga mätinstrument.

Pyramidforskare som Salas och Cano, som skrivit en bok om pyramidernas krafter, är själva på det klara med pyramidenergins bristande stabilitet. De skriver att det är irriterande att resultaten är så oregelbundna. Man får inte alltid samma resultat om man utför flera experiment under likadana förhållanden. Ibland uteblir resultaten helt.

Det hävdas av pyramidentusiaster att vistelse i en pyramid — en liten kopia av Cleopspyramiden — kan bota mänskliga sjukdomar. Men Laigaard hänvisar till placeboeffekten som en förklaring till sådana rapporter, alltså det förhållandet att om man tror att ett medel hjälper, så verkar tron positivt på organismen.

Danmarks främste företrädare för "pyramidterapi", Borg Jensen, angrips av Laigaard. Jensen har reage-

rat med att kräva att förlaget drar in den kritiska boken — i annat fall tar han upp saken inför rätta. Någon indragning har inte skett, och författaren tar hotet med ro.

Laigaard säger:

— Jag skrev boken för att jag själv var fascinerad av ämnet, och som bibliotekarie har jag haft alla möjligheter att leta upp allt tillgängligt källmaterial. Men jag har inte kunnat finna någon dokumentation för den så kallade pyramidenergin.

Borg Jensen påstår att han kan bota sjuka genom en åtta meter stor pyramid som han låtit bygga. Men Laigaard säger att Jensen inte har kunnat visa upp några bevis och att flera av dennes påståenden är klart ogrundade.

Laigaard:

— Jag har kunnat kontrollera två fall, där Jensen påstår sig har botat en sjuk. Det var möjligt eftersom patienterna framträdde med namn i veckotidningen "Ude og Hjemme". Den ena patienten, en man, hade flera sjukdomar, bland annat kallbrand i ett ben. I veckotidningen såg man honom kasta kryckorna efter behandlingen i pyramiden. Då jag talade med mannen, hade han fått benet amputerat. En kvinnlig patient, som led av spastisk förlamning och satt i rullstol, blev också av veckotidningen omtalad som botad sommaren 1984. Hon sitter fortfarande i rullstol.

Källor: Jyllands-Posten 15 maj 1987 (Lise Johnsen) och Det Fri Aktuelt, 29 juli 1987 (Else Steen Hansen) via Para-nyt nr 2, 1987.

Otto Viking

(1881 – 1966)

var sjöman, elverksingenjör, äppelodlare och en livslång arbetare på den andliga förståelsens område, centralt inriktad mot människans erfarenhet av livets obegränsade väsen. I meditation — med ett Enhetsliv som en obetingad och vägledande realitet — upplevdes människans sökande, utveckling och självförkovran med en ny, förvandlad innebörd. Otto Viking hade ett oavbrutet engagemang för individens andliga självinsikt och för det konkreta uttrycket därav i världen och vardagens liv.

På 1920-talet var Otto Viking representant för Krishnamurtirörelsen i Danmark och från 1946 liberalkatolsk biskop för Norden. Under årtionden var han teosofisk talare och inspirator. Han talade klart och artikulerat, i ett levande arbete från ögonblick till ögonblick med minutiös sinnesnärvaro och koncentration. Vid besök i Sverige, och under sommarsamlingar i hemmet på Besantgården, med ett ordval anpassat för svenska lyssnare.

Intresserade har möjligheter att ta del av Otto Vikings tal och lära från en ordnad samling av inspelningar.

12-sidig innehållsförteckning med närmare upplysningar erhålles från Gunnar Larson, Slåttervägen 9 A, 2 tr, 222 38 Lund, tel. 046 – 122603.

Meditationskuddar

Rättvik, hög modell med blyxtlås i manchestertyg.

Ostoppade fodral	75:—
Fodral + kapok	180:—
Färdiga	225:—
Kapok per kg	95:—
(ca 1 kg kapok åtgår till varje kudde)	

Platt modell i kraftigt bomullstyg 50:—

Ostoppade fodral	50:—
Fodral + kapok	150:—
Färdiga	175:—

Frakt o. porto tillkommer.
Omgående leverans.
Helst skriftlig beställning.

Ingas Sömnadsservice HB
Box 47
762 00 Rimbo
Tel. 0175-708 30

Bli slank, frisk och energisk!

I Harvey och Marilyn Diamonds bok "Fit for Life" läser jag några rader med märkligt innehåll. Det nämns att en dr Norman W. Walker, hälsospecialist, är över etthundrasexton år gammal. Denne man är vid sin höga ålder helt oberoende av andra. "Det är ingen som drar honom omkring i rullstol eller som matar honom med mosade bananer", skriver paret Diamond. Han odlar sina egna grönsaker, och han skriver böcker. Han "sjuder av livskraft".

Hundrasexton år! Då är han väl närapå äldst i världen — om han fortfarande lever.

Jag letar i mitt bibliotek och finner två böcker av denne dr Walker: "Råsaft-terapi" och "Råsafter" (båda utgivna i Sverige av Parthenon 1973; andra upplagan). Det finns ett foto av honom i en av böckerna. Han ser smal och "tidlös" ut.

Enligt dr Walker skall man äta mat med hög vattenhalt. Då får man en slank och vital kropp.

I "Råsafter" skriver han att han under nära ett halvt sekels forskning och iakttagelser blivit övertygad om att den yttersta grunden till nästan alla sjukdomar är upplagring av slaggämnen i systemet och bristfällig näring.

Walker anser att den bästa födan för människor är råsafter, gjorda av färsk frukt och färska grönsaker, samt en myckenhet likaledes färska grönsaker och färsk frukt. Råsafter av frukt rensar organismen, och råsafter av grönsaker bygger upp organismens celler och vävnader.

Om Walker verkligen var hundrasexton år, när Harvey och Marilyn Diamond skrev sin bok (1985) så måste det ligga mycket i hans dietlära. Då är det värt att lyssna till honom.

Ät rå frukt och råa grönsaker varje dag! rekommenderar han, och dessutom så mycket råsafter av både frukt och grönsaker som helst!

Harvey och Marilyn Diamonds eget system, som blivit världsbekant, innebär framför allt att man endast äter frukt och dricker fruksafter före huvudvikten på vegetarisk föda. I systemet ingår också att vissa födoämnen inte skall ätas samtidigt: inte frukt och grönsaker på samma gång, inte proteiner och kolhydrater samtidigt och inte koncentrerad föda tillsammans med annan koncentrerad föda. (All mat som inte är frukt eller råa grönsaker är koncentrerad.)

Paret Diamond understryker att huvudsaken — om man vill gå ner i vikt — inte är hur mycket vi äter, utan vad vi äter. Man kan äta sig

slank och frisk och ändå hela tiden uppleva matglädje och känna sig mätt. Man kan äta så mycket färsk frukt man vill.

En dag enligt Diamonds system kan se ut så här:

Frukost: Nypressad fruksaft och därefter färsk, saftig frukt, såsom melon, nekatariner, persikor, druvor och bananer, så mycket att man känner sig mätt. (Man kan fortsätta att äta frukt under hela förmiddagen.)

Lunch: Färsk morotssaft och därefter en sallad med färska, råa grönsaker, såsom groddar, rädisor, avocado, gurka, tomater, rödkål samt en fullkornsmörgås (sandwich) med avocado (eller nötter i stället för bröd).

Middag: En cocktail på färsk grönsakssaft och så en grönsaksgryta av färsk potatis, morötter, hackad lök, selleri, broccoli, mejram m m.

Aldrig komjolk. Komjölken har en enda uppgift: att vara mat för kalvar. (I stället för mjölk kan man äta nötter, som innehåller mycket protein.)

Ingen mat efter klockan 20.00.

Denna diet gör oss slanka, friska och energiska!

SM

Aurora

En bokhandel för dig som är intresserad av:

Filosofi
Astrologi
Terapi
New Age
Religion

m m

Öppettider:

Vardagar 14 - 18
Lördagar 10 - 13
Rååvägen 86A, 253 70 Helsingborg.
Tel. 042-26 05 04

Beställ gärna vår boklista!

HYR

KVIGÄRDE KURSGÅRD

utanför Stockholm

Mycket vacker miljö

Låga priser

Kontakta Sunna Cronstedt, ☎ 08-33 27 64

Har Du levt tidigare?

Jag kan hjälpa Dej att

MINNAS TIDIGARE LIV

Mina kunder har haft stor glädje av detta då de fått

- Nya perspektiv och ny kunskap
- Förnyad livsenergi
- Förståelse för reaktioner som beror på händelser i tidigare liv
- Känna igen sina närmaste från annan tid

KONTAKTA

SUNNA CRONSTEDT

08-33 27 64

KEELY PICTURES OF HIS DISCOVERIES

har länge varit "out of print". En mindre upplaga har framtagits för att tillmötesgå efterfrågan som under de sista åren har ökat förmodligen beroende på nya upptäckter av materiens innersta beståndsdelar.

PRIS 125:- + porto. Format A4, 54 sidor.

G WENDELHOLM AB

Källvägen 7, 150 12 STJÄRNHOV

Kristallkulor/Pendlar/Tarotkort ☆

Mystery House erbjuder Dig kristallkulor i olika storlek, pendlar i metall eller trä och 6 olika sorts tarotkort och spåkort. Svensk beskrivning medföljer de flesta varorna. Vi har också litteratur om tarotkort på svenska och engelska. Vi skickar vår broschyr mot att Du sänder oss 6 kr i frimärken. (Tel 0152-43015)

Mystery House, Box 64, 150 32 Stallarholmen

"Logiskt, praktiskt"

Söker du en partner att dela tillvaron med och är måttligt rodd av krogen, föreningsliv och kurser? Gå då med i Dataträffen, ett bra initiativ att förena modern teknik och socialt arbete.

Eva Olsson, Örebro

Begär information om Nordens största bekantskapsförmedling. Tiotusentals medlemmar, alla åldrar och yrken, hela landet.

Namn _____

Adress _____

Stiftelsen Dataträffen
Box 3511, 172 03 Sundbyberg, 08-730 59 45

Några skillnader mellan populärtidskrifter och kulturtidskrifter (information för fåkunniga)

Populärtidskriften

vill vara populär, "folklig", omtyckt, ha en stor upplaga, och den håller läsaren på gott humör,

publicerar vad man tror säljer,

är jämförelsevis ytlig, granskar ej kritiskt, förmedlar ej grundlig kännedom,

är inte intellektuell, förenklar,

är underhållande,

ger informationer som är intressanta för en bred läsekrets, är lätt att läsa, kräver inte mycket av läsaren,

är påkostad, professionellt gjord i text, bild och layout, har många anställda, vilket kräver stor upplaga,

är kommersiell,

kostar i allmänhet mycket pengar att starta, vilket innebär ett stort ekonomiskt risktagande,

har stor spridning,

har ej möjlighet att få statsbidrag.

Naturligtvis kan drag av den vänstra kolumnens egenskaper påträffas även hos kulturtidskrifter, liksom en del egenskaper som spaltas i den högra kolumnen kan finnas hos populärtidskrifter.

Av det faktum att populärtidskrifter är större och i vissa avseenden "proffsigare", skall man inte dra slutsatsen att de är "bättre" än kulturtidskrifter. I väsentliga avseenden är det ofta tvärtom.

Kulturtidskriften

vill vara sann, den informerar och diskuterar, och den provocerar och oroar gärna, men gör ofta läsaren glad också,

publicerar vad redaktionen tycker är bra och viktig läsning,

har vilja till djup och vill förmedla grundlig kännedom,

är intellektuell,

förenklar ej,

är allvarlig,

ger exklusiva informationer,

kräver en del av läsaren,

är ej så påkostad, är ej genomgående professionellt gjord, kan göras av en eller ett fåtal personer, vilket inte kräver stor upplaga,

är ideell,

kan startas nästan utan kapital, utan ekonomisk risk,

har jämförelsevis liten spridning,

har möjlighet att få bidrag från Statens kulturråd.

TEOSOFI

är inte en nyuppfunnen livsåskådning. Dess tankar kan spåras ända tillbaka till de första mysterieskolorna.

TEOSOFI har en universell karaktär och dess läror överensstämmer med de stora religionernas djupaste grundtankar.

Den forntida Visdomen
— TEOSOFIN —
läs därom i

TIDSKRIFTEN TEOSOFISKT FORUM

som kommer att innehålla bl a följande artiklar:

- Soltemplet vid Glastonbury
- Den stora uppgiften
- Bakom naturens slöjor
- Stjärnorna och människolivet
- Sökandet efter den förlorade harmonin
- Den nyplatoniska teosofin
- Gnosis enligt Platon
- Ärftlighet och reinkarnation
- Den okände Newton
- Naturlagarna och Visdomens sju ädelstenar
- Den urgamla visdomen i antikens filosofi

Prenumerationsavgift:
45:—/år/4 tidskrifter
Postgiro 25 07 65-5

TEOSOFISKT FORUM
Åvångsgatan 13
253 71 Helsingborg

REIKI Veckoslutskurser i Sthlm och Gtb

- REIKI är en teknik o. konst i inom healing.
- Du kan med REIKI aktivera, rikta o. tillämpa den universella energin för att befördra balansering, healing o. helhet.
- REIKI är ett fullständigt system för självtransformation.

Förfrågn. o. anmäl.::

GUNNA VISTISEN, Sunbeam,
Vallentuna (T-bana, buss).
Tel. 0762-782 59

även enskild konsultation.

Jane Roberts, medium

Jane Roberts var ett amerikanskt transmedium som dog 1984. Hon gav under sin levnad ut tre böcker, och senare har ytterligare två böcker utkommit posthumt, redigerade av hennes man Robert F. Butts. Den sammanlagda upplagan uppges vara över tre miljoner exemplar. Den första boken heter *How to Develop Your ESP* (Hur man utvecklar sin paranormala förmåga) och kom 1966. Den sista boken är *Seth: Dreams and Projection of Consciousness* (Seth: Drömmar och medvetandeförflyttningar) och kom 1987 på förlaget Stillpoint.

Seth är den sekundära personlighet som började framträda, när Jane experimenterade med ouijabord (planchette) och senare framträdde i direkttal då hon gick i trans. Makarna Butts ger en spiritualistisk förklaring till fenomenet. Seth upplyser om många olika ting, t ex hur man botar vissa sjukdomar och hur vissa religiösa myter skall tolkas. De mest fantastiska läroarna som Seth redogör för gäller verklighetens och världens konstruktion. Universum är uppbyggt i många plan (dimensioner). Olika varelser befinner sig på de olika planerna. Seth kan röra sig från ett plan till ett annat och lämna meddelanden. Tiden finns inte. Den bara förefaller göra det för oss på vårt plan.

Psykiatriker, psykologer och parapsykologer är i dag eniga om att

detta slags fenomen är inomsjälsliga och tar sig uttryck i personlighets-splittring. Därvid kan sekundära, teriära o s v personligheter uppträda. Människans psyke är stort, djupt och förmodligen grumligt. Där finns mycket att utforska. Att så inte skett beror till största delen på att resurser fattats. De läror som Seth och andra imaginära vishetsmän "predikar" har inte något med fysiska plan, dimensioner, planeter, världar eller vad man vill kalla det att göra. Det står helt klart för dagens vetenskapsmän.

Rolf Ejvegård

Djurens befrielsefront

Djurens befrielsefront, DBF, startades i Malmö våren 1985. Syftet var att med illegala metoder befria försöksdjur, pälsdjur, vanvårdade och misshandlade djur samt djur som föds upp endast för försök.

DBFs första "aktion" riktades mot Tandläkarhögskolan i Malmö, där hundar (beagles) hölls i fångenskap och användes i försök rörande tandlossning. Tre "aktionsmedlemmar" tog på sig arbetet med planering av ett regelrätt inbrott för att rädda hundarna. De kom ganska lätt in i byggnaden och kunde med hjälp av hundskall lokalisera hundarna. Två hundar fritogs den gången; det var två tiktär med ganska svår tandlossning, hos den ena så svår att en skena

var inopererad. DBF-medlemmarna kunde också konstatera att försöks-hundarnas miljö var under all kritik. De hölls i ett kallt rum, som saknade fri tillgång till vatten och där det inte ens fanns en gammal filt att bädda med, eftersom hundarna absolut inte fick tugga på någonting — bristande tuggmotion betyder tandlossning. Urin och avföring fanns överallt på golvet.

Efter denna första lyckade aktion följde flera, där minkar, hundar och andra djur räddades.

Varför utsätter sig DBFs medlemmar för denna risk att bli föremål för polisingripande och dom "bara" för några djurs skull?

— Jo, därför att djuren i vårt samhälle i praktiken är rättslösa, svarar DBF. De kan utsättas för vilka övergrepp som helst, och som djurvänner kan vi inte längre sitta stilla och åse förtrycket.

DBF ser det som en plikt att frita djur och ge dem deras rättigheter tillbaka.

Adressen till Djurens Befrielsefront är Box 2188, 403 13 Göteborg.

Att veta att man inte vet är det bästa. Att anse sig veta, när man inte vet, är sjukdom.

Lao Tzu

SVENSK
ÖVERSÄTTNING

NU ÄR DEN HÄR!

Fortsatta Studier i Alkemi

Fortsatta Studier i Alkemi

Alkemiska Formler för
Självmästerkap

Saint Germain

Innehåll:

- * Saint Germain's fortsättningskurs i alkemi - tolv budskap från mästare till lärjunge om andlig utveckling
- * Tolvsidig presentation av Saint Germain och hans nio mest kända inkarnationer
- * 40-sidig faktafylld ordlista med esoteriska begrepp och termer - alltifrån "Adept" till "Ärkeängel"

Skicka kupongen till: Summit Lighthouse,
Grävlingsv. 44, 161 37 Bromma - ring 08-25 76 99

JAG BESTÄLLER ... ANTAL EXEMPLAR 4 110:-

Namn _____

Adress _____

Från baksidan på boken:

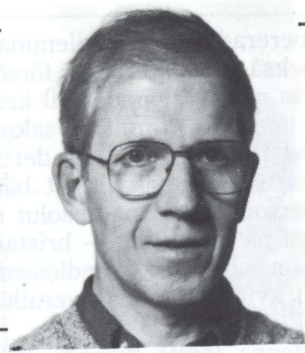
I ett brev till Fredrik II refererade Voltaire till honom som "en man som aldrig dör och som vet allting." Saint Germain är otvivelaktigt en av de mest fascinerande personligheter som är kända från historien.

Denne lysande mästares verksamhet har dokumenterats under mer än ett århundrade (1710 - 1822) vid alla Europas hov. Folken i många länder uppfattade Saint Germain som en medborgare, eftersom han talade tolv språk med samma ledighet som en infödd. Att komponera och improvisera på piano utan noter och spela violin så att det lät som "en hel orkester" var bara några av de bedrifter som demonstrerade det häpnadsväckande snillet hos "Europas Underman".

Att avlägsna fläckarna från kostbara ädelstenar var en enkel uppgift för mästeralkemisten. Inte heller översteg det hans förmåga att förvandla oädlade metaller till guld. Enligt en förtrogen vid Ludvig XV's hov, Madame Pompadour, ägde han ett mirakelelixir som kunde förlänga livet.

Bortsett från det fenomenala, var Saint Germain's mest framträdande drag hans hängivenhet till hela mänsklighetens frihet och upplysning. Denne framstående mästares oavbrutna tjänande av livet kommer att nå erkännande generationer efter generation.

I *Fortsatta Studier i Alkemi* förmedlar Saint Germain de alkemiska formlerna för självmästerkap. Genom att praktiskt använda denna vetenskap kan du stiga till högre medvetandenivåer. Du kan lära dig kontrollera de omständigheter som påverkar dig och din närmaste omgivning.

Filosofi och livsåskådning

Av Gunnar Ståldal

Finns det skäl att tro på olika religiösa utsagor? Endast en kritisk granskning kan avgöra den saken.

En av fördelarna med att lyssna på vad andra säger är att man lär sig en hel del om människors attityder. Nämner jag att jag är lärare i filosofi, får jag ofta höra att det säkert är ett intressant ämne, men att det inte har så mycket med människors vardagsliv att göra. Filosofi uppfattas av många som ett lyxämne, som en vanlig knegare inte behöver tänka på.

Ändå är det ju så att många vardagliga situationer inrymmer filosofiska problem. Antag att jag vill berättiga för en kamrat om en fotbollsmatch eller ett uppträde i Kungsträdgården, som jag bevittnat. Då aktualiseras sådana frågor som: Hur vet jag att min upplevelse av händelseförloppet motsvarar det som faktiskt hände? Kan jag berättiga objektivt, det vill säga utan att låta mina egna känslor förvanska skildringen? Finns det tillräckligt många neutrala ord i språket för att detta skall vara möjligt? Orkar f.ö. någon lyssna om jag talar som en kylig vetenskapsman?

Det sagda är exempel på filosofiska problem som existerar, men som de allra flesta är omedvetna om. (I Alf Ahlbergs bok "Tankelivets frigörelse", som nyligen kommit ut i en ny upplaga, och i Mars Furbergs och Jan Anderssons bok "Språk och påverkan" behandlas mycket instruktivt problem av detta slag.)

En del av mina elever blir så ledsna, när de får höra om dessa problem, att de antingen börjar hata filosofin eller också drar slutsatsen att vi egentligen inte kan veta någonting, eftersom all kunskap bygger på varseblivningar, som är osäkra, och på vår tolkning av dessa. Men så enkelt är det inte. Vi kan veta en hel del, t.ex. att tobaksrökning är skadlig men frisk luft nyttig, att Gustav III sköts till döds på en maskeradbal och att det råder yttrandefrihet i Sverige men inte i Sovjet. Hur vet vi allt detta? Ja, det är en jättefråga, men en bra metod att nå fram till säker kunskap är att kritiskt granska alla aktuella hypoteser, men också att medvetet söka undvika de

vanligaste tankefelen. Dessa är bl.a. *förhastade generaliseringar* (att en finne dragit kniv en gång berättigar inte till slutsatsen att finnar brukar dra kniv), *omvändningsfel* ("om man har lunginflammation, har man hög feber" är inte detsamma som "om man har hög feber, har man lunginflammation"), *tron att "efter detta" alltid betyder "på grund av detta"* (blev jag sjuk dagen efter det jag sett en svart katt springa över vägen, behöver inte min sjukdom ha orsakats av katten), *omotiverad auktoritetstro* (att litteraturprofessorn F. Böök på 30-talet skrev positiva artiklar om läget i Tyskland blev för många — men borde inte ha blivit — ett skäl att se med sympati på nazismen), *felaktiga slutsatser från ursprung till värde* (att den som framkastar ett förslag är nybörjare i företaget eller saknar högre utbildning får inte vara ett skäl att omedelbart förkasta hans förslag, och att någon är ateist/marxist/nazist-/kristen/muslim bör inte vara ett skäl att automatiskt avvisa dennes sakkunskap inom ett område).

Det som här nämnts, är bara några av de vanliga tankefelen. (Läs mer om dem i Alf Ahlbergs bok!) Självt bryter jag säkert ofta mot dem, men jag är alltid tacksam om någon påpekar felen.

Nu kommer frågan: Om jag upptäcker att en medmänniska tänker fel, hur gör jag då? Om det gäller ett räknefel, är saken klar. Säger någon att han har sjuttio kronor i plånboken och meddelar att han tänker gå ut och köpa tio semlor för åtta kronor styck, då är det humant om jag upplyser honom om räknefelet, innan han upptäcker sitt misstag i affären. Men i många andra fall anses det grymt och översittaraktigt att "rätta" människors tankegångar.

Många blir irriterade eller förbitterade, när andra gör gällande att de misstar sig. Självt avslutar jag mig utan tvekan till J.S. Mills en smula omständliga formulering:

"Finns det folk som bestrider en

gångse mening... så låt oss vara tacksamma för det, villigt lyssna till dem och glädja oss åt att det finns någon som gör undan åt oss vad vi eljest med långt större möda på egen hand fått göra, om vi är angelägna om att våra övertygelser skall präglas av kraft och sanning." (John Stuart Mill: Om friheten.)

Schopenhauer uttrycker samma sanning på följande sätt:

"Att befria en människa från en villfarelse är inte att ta ifrån henne något, utan i stället att ge, ty just insikten att någonting är en osanning, är en sanning.

De regler som gäller för ett gott tänkande (utan allvarliga tankefel) kan tillämpas på det mesta — i diskussioner om löntagarfonder, mervärdeskatt och biltullar, och även när vi diskuterar livsåskådningsfrågor. Ja, det kan till och med anses vara särskilt viktigt att de resonemang som leder oss fram till en livsåskådning har en god filosofisk kvalitet, eftersom livsåskådningen har en avgörande betydelse för våra värderingar, ideal, strävanden, vårt sätt att vara.

Om man upptäcker att någon tes inom livsåskådningens område inte är väl grundad, utan istället är en följd av ett eller flera klara tankefel, är det då lämpligt att påpeka detta i samtal samt i muntliga eller skriftliga debatter? Eller är en livssyn något så stort och värdefullt för en människa att man inte bör beröva någon den? Den kanske är hans stöd i livet! Kanske är det så som dr Relling sa att om man tar ifrån Medelsvenssons hans livslögn, så berövar man honom lyckan också. Detta tål att tänka på. Ändå är det min bestämda uppfattning att även livsåskådningar, och detaljer i sådana, bör granskas kritiskt med avsikten att utvärdera om de är hållbara.

Några av kristendomens apologeter har försökt avstyra en kritisk undersökning av den kristna tron genom att göra gällande att det religiösa språket är ett symbolspråk, som beskriver en helt annan verklighet än den som är

given i tid och rum. Därför kan inte religionens satser angripas med filosofiska metoder. (Se t.ex. G. Aulén: "Dramat och symbolerna"!.) Kanske tillägger de att bara de troende förstår symbolerna. Det är möjligt att man bör respektera en dylik ståndpunkt. Men man bör nog fråga: Var slutar symbolerna, och var tar verkligheten vid? Är talet om Jesu underverk symboliskt? Uppgiften att han spatserade på vattnet, är det en symbol för något — i så fall vad? Är Jesu uppståndelse från de döda en symbolisk bild? Det eviga livet, paradiset, helvetet är det bildspråk, som inte skall uppfattas bokstavligen?

När de kristna säger: "Denna text är inspirerad av Gud", bör man då inte fråga: Är det *sant* att den är det, eller rör det sig om ett bildligt tal? Menar man att texten är så förträfflig att man därför kan formulera sig om den i ett bildspråk med denna lydelse?

Dessutom: Religionerna, åtminstone kristendomen, har också en etik. Det kristna budskapet vänder sig till oss med uppmaningar. Är dessa också avfattade på ett symbolspråk, otillgängligt för alla icke-troende? När Jesus uppmanar oss att hugga av en hand, om den inleder oss i frestelse, är det en symbol för någon djup etik, eller skall det uppfattas bokstavligen? Om det här rör sig om ett symbolspråk, hur vet man då vad symbolerna betyder och hur vet man vilka andra uppmaningar som skall tas på orden?

Om man förvandlar den kristna läran till ett system av symboler, för att göra den otillgänglig för förnufts-kritik, då tycks man ställas inför den omöjliga uppgiften att avgöra var den bokstavliga verkligheten i texterna slutar och symbolerna tar vid.

Kristendomens förespråkare menar att vi inte skall granska dess satser kritiskt. Vi skall alltså skämmas för vårt förnuft. På den punkten skiljer de sig markant från företrädare för olika varianter av den humanistiska livssynen, t.ex. platonismen, epikurismen och stoicismen och modernare riktningar som positivismen och utilitarismen. Men det märkliga är att när kristendomens företrädare skall kritisera sekter som ligger "till vänster om" dem själva, då finner de det lämpligt att använda sunda förnuftet. Se sket t ex i Erland Sundströms bok "Villfarelsens vindar och väckelsens ande", där han kritiskt granskar Jehovas vittnen, mormonerna, scientologerna, Moon-sekten, spiritismen m fl riktningar. På sidorna 56—57 citeras — uppenbarligen med Sundströms instämmande — från en intervju tidigare publicerad i Dagen med ett f d Jehovas vittne:

"Jag började också fundera över Vaktornets subjektiva och konstiga bibelutläggningar. Berättelsen om

Noomi och Rut t ex gick ut på att Noomi var en profetisk förebild till den himmelska klassen av Jehovas vittnen i våra dagar och Rut till den jordiska. Likadant var det med Simon och Delila, Ester m.m.

Det behövdes bara litet sunt förnuft, kritisk och objektiv granskning för att förstå att det inte kunde förhålla sig på det sättet." (a.a. s. 57.)

Bravo! vill man utropa. Det är precis det som behövs — lite sunt förnuft, lite kritisk granskning.

Nu frågar jag broder Sundström: Är det tillåtet att utsätta dina egna bibeltolkningar i samma bok för en kritisk granskning? Och får övriga volymer i samma bokserie (Den kristna bokringen) granskas kritiskt, eller är det opassande?

Det är något egendomligt med de kristnas bruk av förnuftet. Ena stunden säger de att vårt förnuft inte är att lita på (det har blivit förmörkat genom syndafallet) andra stunden anser de att vetenskapen praktiskt taget bevisat att bibeln har rätt och att Darwin hade fel och att det minsann har funnits många professorer som trott på Gud.

Hälften av alla kristna tillhör romersk-katolska kyrkan. Den lär bl a att Maria föddes genom obefläckad avel och därför inte drabbats av arvssynd, att Maria aldrig har dött, utan upptagits till himlen samt att påven är ofelbar. Nu undrar jag: Är det opassande att ifrågasätta dessa dogmer? Är det inte det som protestanter har hållit på med i 400 år: att kritisera det katolska dogmsystemet, t ex läran om skärselden, om helgonen och om transsubstantiationen? Jo, katolska kyrkan får nog kritiseras, men vår egen statsreligion den måste kanske undandras kritik?

Kristendomen är bland annat känslor, stämningar, drömmar. Dess texter kan ofta, liksom andra religiösa texter, läsas som "sanningar mot livet". Ingemar Hedenius skrev i "Tro och livsåskådning", s. 205:

"Sanningar mot livet är generella, emedan de vill sammanfatta mycket. Men de är aldrig generella på samma abstrakta sätt som teorier. Sanningen mot livet är en bild av livet, inte en lära om livet, och bilden verifieras, när vi kan känna igen livet däri eller lära oss att göra det — fastän någon vetenskaplig efterprövning inte är möjlig. Den meningsfulla bilden är subjektiv, emedan den måste kunna gripa våra känslor för att ha mening. Ändå kan den vara allmängiltig, uttrycka eller ordna erfarenheter för många människor, gestalta intryck som vi inte kan göra reda för på annat sätt."

Hedenius menade att även kristendomen innehöll "sanningar mot livet" och att dess texter kunde läsas som skönlitteratur och ge djupa upplevel-

ser av livet.

Men: kristendomen är ju inte bara känslor, stämningar, riter, musik, drömmar, tolkningar etc, utan den påstår dessutom att vissa saker faktiskt *existerar* och att vissa märkligheter faktiskt *inträffat*. Så t ex påstår kristendomen att Gud finns och att han är allsmäktig, god och barmhärtig samt att han dömer dem som inte tror på Kristus till eviga helvetesstraff. Hedenius menar — liksom jag — att ett sådant väsen inte kan existera, ty om Gud dömer någon till evig pina, då är han inte kärleksfull.

Vidare påstår kristendomen att Jesus har gått på vattnet, uppväckt döda och själv uppstått från de döda och därefter farit upp till himlen på ett moln. Självfallet finns det ingen

Näckrosen
Bokhandel
specialbokhandel

Psykologi
Filosofi
Mytologi
Astrologi
Alternativ-
Läkekonst
Musik

TEL.

031 /

13 60 85 el. 13 60 20

POSTORDERADRESS:

Box 3022

400 10 Göteborg

ÖPPETTIDER

Vard. 10 - 18

(Månd. 10 - 19)

Lörd. 10 - 14

AFFÄR:

Storgatan 10
Göteborg

större anledning att granska dessa uttalanden om de framställs som sagor eller skrönor av typ Münchhausens berättelser. Men det verkar som om de kristna samfundet menar att dessa påståenden är sanna: Gud är allsmäktig och god och dömande, Jesus var faktiskt död och fick därefter liv igen. Och då är det väl ganska rimligt om förnuftet undrar: Finns det några skäl att tro att dessa påståenden är bokstavligen sanna? Och då kommer man inte ifrån att man måste relatera dem till det vetande man har innan. För man inte göra det, kan man inte ta emot någon information.

Om jag läser i 2 Mos. 14:22 att "Israels barn gick mitt genom havet på torr mark under det att vattnet stod som en mur till höger och till vänster om dem", då vet jag att något är fel, ty så beter sig inte vatten, inte under några omständigheter. Mitt förnuft avvisar alltså denna berättelse i bibeln — liksom det tvingas avvisa andra under som det berättas om i samma bok.

Jag är säker på att de flesta kristna fungerar likadant när de läser berättelser från forntiden eller från främmande kulturer — de relaterar till vad de i övrigt vet om naturen. Det gör också vetenskapsmännen: all datering och all utvärdering av historiska kvarlevor förutsätter att vi antar att de naturlagar som är kända idag också gällde förr. Hedenius skriver på tal om evangeliernas uppståndelseberättelser:

"Skulle dessa berättelser ha ingått i

någon icke kristen urkund från en liknande kulturmiljö och handlat om en annan religionsstiftare än Jesus, så skulle inte bara alla vetenskapsmän utan också alla kristna utan skytten av tvekan ha ansett dem vara typiska legender." (Tro och livsåskådning, s. 66.)

Det kan tilläggas att många kristna apologeter med förtjusning kastar sig över sådana godbitar som boken "Men Bibeln hade rätt" och uppgiften att svepduken i Turin skulle bevisa att Jesus har uppstått. I SOPHIA, organ för filosofi- och psykologilärarnas förening har föförekommit en lång artikel som söker bevisa att Jesus faktiskt har uppstått. Då är det tillåtet att använda förnuftet. Men kommer man till motsatt resultat, då är förnuftet värdelöst!

Summan av kardemumman är denna: den som går ut offentligt med en livsåskådning och försöker bli trodd samt värva anhängare, den får finna sig i att hans åsikter granskas kritiskt. Då duger det inte att komma dragande med idéerna om vetandets begränsning eller förnuftets ynkighet i universum.

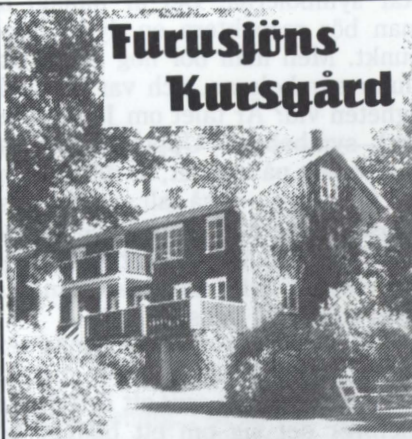
Litteratur

Ahlberg Alf, Tankelivets frigörelse, Samhällsgemenskaps förlag 1986
Andersson, Jan och Furberg, Mats: Språk och påverkan 6:e uppl. Aldus 1974

Hedenius, Ingemar: Tro och livs-

åskådning, Aldus 1958
Hedenius, Ingemar: Tro och vetande, Askild och Kärnekull (Legenda) 1983
Mill, John S.: Om friheten, Natur och Kultur 1984

Furusjöns Kursgård

För Cancer drabbade hjälp till självhjälp

För information, ring eller skriv till:

Furusjöns kursgård
Ånimskog
662 00 Åmål
Telefon 0532/25 338

Samarkand Kursgård

Välkomna till vår kursgård, mitt i Skåne, fridfull atmosfär. Kurser i Kroppsbalansering, massage, Bach Blomstermedel, Martinus Kosmologi, sago-musikkvällar m.m. Naturmedicinsk klinik. Ring eller skriv efter prospekt.

Erik och AnnMarie Erind Styrman sv. 1 243 00 Håbo 0413-25819.

Specialbutik:

FOTABJÄLLET

Laila Nilsson
St. Arödsgatan 11, 442 43 Hisingen Backa
Tel. 031-51 41 13

SLÅ KLACKARNA I TAKET —

— HA DEM INTE PÅ SKORNA!

SKOR FÖR MÄNSKLIGA FÖTTER!

HOROSKOP — ATT VAKNA OCH BLI MEDVETEN!!

att UPPTÄCKA sig själv — och omgivningen
att FÖRSTÅ sig själv — och andra
att ACCEPTERA sig själv — och andra
att få PERSPEKTIV — och helhetssyn
att ARBETA med sig själv — och tolerera olikheter
att UTVECKLA "dolda" förmågor — och bli kreativ

Med hjälp av

ASTROLOGISK KUNSKAP
EMPATI — LIVSERFARENHET
INTUITION

ställer jag ditt INDIVIDUELLA horoskop. Även partnerhoroskop. Ring för vidare information.

BARBRO PARKVALL — 08-81 20 46

Skickas per postförskott

Du får ca 3 timmar tolkning inspelat på kassett!

Eva Jagrell

Lär dig älska
alla ting
stanna i vänskap
framför minsta blomma
samtala i förtroende
med människor och djur
smek varsamt trädets grenar
se i allt
varandets eviga storhet

Ur "Vågor av ömhet" (1977)

De ursprungliga tantriska meditationerna förmedlade av vår tids yogier

Inget kan jämföras med en personlig träning och vägledning för den som verkligen vill lära känna yoga och meditation.

Swami Janakananda är förmodligen den enda i Europasom undervisar i hela den stora Kriya Yoga. Det krävs ett särskilt kunnande och helt speciella villkor för att kunna hålla på med en så djupgående undervisning. Vår internationella kursgård Håå i Småland och lärargruppen möjliggör denna transformerande upplevelse.

Vi har intensiva internatkurser på olika nivåer. Från 10 dagar till 3 månader - en unik tilldragelse inom modern yoga och meditation.

«3-månaders kursen tycks ha en förmånlig psyko-fysiologisk effekt på elevernas autonoma nervsystem och hjärna. Balansen i dessa två viktiga system blev på ett avgörande sätt förbättrad ... mot en generellt bättre avspänning och stabilitet samt mindre ångest och oro hos eleverna vid kursens slut.» (Psykolog E. Hoffmann)

Upplev Yoga Nidra

Ett kassettband som får dig att ligga stilla med slutna ögon - och lyssna!

«Detta band är en hit, om man kan tala om hit inom avspänning.» (A. Thompson, terapeut och New Age bokhandlare i England)

«Bandet är det mest inspirerande jag har hört på länge. Det är ett multidimensionellt konstverk av ett sällan skådat slag.» (Mikael Lamngård, Växthuset Kaprifol, Fjällbacka)

«Efter att ha fört en stressad tillvaro med ett arbete som nästan helt slog sönder min förmåga att leva i nuet, har jag nu åter börjat att glädas åt varje ny dag, att inte i onödan bekymra mig om morgondagen. Jag har åter lärt mig själv att skratta. Jag tycker det är fantastiskt.» (E. Berg, Ludvika)

«Yoga Nidra liknar inget jag har hört tidigare. Den [Swami Janakanandas vägledning] ackompanjeras av dels naturljud, dels musik av den indiske musikern Roop Verma. Bland annat spelas ljudsymboler för de olika chakras, enligt den musiktradition som kallas Nada Yoga. Upplevelsen av en sådan övning bliver naturligtvis individuell. Självt finner jag den helt fascinerande. Jag känner mig upprättad och vitaliserad efter övningen, och tänker fortsätta med den.» (Nils-Olof Jacobsoni Sökaren maj 1985)

Bandet finns på svenska, engelska, danska och tyska. Pris: 110 kr.

SKANDINAVISK YOGA OCH MEDITATIONSSKOLA

Håå Kursgård, 340 13 Hamneda. Tel. 0372 - 55063

Vi har även kvällskurser i Stockholm, Göteborg, Malmö, Helsingborg och i flera städer i Småland och Halland, samt veckoslutskurser i olika delar av landet. Ring gärna och begär broschyrer och ytterligare information på tel. 0372-55063.

Kontakt

Jag är en ganska lång och slank 33-årig kille med förtjänster och brister som söker en tjej med tolerans, humor och värme. Du bör helst bo i Västerbotten eller i närheten därav. Mitt stora intresse är livets mening, att försöka hitta just min väg och göra det som passar just mig, att komma närmare mitt Själv. Bra hjälp har jag haft av biografier, böcker om orientalistisk filosofi, analytisk psykologi m m. Jag står fri från organisationer eller samfund. Jag trivs i goda vänners lag, jag gillar klassisk musik, skön konst och en god bok. Jag röker inte och är för det mesta vegetarian. Skriv en rad, gärna med foto, till "Västerbotten", Sökaren f.v.b.

Stödföreningen för Djupterapi
Box 7060 20042 Malmö

DJUPTERAPIN

söker inte mentalsjukdomarnas orsak i människans kemi utan i hennes livserfarenhet.

Gå med i Stödföreningen för Djupterapi!

Medlemsavgift 150:-

Informationspaket 10:-

Pg 495 11 33-0 Bg 585-5119

Tel. 040-846 91 tisdag 19-20

Drömtelepati

Boken *Dream Telepathy* av Montague Ullman, Stanley Krippner och Alan Vaughan har länge betraktats som en parapsykologisk klassiker. Den kom ut 1973 och räknades omedelbart till de cirka halvdussinet bästa parapsykologiska böckerna. Eftersom ingen av de övriga klassikerna, såsom Myers *Human Personality*, Rhines *Extrasensory Perception After Sixty Years* och Wolmans *Handbook of Parapsychology*, finns på svenska, är det bra att *Dream Telepathy* nu har översatts (av Rolf Ejvegård). Den heter på svenska *Drömtelepati* och kom 1986 på förlaget Natur och Kultur.

Drömtelepati är en saklig och spännande bok, och det är en av dess förtjänster att den har skrivits av en psykiater och en psykolog i samarbete med en journalist, som har sett till att forskningsrönen presenterats på ett lättläst och begripligt sätt.

Psykiatern Montague Ullman är välkänd i Sverige från många besök här. Han har blivit mycket uppskattad för sina "drömgrupper", där man använder drömmar i terapeutiskt syfte. Psykologen Stanley Krippner har också varit i Sverige flera gånger.

Boken dokumenterar den serie undersökningar som i slutet av 1960-talet utfördes vid Maimonides drömforskningslaboratorium i New York med syftet att ta reda på om drömtillståndet är speciellt känsligt för telepati. Den metod som användes blev något av en banbrytare inom parapsykologin däri att forskarna på ett genialt sätt lyckades förena en objektiv registrering av när drömperioderna ägde rum hos en försöksperson (genom mätningar av ögonrörelser och hjärnvågor — så att de kunde väcka försökspersonen omedelbart efter varje dröm och få en "drömberättelse") med en enkel teknik för att telepatiskt påverka drömmarnas innehåll. Tekniken innebar att en sändare

i ett rum tittade på en genom slumpen utvald konstbild, oftast med känsloladdat innehåll, och försökte överföra denna till en mottagare i ett annat rum. Det gick sedan att utvärdera hur väl försöken hade lyckats genom att oberoende bedömare fick försöka att para ihop ett antal konstbilder med en rad drömberättelser — om telepatiförsöket hade lyckats, kunde de para ihop rätt bild med rätt dröm. Tekniken kallas "blind matching" och har blivit standard inom parapsykologin.

Efter en serie häpnadsväckande framgångar kunde tekniken vidareutvecklas så att konstbilden byttes ut mot "audiovisuellt sensoriskt bombardemang" (ljus- och ljud effekter). Idén var att bildinnehållet skulle kunna överföras till och inlemmas i försökspersonens dröm. Framgångsrika försök gjordes med kortare och längre avstånd, med både telepati och prekognition (där sändaren fick se bilder han skulle sända *dagen efter* den aktuella drömmen) och med både grupper och enskilda individer. Ett av de mest uppmärksammade experimenten gjordes med hjälp av rockgruppen "The Grateful Dead" som anlätade sin publik vid en konsert som sändare.

Hur ser vi på dessa rön idag, femton år senare? Den svenska utgåvan innehåller tre sidor, där författarna sammanfattar den senare forskningen inom området. De ger en dystert bild: andra forskare har haft svårigheter att upprepa de ursprungliga rönen. I början av 70-talet fanns det stora förhoppningar om att drömtillståndet skulle visa sig vara så känsligt för telepatisk påverkan att man skulle kunna få ett upprepbar experiment. Ullman, Krippner och Honorton lyckades väcka intresse hos andra, etablerade, drömforskare. Några s k interlaboratorie-forskningsprojekt sattes igång — men tyvärr utan positiva resultat. Fastän det är sant att den senare forskningen inte gett entydigt negativa resultat, är det ändå uppenbart att drömtillståndet inte är någon genövä till paranormala fenomen. 1972 bidrog amerikanska *National Institute for Mental Health* med ett anslag till vidare drömtelepatiforskning vid Maimonides. Men resultatet blev negativt, och laboratoriets verksamhet upphörde. Krippner flyttade till Kalifornien, där han nu arbetar med framför allt humanistisk psykologi, och Ullman pensionerades. Av det ursprungliga forskningslaget är det endast Charles Honorton som fortfarande är verksam inom området. Han leder ett forskningslag i Princeton-området, som fortsätter jakten på ett upprepbar experiment.

Författarna berättar att de bästa resultaten erhöles i de s k skymningstillstånden mellan vakenhet och sömn, och det är just med de tillstånden som parapsykologer nu arbetar vidare med hjälp av den s k ganzfeldtekniken (en metod med avskärmning av normala ljus- och ljudintryck så att försökspersonen får en enformig ljus- och ljudstimulans) som Honorton kan göra anspråk på att ha infört. Här används samma metod som inom drömtelepatiforskningsgruppen, nämligen att en sändare försöker påverka en försöks-

persons mentala bilder så att denne uppfångar intryck av en viss målbild. Vid Parapsykologiska sällskapet konferens i Boston 1985 rapporterade Honorton om den senaste utvecklingen av denna teknik, som nu innebär att hela experimentet styrs genom dataprogrammering och genom att man vänder känslloframkallande videoavsnitt som målbilder och automatiskt registrerar alla moment i experimentet. Proceduren anses så fuskssäker och felfri att till och med Ray Hyman, en välkänd kritiker av parapsykologin, lovordar den i *A Skeptics Handbook of Parapsychology* (red. Paul Kurtz). Det är dock för tidigt att säga om ganzfeldtekniken kommer att ge parapsykologin ett upprepbar experiment med positivt resultat.

När nu drömtelepatiforskningen inte har gett oss ett upprepbar experiment, hur kan då de enorma framgångarna i början förklaras? Experimenten vid Maimonides har klarat kritikernas granskning och hör till de bästa inom den parapsykologiska forskningen. Mark Hansel, som inte brukar tveka inför de mest långsökt bortförklaringar till positiva resultat inom parapsykologin, har inte mer att komma med än att klaga över att försök av andra forskare att upprepa resultaten i allmänhet har misslyckats. Han tolkar detta så att andra forskares experiment haft bättre säkerhet mot felkällor än dem vid Maimonides, som måste ha varit slarvigt utförda. Men jag misstänker att förklaringen till de skilda resultaten i stället ligger i den stämning av entusiasm som skapas när parapsykologisk forskning går in på ett nytt och lovande område. De flesta experimenten med drömtelepati utfördes under 60-talet, då det fanns ett stort intresse för s k förändrade medvetandetillstånd och paranormala fenomen — och man erhöi slående resultat med tre eller fyra speciellt utvalda försökspersoner. Det är inte svårt att förstå att en speciell, förväntansfull stämning kan ha byggts upp, en stämning som det kan vara svårt att senare upprepa.

Jag träffade Montague Ullman så sent som i våras, och det är intressant att se att han är relativt blygsam i sina uttalanden om drömtelepatiforskningsresultat inför stora allmänheten.

Till sist skall sägas att boken "Drömtelepati" är försedd med två förord. Det första har skrivits av en av Amerikas främsta psykologer, den nu döde Gardner Murphy, som faktiskt inspirerade drömtelepatiforskningen och även medverkade till att den kom igång. Det andra är en välskriven, översiktlig orientering om forskningsområdet, gjord av översättaren Rolf Ejvegård. Den enda invändningen som kan riktas mot den svenska utgåvan är att den saknar tre av de kapitel och de appendix (inklusive rådata) som finns i den amerikanska utgåvan. Några referenser har också kommit i oordning. Boken har dock stort värde som belägg för att paranormala fenomen finns, och den borde läsas av alla som har ett seriöst intresse för den gåtfulla parapsykologin.

Adrian Parker

Bente Müller.

Genom ljusmuren

Bente Müller är en 43-årig norska. För åtta år sedan satt hon på en begraving. Den som begravdes var Dag, en ung murare som var med i det arbetslag som restaurerade hennes hus. Han hade omkommit i en olycka. Hon kände sig djupt gripen av hans död, fast hon inte kände honom personligt.

Mitt under begravningsceremonin hände det, berättar hon: "Mellom kisten och Kristus-skikkelsen över altaret ser jag plutselig en glödande ildkule, en sitrende lysflom som jeg umiddelbart oppfatter vet alt, men ikke kan tale. I dyp smerte trygler den om hjelp til noe livsviktig."

Hon upplevde också att hennes medvetande på något sätt utvidgades, och hon kände sig uppfylld av "et kolossalt indre trykk". Hon visste att hon hade fått ett uppdrag, men inte vari det bestod. "Det var umulig o skyve det fra meg, umulig å si nei... jeg avla ed inni meg på at jeg ville gjøre det som sto i min makt for å hjelpe. Etter det solgte jeg bilen, sa opp jobben og ventet."

Efter någon tid kom eldkulan tillbaka, "og nå hadde den en utvidet identitet. Den ga også et feminint intrykk, og hva mer var, den kunne tale! Jeg fikk følgende merkelige beskjed: 'Du skal skrive en bok. Boken er et barn. Oppdraget medfører livsfare. Era.'"

Under sju års tid fick Bente "undervisning" av den intelligens hon kallar Era. Kommunikationen skedde dels på vanligt språk, men också bildmässigt och med

Man behöver aldrig avundas någon, ty denne har, jämte de gode gåvor man ønsker sig själv, alltid andra, som man inte skulle vilja ha.

Jakob Billström

vad hon kallar "begrepsdannende metaforer", en sorts "urspråk". Resultatet blev en bok, som kom ut i Norge hösten 1986 och som har väckt mycket stor uppmärksamhet där.

Den heter *Gjennom lysmuren*, är utgiven på Dreyers förlag (Arbiensgate 7, N-0253 Oslo 2) och har 144 sidor. Den är skriven på "rytmisk prosa". Hon medger själv att boken är ojämn. Det har att göra med att hon ibland inte klart kunde tolka de bilder och begrepp hon fick del av. Bitvis kan texten te sig något torrt föreläsande, men den har partier med svindlande visionära bilder av mycket stark intensitet — i varje fall talar de starkt till mig. — Hon har själv illustrerat med teckningar och diagram, delvis ganska sällsamma.

Det är en mycket märklig text, skriven av en "kulturell och vitenskapelig analfabet", som hon beskriver sig själv. Den målar upp ett kosmiskt drama som börjar med det förlorade paradiset, klyvningen av enheten till manligt och kvinnligt. Det är en mycket feministisk text, men den handlar i första hand inte om materiella eller sociala problem utan om medvetandet. Det manliga fyrkantiga sättet att tänka måste kompletteras med det kvinnliga runda, menar hon. I texten talar kvinnliga arketyper: Era (Eros kvinnliga motpol), Lilith (Adams första hustru), Eva, Maria och Skorpionkvinnan. Den riktar sig till den manliga arketyper:

*Ta imot Ordet
jeg bringer deg, Adam
Ta imot serumet
jeg melket
av Dødens favn*

*Ta imot
barnet som steg
av mine lenders ild*

Ta imot Smertens Frukt

*Vakrere gave
har du aldri vært skjenket
av noen kvinde*

Texten tar inte bara upp konflikten mellan manligt och kvinnligt medvetande. Den diskuterar både atomernas byggnad och kosmologi, hur föreställningen om en begränsad ljushastighet ("lysmuren") begränsar tanken:

*Enkelte ganger påføres mennesketanken
et kort glimt av uendelig hastighet*

Den "ser Lyset"

*Den skapende Ur-energi
bryter selv Lysmuren
och blotter seg for menneske-tanken
for å vise den veien hjem*

*Den som har opplevd
et slikt øyeblikk,
har sett Uendeligheten...*

*For å oppdage Uendeligheten
må mennesket bryte Lysmuren*

*Ikke med Kroppen
men med Tanken
og siden med Ordet*

Till sist förenas alla motsatser, manligt och kvinnligt går upp i en högre enhet:

*For det står skrevet
i våre øynes lys
at vi skal få røre ved
gledens fullbyrdelse*

*fordi vi er bærere
av Uendelighetens
dimensjon*

Det är en högst läsvärd text, oavsett hur den har kommit till. Boken har ett förord av professor Georg Hygen, som i många år varit ordförande i det norska parapsykologiska sällskapet. Han menar att Bente Müller skrev "ord og begreper hun ikke kjente og tanker hun aldri hadde tenkt". Men det kan man ju inte veta något om. Ingen kan veta vad som finns lagrat i "det omedvetna" och hur materialet har kommit dit. Men texten behöver inga sådana förklaringar, den kan stå för sig själv.

Boken har i Norge kommit ut i tre upplagor och har gjort Bente Müller till en offentligt person. Hon är eftersökt som föreläsare. Vid ett möte nyligen i Forum 2000, den norska motsvarigheten till "Nytänkarna" i Stockholm, kom 1700 personer för att lyssna till henne. Boken innehåller också synpunkter på Kristi mission, så hon har fått finna sig i att bli stämplad som "häxa" från prästerligt håll. Uppenbarligen är det sprängstoff i hennes bok. Den tycks kunna engagera kvinnliga läsare djupt, så jag bad en mig närstående kvinna ge några synpunkter på boken. Så här sa hon:

"Första gången läste jag den faktamäsigt, försökte förstå, och det gjorde jag inte alltid. Andra gången läste jag mer meditativt. Då var det som en helt annan bok. Den fungerar som en 'poetisk thriller'. Den framhåller det som är jordens räddning, det kvinnliga tänkandet i betydelsen det närande, vårdande tänkandet. Den vänder sig alltså mot patriarkatet, men inte som en kamp mellan könen utan inom varje människa. Jag fick kontakt med mystiken inom mig, med ur-jaget, ur-modern. Den gav mig styrka och hopp."

Jag vet inte om boken kommer ut på svenska — ett av våra största förlag har i varje fall tackat nej. Men jag hoppas citaten har visat att det går alldeles utmärkt att läsa den på norska. En liten norsk-svensk ordlista finns säkert på biblioteket för den som vill; den behöver troligen bara användas några få gånger. Det är ju synd och skam att norska böcker alls ska behöva översättas. Det är mest ovanan som gör att vi kan tycka det är svårt att läsa norska — så ett utmärkt tillfälle att bryta den ovanan och vidga sina språkliga horisonter är att läsa "Gjennom lysmuren". Vidgade tankehorisonter får man på köpet!

Nils-Olof Jacobson

Schauberger-Sangopadra vattenvirvlar. Ger en bra virvel som återställer vattnets egenskaper som källvatten.

P50. Även kolfiler finns, tar bort dålig smak och lukt ur vatten.

SALDOMREY
Stav Nybro
640 31 Mellösa

"SUNRISE"

är en Engelskspråkig tidskrift från
TEOSOFISKA SAMFUNDET —
PASADENA

Pris 60:— för 6 nr/år. Skriv gärna och begär ett gratis ex. till Anne Eek, Eriksbergsgatan 18, 114 30 Stockholm.

Roman om svensk tefatssekt

Det är en mycket speciell psykologisk upplevelse att vara med i en bisarr sekt för att plötsligt vakna upp och inse att det man så innerligt trott på och sysslat med är idel orimligheter och livsfientligt nonsens. Inte alla klarar omställningen. Resultatet blir lätt en kris och kanske också en tillfällig psykos.

Åren 1970-72 var jag knuten till tefatssektens Intergalaktiska Federationen (IGF) i Stockholm under ledning av Sten Lindgren och Bjarne Håkansson. Som entusiastisk, lättledad tonåring accepterade jag och levde fullständigt i den mytvärld av rymdbröder från Venus och tefatskonakter som IGF representerade. Uppvaknandet 1973 var både känslomässigt och intellektuellt smärtsamt.

Det gav mig därför en intensiv närvarokänsla att läsa romanen "Uppståndelsen från tefatssekten" av Anders Dahl (Författares Bokmaskin 1987). Åren 1968-69 var han medlem i IGF men klarade sedan inte omställningen till vardagsverkligheten utan togs på egen begäran under en tid in på en psykiatrisk klinik. Hur det kändes att leva i IGF:s slutna sektvärld för att till sist trasas sönder inombords skildrar författaren mycket suggestivt i sin delvis självbiografiska roman. Tidigare har han publicerat en diktsamling, "Tandsjöborgs liftning på Mars" (Författares Bokmaskin 1977).

De inblandade personerna går i romanen under pseudonymer men är lätta att känna igen för den som varit med i sekten. Intergalaktiska Federationen (IGF) har blivit Trans Galactic Communication (TGC), Sten Lindgren kallas i boken Stefan Bergstedt och Bjarne Håkansson har fått namnet Lars Skog. Författarjaget kallas Fredrik Falkenstedt. Dessutom skymtar en del andra personligheter inom tefatsrörelsen, t ex Anthony Brook under namnet Stanley Wood.

"Uppståndelsen från tefatssekten" speglar träffsäkert tidsandan i Sverige under det sena sextioalet, sett ur ett tonårsperspektiv: proteströrelserna, popmusiken, Vietnamkriget och det nymornade intresset för okultism och orientaliska frälsningsläror.

På en spiritistisk seans en vårdag 1968 träffar den då 18-åriga Fredrik för första gången Stefan Bergstedt och Lars Skog. Han blir helt fascinerad av alla berättelser om rymdmänniskor och flygande tefat och är snart en självskriven medlem av TGC. Plötsligt har livet fått en mening för den neurotiske och ensamme tonåringen; han ingår i en hisnande, fantastisk plan för planeten jorden.

IGF — som är förebilden till romanens TGC — hämtade sina idéer huvudsakligen från tre amerikanska UFO-kontaktpersoner: George Adamski, Howard Menger och George Hunt Williamson. — Stefan och Lars inviger den nye medlemmen i tefatslärans allra innersta hemligheter, en mytvärld full av neologismer och tankar från "rymdbröderna", förmedlade av deras kontaktmän på jorden. Tp = telepati, neg-bröder = negativa rymdmänniskor från Orions stjärnbild, inkas = människor inkarnerade på jorden från andra planeter, MLB = mental ljudbärvåg från brödernas skepp för att väcka inkas till medvetande om sin utomjordiska härkomst, CBH = Cosmic Brother Hood, det kosmiska brödraskapet etc, etc.

Alla i TGC är inkas som styrts samman av bröderna för att rädda jorden i ett krisskede. Stefan kommer från Saturnus, Lars hette Bartel i ett tidigare liv och var lärare på Venus. Fredrik själv kommer snart på att Jupiter är hans hemplanet. Från vardagsproblem och skolarbete flyr han totalt in i rymdbrödernas underbara värld där allting är svart/vitt och där handlinger styrs antingen av positiva eller negativa rymdmänniskor. Hemlighetsmakeriet och paranoia är närmast total i tefatssektens pseudovärld.

I bästa nygnostiska anda gäller det nu för Fredrik att leva "andligt" — ingen popmusik, inget kött och ingen alkohol, inga svarta eller röda kläder, ingen sex (näja, nästan ingen sex) o s v. Det gäller att som inkarnerad och högt utvecklad rymdmänniska rena sig från alla negativa jordiska vibrationer. I stället för Rolling Stones blir det den enfaldiga och monotona pianomusiken Song of Saturn av Howard Menger.

Den yttre tonårsverkligheten med Beatles, Rolling Stones, proteströrelser o s v försvinner totalt för Fredrik. Det enda viktiga är att dag och natt ständigt arbeta för rymdbröderna och deras planer med jorden. Att hoppa av är otänkbart. Då har man svikit sitt livsarbete som inkarnerad rymdmänniska och får inte åka hem igen efter avslutad jordevandring.

Pressen blir outhärdlig för den unge Fredrik, skolarbetet faller och han sluter sig mer och mer inom sig själv. När föräldrarna griper in och hotar polisanmäla

TGC blir Fredrik utesluten ur sekten. Han lyckas inte befria sig från TGC:s idévärld, och med svåra tvångstankar går han så slutligen sakta men säkert in i en psykos. Den börjar med den fasansfulla insikten att han som rymdmänniska bara med sin tanke kan styra osynliga krafter till att göra allt möjligt ont och skadligt mot andra människor. Fredrik blir full av ångest och rädsla för minsta negativa tanke. Och han har ingen att prata med. Han kan ju inte förråda rymdbrödernas planer. Utvägen blir nervtabletter för att lugna de värsta känslostormarna. Slutligen läggs han på egen begäran in på en psykiatrisk klinik under ett halvår.

Han letar febrilt efter ett skäl att komma ifrån alla tvångstankar att hålla på med bröderna och tefaten. Till slut kommer han på en lösning som leder till en formlig uppståndelse från de döda och frihet från tefatssektens alla föreställningar. Brödernas kosmiska filosofi är naturligtvis alldeles för andlig för att predikas för mänskligheten som inte är redo, resonerar han. Att sprida tefatsläran blir därför bara destruktivt. Med den insikten blir Fredrik äntligen fri från allt oresonligt tvång att hålla på med tefaten.

Med tiden börjar han så istället att försöka analysera vad som hänt honom under de "förlorade åren". Nu slänger han sig, som motreaktion, med livfull intensitet in i popmusik, action- och skräckfilmer. Han börjar också skriva ner alla plågsamma minnen från tefatstiden.

Författaren kallar TGC för en "religiös science fiction Baader Meinhofliga". Deltagandet i tefatssekten var ett slags tonsuppror mot en strikt borgerlig tillvaro. Men också en flykt in i en, på ett annat sätt, trygg och inrutad värld med en fadersfigur och guru — Stefan Bergstedt. Andligheten var bara ett uttryck för rädslan att vara fri, rädslan för känslor, aggressivitet, sexualitet, konflikter.

Över huvud taget är romanen en rejäl spark i baken åt alla nyandliga/new age-sekter med sitt förföringssyndrom — tänka positivt, känna positivt, vara fin och "andlig". Eller som författaren uttrycker sin befrielse att äntligen åter få lyssna på Rolling Stones: "Jag älskade deras råa, aggressiva, dansande, karnevalsartade drift med medelklassens käraste postulat. Dessa låtar, Satisfaction, Get of my cloud, 19th nervous breakdown, Time is on my side, Paint it black m fl, som var som oxfile i rödvinsås och en sensuell kvinnas leende tonsatt."

Håkan Blomqvist

Psyko-fantasi eller verklighet?

Örjan Björkhem är välkänd för Sökarens läsare. Han har i denna tidning liksom i Allers med flera tidningar och i böcker berättat om allehanda märkliga fenomen i utkanterna av det mänskliga vetandet. Hans tidigare böcker handlar om människor med mystisk-religiösa upplevelser,

om allehanda märkliga händelser av möjligen paranormal art, om skolmedicin och naturmedicin. Det har varit journalistiskt drivna skildringar, men också resultat av hans studier i religionspsykologi.

Nu har Örjan debuterat som romanförfattare. Boken heter *Djävulen mobiliserar* (Wiken, 297 sidor). Den har en ytterst invecklad intrig, som här inte ska avslöjas. Vare nog sagt att berättelsen börjar med att Simon, svensk journalist och stadgad familjefar, på ett hotell kontaktas av en ung vacker kvinna som visar sig vara förrymd från en psykklinik. Hon berättar om säregna visionära upplevelser, och när de skiljs efter en intensiv och för Simon helt överrumplande kärleksnatt, lämnar hon kvar sin väska, som visar sig innehålla ett hundratal indiska antika guldmynt i skick som nya. Därmed har Simon fått ett uppdrag vars storpolitiska innehåll han ännu inte vet. Det för honom till Indien, jagad av både CIA och KGB.

Handlingen är späckad med alla tänkbara och några näst intill otänkbara paranormala fenomen: telepati, levitation, psykokinesi i kolossalformat, bilokation, (de)materialisering, död och återuppståndelse. Alltsammans verkar ändå självklart höra hemma i den miljö av indisk mystik där Simon rör sig tillsammans med sina gåtfulla indiska vänner och en jättelik snöleopard. Örjan är uppenbarligen fascinerad av den indiska religiositetens myter och månghundraåriga riter. Det är religionen snarare än parapsykologin som är bokens huvudtema. Det vävs in i en thrillerbetonad handling där spänningen hålls vid liv ända till det visionära slutet. Personskildringen är inte särskilt nyanserad men lokalfärgen är suggestiv. Scenerna växlar hela tiden — boken väntar bara på att bli filmad...

Jag vet inte vilken genre berättelsen ska hänföras till; den är ingen vanlig äventyrsbok eller "action-thriller". Psyko-thriller kanske? I varje fall tycker jag det är en riktigt mysigt spännande berättelse som jag gärna har ägnat några kvällsstunder.

Boken är komponerad som "kinesiska askar" inuti varandra. En ask är ledorden för varje kapitel, som anges vara citat ur boken "The Mystic Coin" av en R.P. Berry. Denna bok skildrar sägnen om den gamla skatten som Simon på ett så märkligt sätt kommer i besittning av. R.P. Berry har också en viktig roll i handlingen.

En annan ask är förordet, där Örjan vill få läsaren att tro att det inte är han själv som har hittat på alltsammans. I stället, påstår han, fann han i ett tempel i Nepal en konsumkasse innehållande anonyma anteckningsböcker och kassettband, som visade sig vara en utförlig skildring av romanens händelseförlopp. Det är lite för bra för att vara sant, och motsägs också av förlagstexten på omslaget — tråkigt nog. Men egentligen är det ju en större förtjänst att ha skrivit boken helt och hållet själv än att ha bearbetat ett upphittat material, om det så kommer från ett tempel i Nepal.

Nils-Olof Jacobson

Bokrevy

Ur Bokrevy nr 3, 1987

Bokrecensioner återgivna med tillåtelse av tidskriften Bokrevy, Bibliotekstjänst, Box 1706, 221 01 Lund.

Hamilton, Ulla. Jordpuls — fädernas gåtfulla kraft. Av Ulla och John Hamilton. Karlstedts bokhandel. 174 s. Ill. litt.

BN 1239893-02

Leys, ett slags raka linjer som förenar allehanda fornminnen och naturformationer med varandra och åstadkommer diverse fenomen, hör till de brittiska amatörarkeologernas favoritobjekt. Här hos oss har Leys varit nästan helt okända, men här berättar nu ett par svenska amatörer om sina undersökningar av såväl dessa som de supponerade jordströmmar som här kallas jordpulser och löper fram ungefär överallt på vår planet. Enligt paret Hamilton måste jordpulser ha varit kända för våra förfäder, som utnyttjade dem på allehanda sätt, och borde kunna användas av oss också, när vi väl lärt oss hur de fungerar. Paret Hamilton har med pendel och pekare kartlagt massor av sådana pulser och tror obetingat på deras existens. Och även om man har svårt att dela deras övertygelse, har de i varje fall åstadkommit en riktigt fantasieggande bok, som därtill är mycket fint formgiven.

Roland Adlerberth

Swedenborg, Emanuel. Om himlen och dess under och om helvetet, enligt vad jag hört och sett. Utg. av Skandinaviska Swedenborgssällskapet. Proprius. Övers. fr. lat. av Björn A. H. Boyesen. Orig:s titel: De caelo et ejus mirabiles et de inferno ex auditis et visis. 640 s.

BN 1209698-CE

I likhet med Arcana Caelestia, till vilken mängder av parallellställda uppräknas, är detta en svensk Divina commedia. Swedenborg skildrar noggrant och livfullt himmelens och helvetets olika avdelningar, och genom samtal med andar har han fått reda på hur deras tillvaro ter sig och vad de anser om de jordiska kyrkornas teologi. Samtidigt påpekar han att allt detta är symboliskt menat. Tid och rum existerar inte i den andra världen, endast "motsvarigheter". En huvudtanke är att de osaliga inte är dömda av Gud utan flyr till helvetet emedan de inte kan utärda hans nåderika kärlek. Plågorna tillfogar de varandra själva. Swedenborg upprepar sig ofta, och han pendlar ofta mellan poetiskt djupsinne och groteskeri. Man behöver inte vara troende "swedenborgare" för att finna boken läsvärd. Insiktsfull översättning och ett omfattande ämnesregister förhöjer dess värde. *Hans Nystedt*

THE FRANZ BARDON FOUNDATION is a Nonprofit Educational Cooperative dedicated to propagating Hermetic knowledge. Inquiries welcome. P.O. Box 4869, Denver, Colorado 80204 U.S.A.

Griffiths, Bede. Äktenskapet mellan öst och väst. Åsak. Övers. fr. eng. av Christel Eklöf och Björn Sahlin. Orig:s titel: The marriage of east and west. 192 s.

BN 1245704-7F

Det är mycket glädjande att denna utomordentligt intressanta och tankeväckande bok nu föreligger på god svenska. Förf är engelsk benediktinmunk, född 1906, sedan 1955 bosatt i Indien. Det "äktenskap mellan öst och väst" som han förespråkar gäller en förening, utan sammanblandning, på flera områden, såsom av västerländsk rationalism och österländsk intuition och av judisk-kristen religion och hinduism. Ingen religion sitter inne med den slutgiltiga sanningen. Alla dogmer och institutioner pekar bortom sig själva mot mysteriet. Om inte religionernas ord fyller sin uppgift att peka bortom sig själva, blir de falska, och det har de ofta blivit. Denna bok måste läsas långsamt, eftertänksamt, helst flera gånger. Om den blir läst på det sättet kan den ge nytt liv åt västerländsk teologi och religionsvetenskap. *Sten Rodhe*

Satsvarupa Dasa. Praphupäda. Människan, helgonet, hans liv, hans arv. Bhaktivedanta Book Trust. Övers. fr. eng. av Mats Olausson och Magnus Andersson. Orig:s titel: Praphupäda — he built a house in which the whole world can live. 345 s. Ill.

BN 1237041-9B

Hare Krishna-rörelsen har länge okonventionellt marknadsfört viktigt indisk/hinduisk litteratur. Vederhäftighet har präglat utgåvorna, och översättningarna till engelska har varit goda. Mannen bakom allt detta är Prabhupäda, f 1896 i Calcutta. Boken beskriver honom ömsint och undergivet. Prabhupäda skildras med drag som fascinerar både indiskt skolade människor och västerlänningar. Hans inspirerande insatser med förlängning i Hare-Krishna-rörelsen är av stor religionshistorisk och mänsklig betydelse i en krympande värld. Boken är rörelsens vittnesbörd men ändå vederhäftig. Illustrationer, uttalsvägledning, ordförklaringar underlättar detta möte med en ännu främmande kultur i gestalt av en stor indisk andlig lärare. *Jan Ergardt*

Bronsberg, Barbro. Bränn inte ut dig! Av Barbro Bronsberg och Nina Vestlund. Forum. 192 s.

BN 1240229-01

Ämnet utbrändhet betraktas här med svenska ögon och i svenskt sammanhang. Författarna definierar begreppet och de olika stadierna men utvidgar berörda grupper till inte bara människovårdande yrken, utan också till exempelvis lärare, journalister, tandläkare osv. Utbrändhet har enligt författarna inte enbart sin grund i arbetssituationen, utan också i personlighet, privatliv, tidigt ställda krav på individen. Huvuddelen av boken tar upp olika övningar i att bli säga nej, bejaka fritiden, hämta kraft ur inre, omed-

vetna källor och att visa sin kropp och sitt jag respekt. Ämnet är inte längre nytt, men bokens styrka är att författarna har flyttat över syndromet till europeiska förhållanden. Språket är lättillgängligt, om än emellanåt en smula hurtfriskt.

Lena Condelius

Lerède, Jean. Suggestopedi. Stiftelsen Pedagogisk utveckling. Övers fr. fra. av Marianne Fredin Carrera. Orig:s titel: La suggestopédie. 100 s. Litt.

Doa BN 1240884-18

Suggestopedi är en pedagogisk riktning som uppstått i Bulgarien, och som går ut på att med hjälp av suggestiva tekniker påskynda inlärningsprocessen. Hittills har den mest kommit till användning vid läsinläring i Bulgarien och på språkkurser för vuxna i väst. Tekniken bygger på föreställningen om att människan har dolda krafter som kan utnyttjas i avslappnat tillstånd. Suggestopedin använder sig av musik och andra konstnärliga medel. Förf är en fransk suggestoped, som startat ett institut för metoden i Canada. Hans övertygelse om suggestopedins förträfflighet blir redan tidigt i boken påfrestande med en framställning som är mera suggestiv än pedagogisk. Termer och slogan väller över läsaren. Långa och otympliga satskonstruktioner förekommer. Den i suggestopedi obehövande läsaren blir inte mycket klokare efter läsningen av den här boken.

Anders Blivik

Lindbohm, Dénis. Droppar av dis och eld. Psi-Cirkeln. 120 s.

Dop BN 1237384-C4

Mångskrivande Dénis Lindbohms senaste bok är ännu en "parapsykologisk självbiografi", en bok om hans egen barndom i 7-9-årsåldern. Han var ett brådmodigt barn som grubblade över livsgåtorna och annat på ett ganska avancerat filosofiskt plan. Allt utgår från Lindbohms speciella situation — han bär på minnen och brottstycken av olika reinkarnationer i fjärran i

både tiden och rummet. Det rör sig alltså om en barndomsskildring, men med ett mycket speciellt barn i huvudrollen. Följaktligen accepterar man i denna speciella referensram också de märkligare inslagen, t ex när pojken Dénis skapade ett eget språk med alfabet och allt och hans diskussioner av Guds jagmedvetande. Själv finner jag både boken och dess huvudperson mycket intressant, och skildringen av hans förhållande till sin mor är mycket fin, men jag förstår att boken kan vara svårsmält för en materialist. Och titeln ligger för nära Eyvind Johnson.

Roland Adlerberth

Parker, Julia. Drömmar. Hur man minns dem. Hur man tolkar dem. Hur man drar nytta av dem. Av Julia och Derek Parker. Informationsförl. Övers. fr. eng. av Björn Linné. Orig:s titel: Dreaming. 224 s. Ill. litt. reg.

Doe BN 1232663-37

Det verkar djärvt att ge ut ett drömllexikon i en tid då drömforskningen håller sig med sömnlaboratorier och elektriska hjärnvågskurvor. Men författarparet Parker har lyckats skriva en mycket gedigen bok om drömforskning, drömteorier och t o m om vad drömmar eventuellt betyder. I en layoutmässigt påkostad och rikt illustrerad bok berättar författarna om drömtolkning från forntid till nutid, beskriver sömnens och drömmens tillstånd så långt forskningen hunnit, ger tips om hur man minns sina drömmar och fördjupar sig sedan i innebörden av olika drömteman. Freud och psykoanalysen är den självklara utgångspunkten men får ofta ge plats för andra uppfattningar. Författarna ställer läsaren inför frågor och möjligheter och undviker tvärsäkra påståenden. Det är en vacker, underhållande och ändå sakligt sansad vägledning för alla läsare med drömintresse. Översättaren bidrar med en njutbar svensk språkdräkt.

Ander Blivik

Schön, Ebbe. Älvor, vättar och andra väsen. En bok om gammal folktro. R&S. 184 s. Ill. litt. reg.

Mz BN 1234476-C7

Med det gamla bondesamhällets försvinnande dog också den s k folktron ut. Denna, som nästan helt byggde på muntlig tradition, hann dock att dokumenteras skriftligt genom folkminnesarkivens samlingsarbete under det tidiga 1900-talet. Förf, chef för Nordiska museets folkminnessamling, har till stor del använt sig av dessa uppteckningar i sin presentation av folktrons skilda väsen. Här får läsaren bl a möta tomtar, vättar, vittor, maror och älvor. Kunnigt, välskrivet och utan tyngande facktermer beskrivs även folktrons kulturella funktioner: bl a att verka sedelärande och att "förklara" naturfenomen. Närmare ett hundratal väl valda illustrationer i färg och svart-vitt (bl a av kända svenska och utländska konstnärer) samt en utförlig käll- och litteraturförteckning gör denna av spännande berättelsestoff fyllda bok till en "sagobok" för både vuxna och lite äldre barn.

Thomas Arvidsson

Wigmore, Ann. Levande föda. Recept och praktiska råd. Hälsostrådet/Läsförl. Övers. fr. eng. 94 s. Ill.

Qcab BN 1237855-CX

Det allt populärare "groddandet" av bönor, fröer m m har sin inspirationskälla i Ann Wigmore, en mycket vital och entusiastisk amerikansk dam i 80-årsåldern. Hennes kostsystem bygger på en rent vegansk diet utan ägg eller mjölkprodukter. Födan värmebehandlas inte heller över 40 grader för att bibehålla den enzymiska aktiviteten. Boken sammanfattar enkelt och lättförståeligt hennes kost och livssyn och ger praktiska instruktioner om kostomläggning, groddning m m. Ca 130 recept innefattande alla typer av rätter illustreras med foton såväl i svart-vitt som i färg.

Få torde vara beredda att tillämpa Wigmores kostsystem i dess helhet, men det har rönt stort intresse, och många tycks ha haft hälsomässigt utbyte av det. Detta torde vara förf:s utförligaste och mest tilltalande bok på svenska. Stefan Heinstdt

Pagels, Heinz R. Den kosmiska koden. Kvantfysik och verklighet. ICA. Övers. fr. eng. av Ulf Pettersson. Orig:s titel: The cosmic code. 331 s. Ill. litt. reg.

Ucc BN 1229724-0C

Kvantmekaniken är en matematisk beskrivning av hur mycket små föremål uppför sig. Även om den beskriver alla observerade fenomen perfekt, har den egenskaper som gör den svår att acceptera. T o m Einstein — vårt århundrades störste fysiker — kunde aldrig förlika sig med kvantmekaniken. Pagels bok beskriver på ett utmärkt sätt och helt utan matematik kvantmekanikens utveckling och egenskaper. Dessutom behandlas på ett lika förtjänstfullt sätt materiens minsta beståndsdelar och universums utveckling. Översättningen och fackgranskningen är utmärkta, vilket givit både en lättläst men exakt svenska och fackmässig tillförlitlighet. Inga förkunskaper i fysik krävs, men om man skall få ut maximalt av boken bör den läsas med eftertanke. Några fotografier och teckningar illustrerar framställningen. Bra index och litteraturförteckning finns. Detta är den bästa elementära boken i ämnet som jag läst. Peter Ekström

Ryberg, Lars. Lugn och harmonisk med psykisk träning. ICA. 102 s. Litt.

Vm BN 1227364-25

Boken ger, trots sitt begränsade omfång, en bra introduktion till och en klar praktisk vägledning i användningen av psykisk träning i vardags- och idrottssammanhang. Förf, som har arbetat som idrottspsykolog, är bl a inspirerad av prof Willi Railo i Norge och beskriver metoder som autogen träning och psykohygienisk träning med utförliga övningsbeskrivningar. Boken är överskådlig och lättläst med klara rubriker och en del diagram och teckningar. Språket är klart och kan utan svårigheter läsas av lekmanen. Boken avslutas med exempel på träningsprogram för bättre självförtroende, vid nervositet, sömnproblem, idrottsutövning m m. Den är en bra praktisk handbok men ger inga djupare psykologiska bakgrundskunskaper. Boken avslutas med en studieplan för åtta sammankomster. Till boken finns en kasset. Ole Saxe

Ockulta

esoterisk bohandel/förlag
Karlavagnsgatan 5, I
724 68 Västerås
Tel. 021-12 41 61

Försäljning av litteratur om mystik, ockultism och esoterik till låga priser per postorder och direkt.
För information ring eller skriv!
Även speciallitteratur säljs.

Känner Ni till hur Mary Baker Eddy förklarar Kristushelandet som Jesus utförde det?

Om inte så läs hennes bok

VETENSKAP och HÄLSA med Nyckel till Skriften

Sänd mig Mary Baker Eddys bok mot postförskott, Kr 216:-

+ frakt. Klipp ur och

sänd till:

KRISTEN VETENSKAPS
LÄSRUM

Storgatan 3
411 24 Göteborg
Tel. 031-13 05 85

Namn

Adress

Postadr
Vg texta

Allt du läst om här har vi böcker om! Böcker som kan bidra till att du blir en helare människa! Hos oss hittar du också vacker, mjuk New Age-musik, avslappnings- och meditationskassetter och skivor.

Vi gör även ditt personliga horoskop på vår data!

Välkommen till vår butik på

Drottninggatan 83

(vid Strindbergsmuseet, T Rådmanngatan)

Postadr. Box 45096, S-104 30 Stockholm

Telefon butik 08-10 96 15, kontor 08-10 69 15

Namn

Adress

Postadress

☐ Jag vill vara med i Vattumannens kundregister

☐ Jag är speciellt intresserad av

Talongen sändes till

Vattumannens Bokhandel, Box 45096, 104 30 Stockholm

Låt mig uppfylla ditt hjärta, sinne, själ, hela ditt väsen med allt livs skönhet och harmoni. Det finns där, överallt omkring dig, och inom dig. Vakna till insikt om detta, och gläd dig helt och fullt. Känn dig alltid tacksam däröver. Det är upplyftande att betrakta ett liv fyllt av skönhet och harmoni det präglas av lagbundenhet, fulländad rytmt och samklang.

Varje slag av genuint konstnärligt alster måste ha balans, skönhet, måste följa vissa lagar måste utstråla fulländning. En upphöjd själ äger också dessa egenskaper, synliga för alla. Jag har ju sagt till dig så många gånger att det som finns inuti ger återsken utåt. Om det råder kaos och förvirring inom en blir det också kaos och förvirring i det yttre. Det kan inte döljas. Så är det också med din inre frid, harmoni, skönhet och kärlek de visar sig i ditt yttre liv.

För att komma i samklang med livet måste du lära dig konsten att vara stilla. Ju mer stillhet som råder inom dig desto klarare kan du återspegla din själs egenskaper. Det är så enkelt att påstå att din omgivning, din livssituation, rådande omständigheter bär skulden till det tillstånd du befinner dig i. Så skönt att ha någon eller något att skylla på, att finna en syndabock. Det är hög tid att du slutar upp med det där och inser att endast du själv är orsak till det tillstånd du befinner dig i att när du kan söka och finna den inre friden och stillheten kan ingenting, och ingen, störa den, eller rubba din balans.

Se dig omkring, bli varse naturens skönhet och fulländning. Allting i naturen är i samklang. I Mitt universum råder absolut lag och ordning. Ingenting är ur led, allt har sin tid, allt har sina orsaker. Det står alla fritt att se och ta del av detta så sök leva i samklang med Mitt lagbundna universum. Är du inte del av helheten? Varför avskärmar du dig från den genom att leva i oordning och kaos? Var positiv i dina tankar, ord och handlingar så blir du ett med den strålände helhet som är Mitt universum som är Jag där allt passar perfekt in i vartannat. Ge dig tid att fundera över detta sök komma i samklang, i harmoni, och gör det nu. När varje individ söker och finner inre frid och balans så skall frid och harmoni råda i världen. Det måste börja någonstans, så varför inte med dig dig ja, just dig. Inse att just du, genom att göra din del av arbetet kan bidra till att införa fred och harmoni i världen.

Det är de små vattendropparna som tillsammans utgör det mäktiga havet; det är de små sandkornen som tillsammans bildar vidsträckt sandstränder. Det är så en människa med frid inom sig skapar frid i världen. Just du kan göra det.

Ur "Footprints on the Path" av Eileen Caddy
Övers. Maria Adkinson. Ill. Charles Adkinson
Reprinted by permission of the Findhorn Foundation

Ord och känslor

Ibland har jag ironiskt kallats "allsmäktig redaktör" och liknande — beroende på att det är jag, ensam, som avgör vad som publiceras i Sökaren. Jag tar inte in allt, som erbjuds. Någon har menat att jag "utövar censur" — sedan hans egen artikel har refuserats.

Då och då kommer genmälen till införda artiklar. Inte sällan är dessa fyllda av starka känslor, eftersom författaren varit uppretad, när han skrivit.

En del genmälen publiceras, men inte alla. Jag har samma kvalitetskrav på dem som på allt annat.

Polemik kan vara en svår sak. Det gäller att verkligen förstå vad meningsmotståndaren anser; det är grundförutsättningen för att kunna skriva ett starkt polemiskt inlägg. Inte sällan brister det i det avseendet hos skribenter som vill säga sitt hjärtas mening om något som varit publicerat i Sökaren.

Det har kommit ett par repliker till Östen Kjellman och en till Håkan Blomqvist (ang. Laurency-Adelskog). Jag har återsänt dessa manuskript, eftersom de enligt min mening inte varit tillräckligt bra.

Goda genmälen är välkomna. Men det gäller nog att inte vara (alltför) arg, när man skriver. Att sätta sig och skriva i affekt är sällan bra. Om man är uppretad, är det bäst att lägga ett manuskript åt sidan, låta tiden gå och (kanske) ta itu med det igen, efter en tid.

Mycket känslor grumlar lätt omdömet.

Om jag tittar tillbaka på det jag själv skrivit, så tycker jag att de sämsta artiklarna finns bland dem som jag åstadkommit, när jag haft mycket (negativa) känslor inombords. En hel del i de texterna borde ha strukits.

Jag har också skrivit en del onödiga brev, när jag varit arg.

Så: lugna ner er, innan ni (ev.) skriver genmälen. När sinnet är lugnt, ser man klarare.

SM

Det är ofta lättare att tro en lögn som man har hört tusen gånger än en sanning som man hör första gången.

Robert Lynd

Nr 1, 1988

SM:

Nya tidsåldern

Några i New Age-rörelsen talar om *Lucifer*. Detta är ingen benämning på satan, utan det latinska ordet Lucifer: ljusbringaren, morgonstjärnan, namnet på den klara, lysande härold som bebådar dagen!

Asa Freij:

Sandy Levey, "den magiska damen", vill få oss att nå våra mål. Med intuitiv medvetenhet förmedlar hon kunskap om hur vi reagerar utifrån vårt omedvetna.

Asa Freij:

Bli vad du vill

Vill du lyckas i affärer, bli chef på din arbetsplats, bli en god idrottsman — eller kanske en som tjänar andra? I så fall är måhända Bengt Wilhelm din rätta "guru".

Bengt Wilhelm, i vit skjorta, med några kursdeltagare, som vill skapa sin framtid.

Hans Olsson:

Mejeristen som fick en uppenbarelse

Håkan Blomqvist:

Ett korståg för en ny tidsålder

Bertil A.G. Schalén:

Hur Du startar Din egen kult

Claude Thorlin:

De döda lever!

Nog är det en paranormal bild som Thorlin har tagit. Och det är märkligt. Men är det verkligen Jürgenson som låtit sig fotograferas från "andra sidan"? Den frågan är inte lätt att besvara.

Ellen Thorlin, medium?

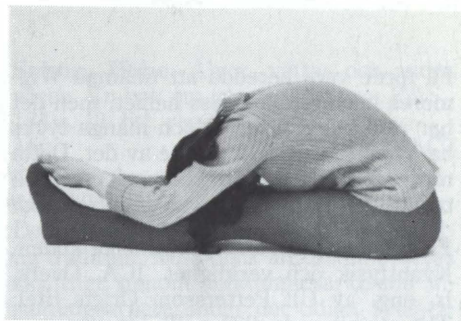
Erik Hoffman:

Mätningar visar att yoga och meditation fungerar.

32

2

8

Gunnar Ståldal:

Filosofi och livsåskådning

38

Bokrecensioner

42

Rokrevy

45

Eileen Caddy:

Footprints on the Path

49

Bilden på första sidan togs vid Human Unity-konferensen i Coventry, England, 1983.

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Sven Magnusson

Adress: Östra Kanalgratan 18,
652 20 Karlstad

Telefon: 054-11 16 89

Prenumerationspris:

Helår (10 nr) 165:-

Halvår 90:-

Postgiro: 70 60 47-8

Bankgiro: 372-8128

Annonspriser: (moms tillkommer):
Helsida 1.000:-, halvsida 600:-,
småannonser 20:- per spalt-cm, men
minst 60:-.

Värmlandstryck i Karlstad AB
Karlstad 1988

ISSN 0038-0504